

Checked
1987

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل هذا الكتاب
مكتسباً لمن يحب العلم

والتصانيف بالاسلام
الذي جعله الله له من الملك
الذي جعله الله له من الملك
الذي جعله الله له من الملك

الذي جعله الله له من الملك
الذي جعله الله له من الملك
الذي جعله الله له من الملك
الذي جعله الله له من الملك

مكتسب
مكتسب
مكتسب
مكتسب

بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار

بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار

یہ عندیہ کدو کوئی ہے ہر ہر چمن میں گر کوئی بیست و پاکوئی آئے دکنار ہی ہو سیجا کی طرح اعجاز نکالی آنکھ جو بالفرض کوئی مجرم کی ہزار نکلیں پروبال سخی نامیہ سے کلیم آئین چمن میں اگر پے گلگشت جو اشرفی ہی گل شرفی تو زرد گل یہ سخی نامیہ ہو تو ہن شمر پیرا بس ہو قوت نشو و نما عجیب کی ہو بڑھو وہ مطلع رنگین عاشقانہ اب	سوار باد ہوئی بوی گل سلیمان دار تو ہاتھ پاؤں ہن پیدا رنگ شاخ چنار چمن میں قوت نشو و نما فیصل بہار یقین ہو ہر وہ نکل کی چشم ز گنار عجب نہیں ہو جو مرغ کہا ہے طیار یقین ہو یہ فیضی نکلے بلب زار نبی ہو رنگ چمن ہر امیر کی سرکار کہ قطری شبنم ترکو ہن دانہ ہار کہ گرمی دے ہو پیدا اگر ہو شاخ چنار ہزار جسکی کر و وصف بلب گلزار
---	--

	مطلع ثانی
بلند ہو قدامم اگر زمین ہو غبار ریاض و زمین ایک ایک گل بنا گلزار	عالی قد ہی او سکو در می فضل بہار لاری ہو یہ وحدت میں کفر ساج بہار

بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار

بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار
 بزم گلستان چمن میں چمن بلب زار

نوادہ کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 نوادہ کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 نوادہ کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال

کہ انھیں کی روش گل بھی ہو کر زور دار
 بہر ہر بین دانہ گندم کی جا در شہوار
 شمار ہی ہر گل اشرفی کو باو بہار
 اسی سبب خمیدہ ہی خج کج رفتار
 شمار ہو نسکے جسکا تا بر وز شمار
 گدا کو شاہ کہا کرتے ہیں صفار و کبار
 نبی ہیں کرک شت کب کب سیار
 جو تھی پیادہ وہ بگئے ہیں خیل سوار
 شک کہتے ہیں نفل پتا کو سب بندار
 بنا جانیو کا ہاتھ اس کے واسطے زار
 صد ا قائل مینا ہی صاف استغفار
 چپا ہی دائہ سجدہ میں رشتہ زنا ر
 یہ کترین غلام حضور میں روحا

ریاض دہرین کی آپ فی نہ زربشی
 نبی ہر شک صدق ب فقیر کی ششی
 چہن ہوا از گل سی گنج باد آورد
 ادشما کو بار عنایات کو جو چل سکا
 لکھون صفت مین بہلا کیا عطا کی
 کرم سی شاہ کی ہر جام جم جو کا فقر
 کرم سو آپ کی ادنی بھی ہو گئے اعطی
 گلیم پوش دیشا سچا سوتی ہیں
 ہوا حکم معلے جو بہریت شکنی
 جانیو پہنار بہرین نے تو ہلاک ہوا
 لب پیالہ سامی ہے مائل توبہ
 جو آب جامی دین ہیں تو یہ میری شمع
 جہم و سکندر و دارا و قیصر و مغفور

کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال

کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال

کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال
 کہ انھیں کی ایک سے طبیعت دار
 ہوا عدل و خداداد حسن کمال

چلو جو باد بہاری تو پہونو کر کے
 بس زبان کو روک کر خلق اردک بے
 خدا کی شان ہے کیا جو پیہر مائتہ بڑی بتا
 اداسی شکر کر اب تو کہ فضل سی اپنے
 عہد ایسا کامل ہوی مرتبہ ملا دوستا
 زایہ منہ تما کہ سلطان عالم و دلا
 خوشا نصیب غیب شائستہ شایع
 اگر یونہی رہی چند گاہ مہر حضور
 حضور میں جو ارادہ ہو عرض حاجت
 نو دلین سوچ تو ایسی سخی سی اور سوال
 ہماری خاطر امید میں نہ آنے گی
 اوٹنا کو دست دعا سو قبلہ حاجت
 دواج عشق کا جب تک رہی زبانہ میں

کمان تھائی تصدق میں کوکب بسیار
 کمان تو اور کمان جگہ شاہ عرش وقار
 زبان روک زرا سن چکر سے اشعار
 یہ تجھ سی پہچان کو دیا خدا نے وقار
 جہان کہ خسرو ملک سخن میں باج گزار
 بنائین دست مبارک سے خود ترا شعرا
 کہ ہو حضور کشاگرد و نہیں ترا سخی شاعر
 رنگ مہر جب جائینگے تری اشعار
 تو اضطراب یہ پیدا تر ہے اور بیکار
 جہان کہ بحر خاوت ہی روز گوہر بار
 کمان تلک خلق اس بر فیض کی بوجہ بار
 دعائیں مانگ یہ دیکھو اس مگر غفار
 جہان میں گرم رہی تاکہ حسن کا بازار

چلو جو باد بہاری تو پہونو کر کے
 بس زبان کو روک کر خلق اردک بے
 خدا کی شان ہے کیا جو پیہر مائتہ بڑی بتا
 اداسی شکر کر اب تو کہ فضل سی اپنے
 عہد ایسا کامل ہوی مرتبہ ملا دوستا
 زایہ منہ تما کہ سلطان عالم و دلا
 خوشا نصیب غیب شائستہ شایع
 اگر یونہی رہی چند گاہ مہر حضور
 حضور میں جو ارادہ ہو عرض حاجت
 نو دلین سوچ تو ایسی سخی سی اور سوال
 ہماری خاطر امید میں نہ آنے گی
 اوٹنا کو دست دعا سو قبلہ حاجت
 دواج عشق کا جب تک رہی زبانہ میں

غیبت طائر زربین ہوا کی شتاب جود
 سچول جو چاند نیلا ہو گل شتاب جود
 ہرچہ نور دین ہی غیبت سخن زمین
 باغبان سچے خاک میں کوئی نارا لونا
 ہر کوئی سر کوئی زمین چھو کر سب
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 باغبان کوئی سچا ہو لی شکر شکر
 ہرچہ نور دین سطل گل تو شکر شکر
 سچ کا دہو گل ہو شفق صبح سمن
 لکھا چاند نیلا پھول تو پھول گل
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 متقلوئی روشن یک یک بہر طاقی سے
 آہ تاب ایسی ہو اس رنگ کی شکر شکر
 ہرچہ نور دین شکر شکر شکر شکر

ہرچہ نور دین شکر شکر شکر شکر
 سچ کا دہو گل ہو شفق صبح سمن
 لکھا چاند نیلا پھول تو پھول گل
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 متقلوئی روشن یک یک بہر طاقی سے
 آہ تاب ایسی ہو اس رنگ کی شکر شکر
 ہرچہ نور دین شکر شکر شکر شکر

دوست چو جباری جو تہا زور دین ہو کہوں
 کا دانی کی عجب نافرمانی کی چون
 غنی کی کسی ایک ایک ہر دسی بولی
 نام ایک ہر نام کو اور اس کا
 یوں بیان ہوئی ہر دسی کا
 شمع فانوس کی جیسے نظر آتی
 شمع فانوس کی جیسے نظر آتی
 شمع فانوس کی جیسے نظر آتی
 شمع فانوس کی جیسے نظر آتی

نورین ہر شجر باغ ہر اک فرشی جہاں جوش گل ہی چین میں خوش شاہک ہیں ہر سب گل نہیں شخیر ہوئی ہیں شاید ہر بحر کرتی ہر مشاطہ گری باد بہار کیا نقطہ روشنی شمع گل شبو ہو جھڑت دیکھو ہر اک نگین سے مست غنچے ہیں بلبلو کو ہر شجر گلشن پر یہ ہوا چلتی ہر جان بخش عجب کیا ہو اگر داشت غنچہ دل دیکھ کے اس موسم میں اب ولعبد بہادر کی لکسو کچھ تعریف شکے یہ نقشہ دلچسپ ہوا جی مخطوط نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں	بزم گلزار میں لڑ کو کنول ہیں روشن آشیان پہو لونسی جاتا ہر پرک مرغ چین عند لیلہ بوٹو گلے میں ہر عالمی سوسن صرف آرایش قزاقین ہیں ہر جان چین پیار سے ہر کج کشا خراگ ہیں شہز بد ہیان پہو لونکی ہنسی میں جو بان چین شاعرانہ ہیں ہونو کو ڈالی ہر عشقی سر مرغ تصویر بھی پرواز کرے سو چین بلبل طبع رسائی یہ کیا مجھے سخن ہو چکی ہو چکی رنگین سخن مشفق میں شاعر طبع دکھائی لگا اپنا جو بن جس سے شرمندہ ہو مطلع صبح گلشن
--	---

مطلع ثانی

نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں
 نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں
 نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں
 نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں

۶
 دوست گل کی خواہ نہ سہوار
 سن اور سکا نہیں کج کج کج کج
 جابہ زبانی ہر قصہ دل وہ جیسی نہیں
 صورت جانیہ پوسف ہر ضیاع نہیں
 سر شمع کا ہنسی جو بھی جابہ زبانی
 نور گر دکھا تو شمع قہری راہیں
 ہر اک ہنسی میں شمع گل کی خواہ نہ سہوار
 نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں
 نور آگین کیا اس نگ کا مطلع موزوں

حسن گلگون دم کی عکس کون کبابی
 صبح گلگون کردی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی

در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی

در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی

شیرین و آکنده طایق و جفا و گردن
 چین روم و دهن و دهن خندان
 کین و نیامین و اسکانین شفق من
 نمودن و حاصل مطلب همه تن
 گفته بین همه دران تدرشاس مرفن
 طفل مکتب هر اسطو تو فلا طون
 گنج فارون او کلمه ای اگر شفق من
 طرفه کلماتی هبار چستان سخن
 یون سخی دم منی جاتی هر صبح لبون
 اصطلاحات چه سخته بود از باب سخن
 زیب هر کلمه که درج در مضمون سخن
 روح طغرا کی سخی سمجی نه در مغز سخن
 چونک و ثما طبل شیراز میان سخن

ضمیمه همیشه حرات هر چه پورین سوز
 ایسی سحرانه هم باین گدازه پور
 خلق من وضع من است من هر چه پور
 بالکاپور ایسا جو کس من سوز
 رقصا پر در طبع و متین و دانا
 ده طبیعت که در سخن من کاک کاک
 حال بهت سخی او سوز هر اک پر کلمه
 گلشن نظم من چکا جو ذرا طبل فکر
 زیور معنی رنگین سوز و مضمون
 روزمره ده کما ان گوی اهل زبان
 شازشا جو کوی کی تو بودی موفی
 طبع دشوار سپند آئی جو دشواری پر
 سلسل من نگ سوز کما که هوا مشکل تر

در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی
 در کون کبابی که در کون کبابی

در تهنیت عید الفصح

عاشق کی جگر جی تو قصہ حضور پر
 لب لباب غنچیں و طرب کا لگا کر
 چہ چہ چہ چہ روز مقلد بچار
 چہ چہ چہ چہ غدار کا مثل سدا گلاب
 چہ چہ چہ چہ غدار کا مثل سدا گلاب
 چہ چہ چہ چہ غدار کا مثل سدا گلاب
 چہ چہ چہ چہ غدار کا مثل سدا گلاب

بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ

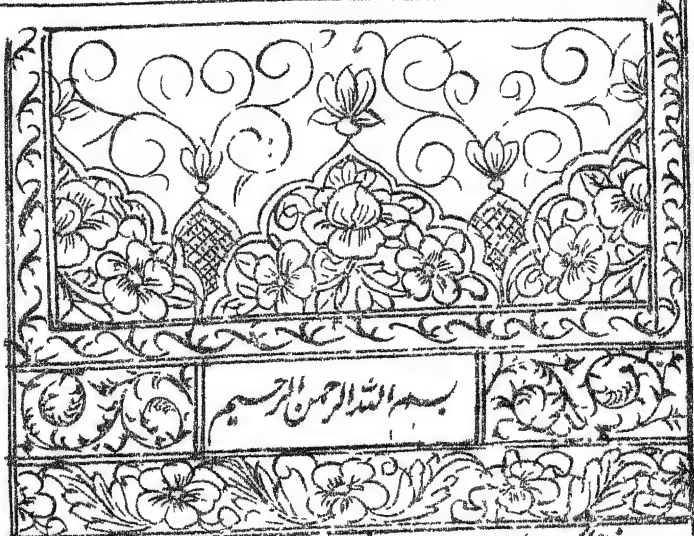
دل دہرہ لگا صورت سر سہ پسا تو	گردش ہی چشم مست شہر خوش نگاہ کو
کھٹکاپہ میر گلشن لہن رگاہ ہے	سیدہ افزہ پنج الفت مفرگان شاہ کا
محتاج کسب سایہ نعلین کا رہے	ای ظل حق ہا کی سعادت ہو وہ اگر
تا حشر اس سخی کا در فیض وار ہے	ما تم کی روح کی یہ صدہ اگر اے کریم
عاشق کی درد دل کی ہمیشہ وار ہے	بادام چشم و سیب زرخندان حضور کا
ہر دم ریاض دہر میں نشو و نما رہے	اس نونال باغ متناسخ خلق کی
گلزار روزگار میں پہو لا پہلا رہے	یارب نمل عیش شہنشاہ کامری
دربار ابرجست وجود و سخا رہے	نخسان کطیع داسن امید خلق پر
یامین ہی اس جہنم میں ہوں یا صبار ہے	مہر تہی ہے میری آگے ہوا خواہ ہر کام
نبت عنجب کو ہوش نہ باقی درار ہے	بوسہ اگر طالب میگون کا آپ کے
جوش و خروش تلمزم جو دو عطار ہے	در یاد دل شہ کا پھر ہر رواج موج
ہر دم دماغ سنبھل گلشن بسا رہے	سو گم کی کہی جو نکمت زلف حضور کو
طوطی خط سبز سدا بولتا رہے	لیکن گل غدار کی گل ام رنگ رہے

بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ
 بہار چہ شاہ ہو چلی اب جا پوچھ

دو شاعرانہ ساری شہ کا شہ
 دیکھا توں ساری شہ کا شہ
 دیکھا توں ساری شہ کا شہ
 دیکھا توں ساری شہ کا شہ
 دیکھا توں ساری شہ کا شہ
 دیکھا توں ساری شہ کا شہ

در عینیت عید
خداوند جهان شاه عالم این
بهار گلستان هندوستان
جهان پروردگار جهان
مهریج شوکت در ورج
گلستان قبول خاقان جهان
نفس پروردگار و جهان
جهان پروردگار و جهان
در بحر بخشش میوه جهان
خداوند

که در آئینه کرامت بین جلوه او سراسر صفت
 زیاده کیون نه قائل با او در کلی هست کا
 کیا بر حوصله کس شاید عالمی که انصاف
 نشان بوردانی قهر بین بی رنگ از نیست هر
 گمان بوتا بر قهر جسم پر میری نیست کا
 را بنابر اسفند بر خون بین کینگی
 نداد تو کا کسی پیا ترا ندو غایت کا
 چنین تو از برو و انصاف جرم کرد و حق
 غنن بی تو بین آب آشک غایت کا
 او را بی چه بر او

تو دفعہ رسید گردون کیتانی و وحدت کا
 عوض ملاحت کے چامنی نشین شاق جنبت کا
 ہمیشہ زبید مشرب ترا سہر تو رہیں باقی
 گرد نگار و زرش عرض گستاخانہ تہی تو
 تو وہ ہر غنبد گلشن ایجاد و احصائے
 را کیا حشر میں ہم عاصی و نکوس خرد تو ہر
 ریاض و در میں سب تیری کیتانی کو شایہ

علم و فن و شادی و خنده و صبح و قیامت که
 شجره زانیده از خنده و افعال بسیار چون
 کینا از تانید کلاه خنجر از خنجر و قیامت که
 بوجوه و صفت بی هویت از آن و قیامت که
 بیت و نظر و دید و میر و حسن و قیامت که
 لایق و شایسته و شوق و دل و جان و قیامت که

علی رضی کا زبیر ہر دست قدرت کا
 ہر کار اور ہر کام ہر شان پروردگار
 ہر کار اور ہر کام ہر شان پروردگار
 ہر کار اور ہر کام ہر شان پروردگار

ہزار ہا بہرہ می قائل پیش کی کرامت کا
 ثبوت جرم الفت کر کے لایا اس کے
 تری زلف رسا درہ بنی شمع عبت کا
 نیک مراد کی بہرہ عبت کا
 عبت مذکور کر کے تو غم کی بات کا
 وہ بیکس ہون کر کے تو غم کی بات کا
 دیار و زمین کس نے ستم گینا پیران
 عباد کینہ و بغض و حسد کی پل کی پل

<p> گھمینگے آہ و سہن نام کی باعث ہوتی جو زمین تا فلک دشمن جو قدر و منزلت کی کبھی اندام سے خورشید کے رشتہ منہیں جاتا </p>	<p> ترکیب فخر و است بھرتو جو فخر و است کا بلا شک میرا عظم علی جو سرج عظمت کا اثر باقی جو ایک شیر جھکا جو جود صولت کا </p>
<p> مقرر میرا شمع بزم دین شریف لائے گا قلق محکو منہیں ہے خوف تاریکی تربت کا </p>	<p> رنگ دہن بین بہرہ سیر شوار و سکی محبت کا بنانی سو مری بگڑا یہ رنگ انکی طبیعت کا خریداری جنس حسن پر غنیت دلاتا صد آہ ہو ضرب غم کی جیسے سیر پیدا جو وقت قتل و کربل شیریں گے پراپرتو ہووینہ دل نہ جب سیر تو میر کیا اور کا ہوگا زانو کو تو میری واسطوں سب سے چوڑا عبت آسودگان خاک کو بد خواہ کر دے گا </p>

نمک پر درہ ہونین یا کر محبت کا
 جی سیر ہو پڑا و نکو و عورت آدمیت کا
 بنا ہو شوق لال بازار محبت کا
 دل لالان نیل پرہ ہو قانون محبت کا
 پلا یا آب تیغ یار فی شربت شہادت کا
 سیر و سا کیجو تم ہی نہ ایسے میرد کا
 نہوں ک سطح میں منوں درج و محنت کا
 ابھی سیر کیوں نہا کہ ہا میر کا قیامت کا

[illegible]

خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او
 خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او

خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او
 خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او

<p>کو طواف و چرخ دل مجرب تارکات تو اگر محو شرکان مین بہت نازک نایاب و شوق آتش عشق اس تن لایعری دشمن کیون نہ مردہ دل مخور کو جان بخش ہر عیسیٰ طرح اینجہ قاتل کی مین کہ سبیل ہو گیا گشتی کی بوی جو دیکر ہونٹ کا تا سمجھو ہم عرض شوق قتل کی جرأت نہیہن تی مجھو سخت گرم دل زمین گر پڑا اشکو نکوستہ آنکسین مین آشوب عالم بد بلا زلف سیاہ کس قدر راند میر جو اوس تہ کی سرکاز مین</p>	<p>ہو تو اس بے شکریہ مین جج بیت اللہ کا آبلو نسو نازاد و شوق گانہ خار راہ کا روز اول سے عدد و شعلہ ہی برگ کاہ کا قاتل سیکہ انفرہ قم باذن اللہ کا غل ہو اور پر جو بسم اللہ بسم اللہ کا وہ بھی بٹاکاٹ لیتی ہین زر تنخواہ کا رعیت قاتل سامتو کار عیب در شاہ کا ہو گیا شند بایہ سپارہ کلام اللہ کا فتنہ محشر لقب ہو قیامت کو تہ کا روز ہو تاج ہر تنزل اک ترقی خواہ کا</p>
---	--

<p>عشق جھلین لاغریا ہون کہ مجبوا سی قلق کوہ سہی سچے زیادہ بوجہ برگ کاہ کا</p>	<p>خضر ہی اینا قاتل کچھ عشق مجازی کا ہر مہج بحر حیرت نام اوس تیغ جہاں کا</p>
--	---

خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او
 خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او

خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او
 خدا کی شان کا بیان و دران گفت
 جان در هر چه که نیت کنی در حق او

چهارم آنکه علم است
کتاب اندوس میں جی
بدولت غنت جا بیکر
چاری سمیت شتم
چشم عالم پر ہمارا دی
صبر سار در عاشق
نی کر یگانہ بی
جلالتا ہمیشہ
چراغ مرقہ لیلی
عبارت سوار لغت
فقیہ آہ ہر اپنے
کمال

شب و رات تاج جانبار کا اس سبیل پر
 نقش بقول عشق باز گاہ قاتل
 چرخ سب جلاور بر تکی آب عمارت
 چرخ سب جلاور بر تکی آب عمارت
 چرخ سب جلاور بر تکی آب عمارت
 چرخ سب جلاور بر تکی آب عمارت

جگہ پر عشق خال گوشہ ابرو زبانی ہے	سو یاد انگیا ہر سنگ آسودہ کھیل کا
یہ ثابت مری لیلیٰ کو سیکر ہی مجنون ہیں	نہیں کی باد باغی مہرین حلقہ سلاسل کا
وہ مجنون ہوں پس مرگ کی تو وہ شکستہ	عبارت و ٹھکر تو پر وہ مری لیلیٰ کر محل کا
نعر حسن و فہرہ پر غزور و اساقی موش	چہلک جاتا ہر اک ہی شب میں غار کا کل کا

قلق ہوتی ہو آسانی سے جانبار کو کئی حل مشکل
 حقیقت میں بہت دم نہایت تنگ قاتل کا

فسو نگر حسن ہر مری زہرہ شائل کا	گمان و خندان پر جو دو چاہ بابل کا
نہیں کہ ظلم سو او و لب بھی میر قاتل کا	ہو اگر تار ہی جیسا اسکے گھر میں قاتل کا
اوٹھایا جب وہی کا استحوا و عشق زور	تو عالم چشم مجنونین ہو لیلیٰ کر محل کا
شبیر اس شہد ویدار کی تو کہینچنا اوپر	مصور گر ورق پانا یا ض چشم سبل کا
دم قتل و سکی بڑائی فر میری آبر و کھلی	نہیں شرمندہ احسان چشم شہ قاتل کا
نکیو نکر باز دخی طفلانہ قاتل پر دم شہر کو	ہو ہر ایک کھیل اسکو تماشا قریب سبل کا
بڑا جھٹکا کند زلف کا ابلی او چھایا ہو	بہت مشکل ہو چھایا اس سبیل کا

۱۴
 کہ ہستی و عدم میں فاصلہ ہی ایک منزل کا
 کہ ہستی و عدم میں فاصلہ ہی ایک منزل کا
 کہ ہستی و عدم میں فاصلہ ہی ایک منزل کا
 کہ ہستی و عدم میں فاصلہ ہی ایک منزل کا

مطلب یہ کہ حقیقت ال جلال کا
 مطلب یہ کہ حقیقت ال جلال کا
 مطلب یہ کہ حقیقت ال جلال کا
 مطلب یہ کہ حقیقت ال جلال کا

[illegible]

بهون ده میاش که از این عیش و
 ساقی پنهان سایه در است ناک کا
 بین و عیش و نالی از جاکوئی بین نرا
 کس که بر این سایه در نشسته
 ایلم این کلام و غم سفاک کا
 پروا کی خط اب و غم سفاک کا
 آبی در بک که از این عیش و
 بوج مشت خل بد و عیش و
 بهون دست نگار و دل بند و عیش و
 هر روز خون کوبیده و در و عیش و
 و او جلی هر جا می باشد

صید کرمین جان آب چقی نظری تین
پا تو نور بر چشم حلقه عطرال کا
آفتاب حشر بر سر ساقی سر خلق
مشتری غلجک بنمایا ایک دم رخسار کا

۲۲

عشق ہی لال کر کیا حسن کی بارگاہ
صورت مو کو گزردہ بات آہ نہیں
پو گیا بعد دم مضمون بھی آئینہ
عارض شفاف جب کوئی بین آئینہ
خدا نہیں جو ہر چیز آئینہ رضا کا
خوشی میں شہر کی خوشی میں چلکان
خوشی میں شہر کے آہ آتشک
خوشی میں شہر کے آہ آتشک

اب میں سچا بے سبب کیا جاتا ہو روز

انجیر اور ٹہنوں میں کیا کیا اور قلعہ عام میں
یار میں طبیعت دیکھ کر دلاک کا

ہو رہے مسکن کی کج رویا نہ مہیا کی کا
 مٹ گئی پیری و بڑائی شوق دیدار
 سچ تو پر نشہ بین کیا یہی سوتلی ہو دور کی
 رشت غم میں اتارن رہتا ہو کیون چکر
 اچ پر اس درجہ سیلاب سرشک گرم
 ساقیا ملکشت میں بھی ہو دہشت نظر
 خال کا بوسہ یا تو چشم کیوں پیری
 دیکھ کر جانبا دوں کا جمع شہاد نگاہ میں
 زور دکھلایا اثر جذبے لے لے نہ
 دیکھتا کیا فیض صحبت ہو لے جان بخش کا

چون زنگاری بر باد فاش ببارد و سحرش در کجای
خند سیون بگمان بر رخ آشفته کار
در پی پیر چابک سر سایه نوری دیوانه بود
آری کیا ای بیرون رخ آشفته کار

تا فلک سپو بخاورد شعله آه که
لکستان می برد فاضل بار و خمر کی
سیلیا یوسم چشمه من بین گویی
از غم کران من پر طغیان می طوار

بهر تنهای

[illegible]

[illegible]

بازنی در پیرایه شادمانی جوانان
 در میان چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع

بیک بیک خنده افزون شکل آفرینش
 لعلی که از او چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع

خط تو قاصد کو دریا لکمه که ولیکن مجھے
 اسے قلق گھر کا پتہ اور کے بتایا گیا

تجھے گلزار جواہر بیل نالان چوٹا	اس دل افکار سی ہی کو چھ جانا چوٹا
تھا گرفتار وہ ہر روز نگہبانی میں	اک مگر مرنے ہی سو بچ سی دربان چوٹا
مژدہ بدل کہ بس بانی اجل آ بیو بچی	حسرت بیان کہ ہر سے در جانا چوٹا
حشر کو ہونگا میں ادست جنوں انگیر	چاک کر لیں جج اک تار گریبان چوٹا
گھر سی نکلو نہ مر بیان کہ ہم سنتے ہیں	ہو وارو کوڑی کا جب سی گلستان چوٹا
سہر کسی ام میں ہرگز نہ ہنسنے کا دل ناز	تیری پیچھے جواہر لعل پریشان چوٹا
جیتے جی ساتھ بچو تا تو بس مرگ ایشو خ	خاک سی ہی نہ تر اگو نشہ دامن چوٹا
غل مچا آگ لگی آگ لگی آگ لگی	کیا کسی دلع سی مہا بادل سوڑا چوٹا
غیرت و شرم دیا ہم جی پی پی پی	تجھے اک دل کا جلانا نہ مر بیان چوٹا

بیک بیک خنده افزون شکل آفرینش
 لعلی کہ از او چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع

بیک بیک خنده افزون شکل آفرینش
 لعلی کہ از او چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع
 در میان چو شمع در شمع

[illegible]

زنده سوزان چو کبریا در عالم سوز کا
 رفته سوزان چو کبریا در عالم سوز کا
 رفته سوزان چو کبریا در عالم سوز کا
 رفته سوزان چو کبریا در عالم سوز کا

رنگ شمع روشن بوگهی بر مرغ خرقی
 مرزوز یک یک بوگهی شمع کست سبل
 لکمی چو غزل صفت دمان یار مین
 ده دیوانه بون چو شیر مجکوشیر مادر
 یکی اوس طفل میلی دش ز غزل عشقین
 گلستان چو پیر چوین لک میروان کو
 تیرا کر دل کو ز دیده نظر ساقی موثر
 تصور چو سرو دانه لک آبا حین قریب
 ده دیوانه بون چو شیر مجکوشیر مادر

ده نصف بون کبی فسانه لیلی چو گلستان بون
 قلوخ خانه بنالیتا بون شاخ میچونون کا
 چو گیاره تو چو شمع سبک سبک افروز کا
 چو کعبه کعبه دیکه اوس مر عالم سوز کا

سوزان چو کبریا در عالم سوز کا
 رفته سوزان چو کبریا در عالم سوز کا
 رفته سوزان چو کبریا در عالم سوز کا
 رفته سوزان چو کبریا در عالم سوز کا

کبی صحت ای چو کبی یار یار
 کبی صحت ای چو کبی یار یار
 کبی صحت ای چو کبی یار یار
 کبی صحت ای چو کبی یار یار

کبی صحت ای چو کبی یار یار
 کبی صحت ای چو کبی یار یار
 کبی صحت ای چو کبی یار یار
 کبی صحت ای چو کبی یار یار

[illegible]

۲۹

کویا نظر سواد و دم سوزید و کویا
 چهر کو حوض گلایه کنی و کویا
 بعد قضا و شاد و غم و کویا
 گو خاک بودی بین پای جنت مزار کا
 ریگ روان بر غم بهار و غبار کا
 چهر اگر مر سکون دل نالان کو اپنے
 پر بول جانیگا بجلا ستار کا
 دامن عشق ملک ہی ہو پائی و کویا

اباسی ورق ہو مایہ بین پیاچار کا
 نسخے میں سے کیا پتھر شربت انار کا
 ساکن ہر کوچہ گھر آبدار کا
 بیوجہ رنگ زرد و سفید ہر غبار کا
 یارب ایہ ہر ہی ہو گزراوش سوار کا
 تختہ اولٹ بجای زین مزار کا
 دیکھا مزانہ کچھ چہن روزگار کا
 ان آہو و کلو شوق ہو ہر شکار کا
 اوٹا جو گرد باد ہمارے غبار کا
 کھینکا لگا ویا خلش نوک خار کا
 انداز مرغ دل میں نرخی شکار کا
 کیا رنگ پوٹ نکلا ہی اندام یار کا
 بجا ہی میکش و قلاق بادہ خوار کا

سب سے بڑا شوق ہے ہر زبان پر
 سب سے بڑا شوق ہے ہر زبان پر
 شمع کھڑی در وند اور کاتیرے زار
 ہر دھڑکن میں خاک مٹی ہی پتھر عین
 ہر دھڑکن میں خاک مٹی ہی پتھر عین
 ہم خاصہ کو ہر وقت سب سے بڑا
 کلیان تلک لکلی تیرا جنت اسیر
 جیشان مار کر فنگین ہر کو کھسیر
 وہ دل جلی ہین شادمانہ چار چار
 یاد دہرہ فویش دل داغدار میں
 کشتہ ہون ایک ترک کی تیرا گام
 رخت سفید صورت میکا می رخ
 ہو کو کی جا پیا لہ ہولبریز ہول

کویا نظر سواد و دم سوزید و کویا
 چهر کو حوض گلایه کنی و کویا
 بعد قضا و شاد و غم و کویا
 گو خاک بودی بین پای جنت مزار کا
 ریگ روان بر غم بهار و غبار کا
 چهر اگر مر سکون دل نالان کو اپنے
 پر بول جانیگا بجلا ستار کا
 دامن عشق ملک ہی ہو پائی و کویا

مومن ہون مینا گزری ہول
 شوق کو تصوف کو تیری ہول
 سب سے بڑا شوق ہے ہر زبان پر
 سب سے بڑا شوق ہے ہر زبان پر
 شمع کھڑی در وند اور کاتیرے زار
 ہر دھڑکن میں خاک مٹی ہی پتھر عین
 ہر دھڑکن میں خاک مٹی ہی پتھر عین
 ہم خاصہ کو ہر وقت سب سے بڑا
 کلیان تلک لکلی تیرا جنت اسیر
 جیشان مار کر فنگین ہر کو کھسیر
 وہ دل جلی ہین شادمانہ چار چار
 یاد دہرہ فویش دل داغدار میں
 کشتہ ہون ایک ترک کی تیرا گام
 رخت سفید صورت میکا می رخ
 ہو کو کی جا پیا لہ ہولبریز ہول

عقب بر کتف راست ازین جهت که
بها در مایه مضنون انداختن بدین
طریق است و شاکلای نهانست آن را
در صورتی که در میان انگشتانی که
دو تن باین طریق بود و کل فرزند را
سپهر افغانی بنام میوه

<p>شکوہ در غلام خضر علی در شکوہ در قلق و انداز دل بخت بد بین سدا سایہ آبیام سے ہمراہ نہ ہزار دیا پتہ اس عالم اسباب میں آزاد کیا</p>	<p>چشم پانچم کار دنیا دیا مسافری دور ازین سب ہی میں گریا دیا نہ کیسہ نکلے بت سچا دیا پتہ اس عالم اسباب میں آزاد کیا</p>	<p>عند لیون کی دمام فی مع خزام نار و شکر بکباب ہی میں گریا دیا کس چال کی کلور میں صیاد دیا چلو در گاہ میں ہنگام ہر دو دیا</p>
<p>کمال بخت او کا فترہ کلید گمانی کا لنخ سوسک شکوہ شاتشہ دہانی کا ہر اک پھول اپنی نظروں میں نکل تجرانی کا</p>	<p>ایں کیونکہ کسکو صحت خلی قسم کار نہیں ہم تہہ گر کر زمین ہین کر تہہ گلون کی روشنی میں کارون کرتی ہوشم</p>	<p>صید خائفہ ہون پرانہ پیر زانو کیا بڑے مسات کو سمیٹا ہون کی عیون عالم میں بعد میری چوکیا شاد کسکو تو کیا شکوہ اسوقت وہ شاد رہت دیا</p>
<p>لگاتار ہون ریاض نظم میں نخل گل مضمون قلق میں باغبان ہون گلشن رنگینی کا</p>		
<p>اسی شہر میں میری دوست محبوبہ دار کما گر زخم دگر کو کیا کوئی قسمہ لگا رکما سہیہ ہو تو اوچخ شکر نار دار کما بیشکل آئینہ مہس ہو صورت شاد کما جو قائل زکبانی قضا یہ بات اپنا دار کما چہن میں فرش بانداں ہوں کجا کما عجب بہتان میں تجلیہ یزد خا کما خدا اسلیہ تو کجا دروازہ کما رکما</p>	<p>مجھے ناشاد چرخ کسیر پر سردار کما لگاوت پہلج کرتی ہر کچھ پہنچ قافل کی غفیمت شہ جاتہ دور سچی دیکھنا اور کما نہ تکلیف جسرین لکی منہ بکھری اہفت تہنا دیکھنا جاننا لاکون سر کھنچ دیا تو وہ گل ہو کر شکر تری عند لیون اوڑا کر لیکیا دل طائر گل خامیرا غرض یہ تہی ہر میری خط کوں کا لین</p>	<p>مردہ دیا ہر دہانی اس وقت دیا شکوہ اسوقت وہ شاد رہت دیا چشم پانچم کار دنیا دیا مسافری دور ازین سب ہی میں گریا دیا</p>
<p>خوش و غم و کوری و شاد و غم سب ہوا قافل میں کس وقت کجا کما چشم پانچم کار دنیا دیا مسافری دور ازین سب ہی میں گریا دیا</p>	<p>خوش و غم و کوری و شاد و غم سب ہوا قافل میں کس وقت کجا کما چشم پانچم کار دنیا دیا مسافری دور ازین سب ہی میں گریا دیا</p>	<p>خوش و غم و کوری و شاد و غم سب ہوا قافل میں کس وقت کجا کما چشم پانچم کار دنیا دیا مسافری دور ازین سب ہی میں گریا دیا</p>

در کار کبر و دام سب
 ای چشم زین عین
 درمن می بینی با عه
 انگار که
 عارضی می
 عجبی بود که
 عکس از منبه بر

اگر فردوس کا نردون و ادا دار کر
 و این گیتی بین را ویکه پیا را کر
 لیکن اگر شوقی درینا سرسختی
 بنیاد نه شو شوقی درینا سرسختی
 شاد و بیکو غفلت شک بی تو که لای لای کا
 شب غم من فانی که تیرا بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا

کچھیں خیال آرزو و عہد سیر رست و نماہ شد کہ پاس رہا رہا دلیتی تو خیر تہل عشاق دینا رہا	پیہ نہ شکو چاہیہ و بنا گلاب کا پردہ نہ مانہ فاش تہا ر نقاب کا دہم پڑہ ناسی یار کی تیغ خوش آب کا
اس ابھی غلو ہوش تیرے تیرا کسان چیری او تار دیتی سیر ز شاخا ب کا	

تھو تھناہ بہ کا گار گار گار براہیکہ ہر صبح نظری میں ابرو بست تم کما کی گار گار گار ہوا اہل کو کن طرب پسر کی رست خواہو گار گار گار گار گار اگر تم ہو سہ سبب فن سی ہو گار گار کوئی شیدا و عارض کوئی زار گار گار لیکن اچھی صورت دیکھ لوں در زورہ نظر	رنگ گلین عالم تہا تری گلی کی ڈوری کا تو اکر کسی پھر ایک میں مینون چری کا نہ رکتا ہو کہ دیر تہا سیر خوری کا ہمارا شور و جشت ہی اک شاپوریکا میں یوں گار گار گار گار گار گلچہ سیر دیکھ سیر چا تو سیر خوری کا کیسے عشق کانی کا کوئی عاشق گوریکا مری آگلو کو چور وں کھج دیکھا چوری کا
--	---

اگر فردوس کا نردون و ادا دار کر
 و این گیتی بین را ویکه پیا را کر
 لیکن اگر شوقی درینا سرسختی
 بنیاد نه شو شوقی درینا سرسختی
 شاد و بیکو غفلت شک بی تو که لای لای کا
 شب غم من فانی که تیرا بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا

اگر فردوس کا نردون و ادا دار کر
 و این گیتی بین را ویکه پیا را کر
 لیکن اگر شوقی درینا سرسختی
 بنیاد نه شو شوقی درینا سرسختی
 شاد و بیکو غفلت شک بی تو که لای لای کا
 شب غم من فانی که تیرا بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا

اگر فردوس کا نردون و ادا دار کر
 و این گیتی بین را ویکه پیا را کر
 لیکن اگر شوقی درینا سرسختی
 بنیاد نه شو شوقی درینا سرسختی
 شاد و بیکو غفلت شک بی تو که لای لای کا
 شب غم من فانی که تیرا بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا
 می آید و در من بین سیر و بون تیرا

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

غنای قدیمین پس لکاسفای جان شاری باغی
 بار و بار پناهندهای جان شاری باغی
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 غنای قدیمین پس لکاسفای جان شاری باغی
 بار و بار پناهندهای جان شاری باغی
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه

گیسو خمدار که سودمین سر چکا کیا یه ده خنجر بر که بر موسم سدا چکا کیا لب لب با دوه گلگونگی تلچت کیا	حمیر شست بلامین افش زخمی کی طرح صد مکر باو خزان غم سودن لان ریا جبتا یاد در عشق دخت زرنو ساقیا
--	--

شاه اختر کایه مصرع نقشش بر در پر قلق ناک کاتنکا هاری انگنه مین کتک کیا	
---	--

صاف لکمه هیجا جواب او شمیری تحریر کا اکر نیم وصل ہوگا کس دن و من پاره جسکود مکیوز رکت گلزارین آبا هر و کت گئی عماروس قمر کی عشق بر و میام و سب کینو دم رنگین کلام یار اگر یار نسو مجر و حشی لاغری گستی نهین رو بیاقت مدعی ہوو نجا سک کاکب ر میری سوانی اگر میدان مشر مین فی	لوفافه کسل گیا سارا خط تقدیر کا آئین کار و ز شرف کب کب تقدیر کا گلکے باتہ آیا هر کیا نسخہ کوئی اکسیر کا حج عقرب مین کیا کو کب مری تقدیر کا آشیان کنج وین ہو طائر تقدیر کا مورچه کما تاخر من دانہ زنجیر کا کار گر کیا نیش ہوگا عقرب تصویر کا فائده کیا اسمین ہوگا کاتب تقدیر کا
--	---

جب ہو ارم کلام غنای قدیمین پس لکاسفای جان شاری باغی
 بار و بار پناهندهای جان شاری باغی
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 غنای قدیمین پس لکاسفای جان شاری باغی
 بار و بار پناهندهای جان شاری باغی
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه

صاف لکمه هیجا جواب او شمیری تحریر کا
 اکر نیم وصل ہوگا کس دن و من پاره
 جسکود مکیوز رکت گلزارین آبا هر و
 کت گئی عماروس قمر کی عشق بر و میام
 و سب کینو دم رنگین کلام یار اگر
 یار نسو مجر و حشی لاغری گستی نهین
 رو بیاقت مدعی ہوو نجا سک کاکب ر
 میری سوانی اگر میدان مشر مین فی

غنای قدیمین پس لکاسفای جان شاری باغی
 بار و بار پناهندهای جان شاری باغی
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 غنای قدیمین پس لکاسفای جان شاری باغی
 بار و بار پناهندهای جان شاری باغی
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه

کویا قیاس با تو کردی کایا کویا
 از آن ناز و بهره و تو نهی من چون کار و دست
 فلک سیر اسکو کسنا رنج اندر می شوی
 چه در دانی می توانی بهیرون توین
 اچون کسند زنا قتل عشق کجی قاتل
 میا و تو نهی من کس کجی شکر و کجی قاتل
 پس درن ختم صبا بگویند کجی قاتل
 ده چون و ترا می جو عالم کجی قاتل

کسکو الفت تا دل شرکان کجی نهی اسکو قابو مین دل عالم برین حیران نهی خانه دل تیری صنعت هر کجا اسکو خراب کشته اوس رنگ طلائی کاموین جانور اهل محفل کی زبانگیری کجا هر انجام	کونسا دل هر نشان جو نهی س تر ک به خط عارض بهی هر کوی عمل تسخیر ک نام هر تعمیر سی هر صاحب تعمیر ک کام لیتو نهی بهاری خاک و اسیر ک دیکو نیاسی مین منبر کالاهو انگلیه ک
---	--

ده چون و ترا می جو عالم کجی قاتل
 کویا قیاس با تو کردی کایا کویا
 از آن ناز و بهره و تو نهی من چون کار و دست
 فلک سیر اسکو کسنا رنج اندر می شوی
 چه در دانی می توانی بهیرون توین
 اچون کسند زنا قتل عشق کجی قاتل
 میا و تو نهی من کس کجی شکر و کجی قاتل
 پس درن ختم صبا بگویند کجی قاتل
 ده چون و ترا می جو عالم کجی قاتل

احو قلق کسدر چه راه عقدہ الفت هر سخت
 پاؤن یان جتو ندیکما ناخن تدبیر کا

لکما مضبوطی بر شک ج کجی روشن کا دل صد چاک مانظ هر خط رخسار روشن کا سوا کسیر گلگون اسکو تیغ تیز پر کستا دانه زدن جون نخ غیر جو سومان جان محکو گلبرین بکیر طوق طلائی شک هر محکو گشتا جانی نهی بر او دی دی بانج پر	بهود دیوان پر پنر شک سیاض صبح گلشن کا کتمان کونو دیکما هر نگهبان هر کنز من کا حقیقت مین بهت هر کونو کجی و اسکو کجی کجی مین ان تو وون سوت کجی انر شومن کا که ماه نو پر روانه تماری شمع گردن کا او طایر رنگ سی تو تماری رو سوسن کا
--	---

کسین پهلوان عشق کجی لالا اگر پرده
 قلق کجی بهون جانار تم زدن دشمن کجی
 لکما مضبوطی بر شک ج کجی روشن کا
 دل صد چاک مانظ هر خط رخسار روشن کا
 سوا کسیر گلگون اسکو تیغ تیز پر کستا
 دانه زدن جون نخ غیر جو سومان جان محکو
 گلبرین بکیر طوق طلائی شک هر محکو
 گشتا جانی نهی بر او دی دی بانج پر

از آن ناز و بهره و تو نهی من چون کار و دست
 فلک سیر اسکو کسنا رنج اندر می شوی
 چه در دانی می توانی بهیرون توین
 اچون کسند زنا قتل عشق کجی قاتل
 میا و تو نهی من کس کجی شکر و کجی قاتل
 پس درن ختم صبا بگویند کجی قاتل
 ده چون و ترا می جو عالم کجی قاتل
 کویا قیاس با تو کردی کایا کویا
 از آن ناز و بهره و تو نهی من چون کار و دست
 فلک سیر اسکو کسنا رنج اندر می شوی
 چه در دانی می توانی بهیرون توین
 اچون کسند زنا قتل عشق کجی قاتل
 میا و تو نهی من کس کجی شکر و کجی قاتل
 پس درن ختم صبا بگویند کجی قاتل
 ده چون و ترا می جو عالم کجی قاتل

چشم یعقوب سائل ہو نہیں بینائی کا
 نامور کچھ نہیں جامہ درون میں جسا
 باز دوسف افکار کو کی دہ مضمون ہون
 ال کو تو نہ شائستہ جلوه رخنائی کا
 جو پہلے دیکھی تھی تو وہ دھندل کا
 دیکھ کر ہلاکت میں گنبد میں کما
 اسی منہ پر نہیں دعویٰ ہر جہاں کا
 کچھ ہلاکت کیا کیا نور علی
 دیکھ کر ہلاکت میں گنبد میں کما
 کچھ ہلاکت کیا کیا نور علی

سر و گلشن کو بڑا ناز ستار غنائی کا چشم ز گسر کج بھی رمان ہو غنائی کا ہو گیا نشا بہر آہو صحرائی کا گل چراغ آج ہو ملک خود آرائی کا چشم ز غنیمت گمان ہو تہا تینائی کا پا سہو تہا اگر یار کی رسوائی کا شیشہ ز کو مڑھ ہو گیا اکبائی کا	گھٹ گیا دلچسپی رت سے تراویکے قد دہو م سکر تر شمع شش شب کی کوشک پری چشم بگڑ جو اس ترنگن کے طوطی نکلے غم عاشق میں کیا ترک مکن نراو سے جلیے دس کوڑکے مجھ جانا کاسے سب گھنڈا پر رقیبوں کے شاد تیاہو موجودی غیر کو ساقی کو لڑا ہوت کھو
---	---

ظلم حرم بان جسے شائق اولیہ نکلا نام نہ نام کی مہر و ست کلیبائی کا
--

شہرہ یوحنا میں ملت دزنیائی کا سیر نکلیو اب تجھ مضمون کی ہوئی طول طول ہو مڑا ہوں ہوئی ہو مڑا جھلے ان آنکھوں کو چوشت ہرگز جھلے عشق	قطع جامہ ہو مڑا ہر رعنائی کا حضور کو بھی دعویٰ ہو سیمائی کا رد و شہرہ نقب میں قتل پائی کا کیسا کر تیاہوں شکار آہو صحرائی کا
---	--

شہر شوق میں کیا عشق کی رہائی کا
 قافلہ لوٹ لیا صبر و شکیبائی کا
 ناک را گری ہو دریا پر بسون اگر
 داغ پیشانی ہو پری چین سائی کا
 حاقبت بادہ لکھی کامری چ چاہیہا

۳۳
 مہر و ست کلیبائی کا
 نام نہ نام کی مہر و ست کلیبائی کا
 قطع جامہ ہو مڑا ہر رعنائی کا
 حضور کو بھی دعویٰ ہو سیمائی کا
 رد و شہرہ نقب میں قتل پائی کا
 کیسا کر تیاہوں شکار آہو صحرائی کا

چمن بونین کا چوہ کلاون میں قتل
 مہر و ست کلیبائی کا
 قطع جامہ ہو مڑا ہر رعنائی کا
 حضور کو بھی دعویٰ ہو سیمائی کا
 رد و شہرہ نقب میں قتل پائی کا
 کیسا کر تیاہوں شکار آہو صحرائی کا

و صل کا روز بڑا طول ہے جس کی وجہ سے اس کی عمر بڑھ جاتی ہے سو خائف
ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے
انقلاب کیا بھی ہم بھی نوبت کی ہے کیا بھی نوبت کی ہے کیا بھی نوبت کی ہے
ہر وقت کی عمر بڑھ جاتی ہے سو خائف ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے
و صل کا روز بڑا طول ہے جس کی وجہ سے اس کی عمر بڑھ جاتی ہے سو خائف
ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے چاہی ہی ہو سو خائف ہے

دریا و عشق می که حاصل عین حق
 فریاد و فیس از دهن تو آید
 دریا نام غیرت آتش تو
 دریا و عشق می که حاصل عین حق

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کجاو اندک کا ہر حصہ وہی عالم کا
 ہے زبان انسانی گوید زبان مصطفیٰ
 دنگ ہو جائے تیری سستی فیضان مصطفیٰ
 کس قدر تہا اعلیٰ واقعہ بیان مصطفیٰ
 عارفین اور ادا دان کی ثابت ہو گیا
 لا مکان کو کہیں ان مقام مکان مصطفیٰ
 حضرت یحییٰ زکریا اورین و فاروق علی
 تھو ہی چاروں غنیم اور ان مصطفیٰ
 حاکم بنی حکیم و کرب فرماؤ انہیں

میری قاتل تو ذرا محبو سنبھلنے نہ یا حلق خنجر سفاک کو چلنے نہ یا یا زعفر بنی پوشاک میں ٹخنہ نہ یا پاؤں باہر درازندان سو نکلنے نہ یا ادم میں لاکر محبت کے نکلنے نہ یا	بیخبر و کرگاہی جگر و دل پہ یہ دریا سخت جانی و شہادت ہی کر کا محرم بدگمان اتنا ہوا غیر و مکر مہر ناز کر وحشت عشق تو تازہ نیست بنا ہی یاد میں ہیج تری لعل کو کیا کیا ایجا
---	---

پاس حال اسو کتو میں کہ تازہ نیست خلوق
 خار غم آبلہ دل نے نکلنے نہ یا

تو اپنا تو کو کلو دی سہا سہ میں کیا آبا ہنوز تو شرکے حکے میں ہوا تہا میرا آبا ہنوز کہلا تہا بہر دیدار تو بند نقاب آبا خنجر تو مجھ کو نیم میل کہ پائیگا تو ثواب آبا تو تو تیرے ساری کا مجھ پر وقت آبا ملایا ہو لگاؤ میں تو آدما سید شہاب آبا	جو ساقیا تو کیو کیو دیا جام شراب آبا وہ گنہ گار کہ گھر سب میں دن گناہ آبا کہ گئی وہ بلی تیری حلقہ کی لاشحق بزدل کامل جو چاہتا تو فوج کڑاں حلقہ آبا مراعہ و کیو مکر منہ کا گلا جو کہ تہا میں تم کا سقیدہ ایسی وہ رنگ کے سبب کا تو تھا
--	---

جو خدا کو نہیں ہے رتبہ و ان مصطفیٰ
 کیا اس انسان شہادہ و ان مصطفیٰ
 آدمی تو کیا ملک میں یا بیان مصطفیٰ
 اسی سے یا لاسے اچھ تہا ان مصطفیٰ
 ہر قسم کی غیبت و ان مصطفیٰ
 جو خدا کو نہیں ہے رتبہ و ان مصطفیٰ
 کیا اس انسان شہادہ و ان مصطفیٰ
 آدمی تو کیا ملک میں یا بیان مصطفیٰ
 اسی سے یا لاسے اچھ تہا ان مصطفیٰ
 ہر قسم کی غیبت و ان مصطفیٰ

وہی دنیا میں ثابت قوم آبا
 وہی دنیا میں ثابت قوم آبا
 وہی دنیا میں ثابت قوم آبا
 وہی دنیا میں ثابت قوم آبا
 وہی دنیا میں ثابت قوم آبا

خزان نصیب ہوئی انجوریں ہر شاہ کی
نیا کھسکے ہوئے چوڑا شاہ
عروج میں نہ عدد کو پہنچی نصیب
خزان کسی کی آہی نو بہار شاہ
کہ ملک کیا ہو خط اگر روزِ حصار شاہ
پین فوجوانی بین کیا تھا جو دستان شاہ
خزان نصیب ہوا موسم مبارک شاہ

این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا

خضاب الونیف پوتانین سپهرین	سیاه خست پیغمبرین سوگوار شتاب
عزیز کیون نهون برین محکوم و سیاه	که اتو بهین بهی دو چار یادگار شتاب
کمال ضعف سوز خرد لب جو آتشم بهر	
قلق اندا جوانی خلق نثار شتاب	
عاشق کیست و تیر گنگار بهین سب	مستحق دگر بهانی کز سزاوار بهین سب
یاس اطبا کو هر یوس بر شتاب بهین سب	تیر یو محبت کو به آزار بهین سب
دلبری سبب نهین طرز سوز و هفت اصلا	یه حسنان جهان نام کو دلداری بهین سب
اب صورت محبت تین بر ایجان	انچه یگانگی مری شکل سوز بهین سب
ظلم صیاد سما جاک یک کیو نکر	همه اسیران فتنه تاره گرفتار بهین سب
حسن بختیاری و عالم سوز تری و دوست	تیری و حدیث تهر کفر و نینداری بهین سب
ایک بهی شاد دل گزینا بهین کز حضور	یه زبانی هی فضا یک اقرار بهین سب
بزدلانی سبب مجبور نهین سن لیتے	خائل اس بلای کمری خار بهین سب
شر و خرد فکر و دان و کمر بهین سب	کونی واد فتنه سبب غیب اسرار بهین سب

این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا

۵۳

این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا

این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا
 این عالم است که چون کوی یک کلبه دریا

ہوا کہ ایک آلودہ لطف ہو کر
 چلن کھنکھاتا ہے پھر
 پہنچاؤں کا بھڑکاؤ ہے
 زہری سوزی کا بھڑکاؤ ہے
 خیال زلف کی بھڑکاؤ ہے
 بچہ سدا بھڑکاؤ ہے
 مین دھڑکاؤ ہے
 لکال لانا بھڑکاؤ ہے
 یہ حلقہ مارا کھینچاؤ ہے
 بنا ہوا کھان کا کھینچاؤ ہے
 صنم کا راضی گیسو ہر کسی کی
 یہ تار کی قفلت ہے ہر کسی کی

مٹی کو عطر سونکر و پیر ہن خراب
 رکھی ہی رکھی ہو گیا میرا کھن خراب
 سوچ کی ایک روز یہ ہوگی کرن خراب
 دو ہاتھ تیرے واسطے ہوگی خراب
 یار با سطر حسو ہو چن کن خراب
 کیسے پڑی ہوئی ہن چنکے خراب

مٹی نہویر عاشق خانہ خراب کی
 کس درجہ باریں ہوت دیر کی
 بنوا ہو گا جو خطہ مرا شک خراب
 زلفین جبین جواو کی کچھ تباہ
 ظالم ز عیش باغ کو غمنا نہ کرو یا
 گل پڑا خباں ہن بیل کو چھپے

یہ حلقہ مارا کھینچاؤ ہے
 بنا ہوا کھان کا کھینچاؤ ہے
 صنم کا راضی گیسو ہر کسی کی
 یہ تار کی قفلت ہے ہر کسی کی
 یہ حلقہ مارا کھینچاؤ ہے
 بنا ہوا کھان کا کھینچاؤ ہے
 صنم کا راضی گیسو ہر کسی کی
 یہ تار کی قفلت ہے ہر کسی کی

شوڑی جگہ تو مرد کو اوڑھ لگی مین و
 مٹی کو قلق کی نہ ایمان من خراب

بنایا کیسے افشان سو کوڑیا لاسناپ
 ہر ایک اورن دیوار سونکا لاسناپ
 خدا کی کہیں نیجا سو اسکو کلا لاسناپ
 کلال نور سی مٹی کا بھی بٹلا لاسناپ
 شمارا گیسو مشکین بھی نہ لاسناپ

شمارا راضی گیسو تھا اگر کلا لاسناپ
 خیال زلف مین نند زوہ نامی کیے
 بچہ سدا بھڑکاؤ ہے
 ہوا ہونک کسی گلکی یاد کامل مین
 نہ اسکا کار ہو جیتے مین مری مین

۵۴
 یہ حلقہ مارا کھینچاؤ ہے
 بنا ہوا کھان کا کھینچاؤ ہے
 صنم کا راضی گیسو ہر کسی کی
 یہ تار کی قفلت ہے ہر کسی کی

یہ حلقہ مارا کھینچاؤ ہے
 بنا ہوا کھان کا کھینچاؤ ہے
 صنم کا راضی گیسو ہر کسی کی
 یہ تار کی قفلت ہے ہر کسی کی

در اندونکای کون خیزانکے دستگیر
 مجہرہ سیسی کی ہرہ دعا وقت باز پرس
 الف کالیسی ہر تہجہ جان میں
 دل دیکر بحر فکر میں غوطہ زن عبث

خالان نہیں عزت کو خیرا رحمت
 تو میرے رسوائی باز رحمت
 دل کیلے چلا جو سوز باز رحمت
 دلال کے ہمراہ خرم باز رحمت
 بولہ ہو کر فاش جو اسرار رحمت
 داخل ہیں جانہ گدگار رحمت
 بخشش اس بون کر میں جہانگار رحمت

اپنا پاپا جو مکدہ میگو بناہ آپ
 رکھیو گا اپنی لطف و کرم پر گاہ آپ
 عاشق کو قتل کر تو ہیں کین گناہ آپ
 دریا میں عشقی نہیں مانگیں تہاہ آپ

عزم سفر تو ملک عدم کا ہی خلق
 کچھ اپنی سائے لڑی ہی چلوا دراہ آپ

دشمن جان میں مری شیخ پر زنا و بہت
 کہیں شیریں صاحبین نظر آکر کوئی
 بگینا ہی نہیں قل اثر دکھ لایا
 دل جو دنیا تو حسینو نکو سمجھ کر دنیا
 ابھی کچھ قدر شباب کچھ بچان نہیں
 شجر ظلم نہیں ہوتے پہلے دکھیا
 جنہیں سب معشوق بہت میں کمر

آدھ میت نہیں جن میں وہ پر زنا و بہت
 جہیز پر نکرا سے باقی پیدا و بہت
 جہیز پر نکرا سے باقی پیدا و بہت
 جہیز پر نکرا سے باقی پیدا و بہت

۵۵
 پیدائش میں ہی ہر قدر رحمت
 آنکھیں میں مری روزن پوار رحمت
 یان عشق مجازی میں حقیقت نظر
 بت پوچھتے ہیں کوئی پرستار رحمت
 کہ درد جگر دکھو سوجان سے پیارا
 پھر زور دے کرتے ہیں بیمار رحمت
 شہزادہ میں حسن بیجان میں دل
 قیدی میں غلام فقیر رحمت
 کون کون عیش میں کون کون غم
 کون کون عیش میں کون کون غم

۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۵۶
 متاع صبر یکدیگر در مسکن
 محبوب چون صبا و بیل در یونان
 وطن کی شود چوینان طبع می بیند
 زینجا جان برون کز کوهین
 قاف میوز با آتشین می کلک گویند
 رویتها را باره راه منور نامان
 راحت چوئی نصیب دم بهر نامان
 شما جلوه کرده مهر منور نامان
 روشن را نشان کز کوهین نامان

ہو و سیارہ کی محسوس گمنان	سویں ہم پرندی نوئی کی سیرت
---------------------------	----------------------------

[illegible]

بہم آئو کوئی علم الفت کا ذائقہ
 سنے بن خدین نہیں ایسا سہا
 راحت کی یہ پوچھائی یہ دوسرا
 آسمان کی بالی نہ راحت سہا
 کیا نہ فاصل عالم اسکا
 ہرگز نہیں وہ جہاں کی راحت سہا
 سبب کی سمجھیں حسن اور نگار
 راحت کی سمجھیں حسن اور نگار
 مہمان کی ہر پہن پناہی سوانح
 کیونکہ زیادہ عیش و عشرت سہا
 آریاب عیش بہاؤ میں غمزد و غمزد
 شہین شوق کی شب میں کوئی نہیں

بر سبب نہیں سرگوشی آریاب سہا امتحان کا اوس پر شوق ہو شایہ بر شاری کی بدولت میں ہمیشہ غمزد بر سر حرف ہر سو جوہ شمع کم گو دم ز قمار قیامت ہوئی بر ہر گام مرغ دس نگہ ناز پیری ہر جوہ طالعوت میں محب ہر روز یہ کمر و مہل جذب الفت ہر کس تر فگن لکش میری غمیت پر نہیں یا نہ خبر کا شایہ تھوڑی دیکھ شے جا بجا کوہ لکھ لکھ	عشق صادق کا مری فاش ہوا از کچہ آج مجمع ہیں در جلا دہ جان باز کچہ آج کیا یہ معشوق و مہمان ہیں مگر فک کچہ آج بات بھی کر نہیں سکتے ہیں سخن ساز کچہ آج صورت کم نہیں خلخال کی آواز کچہ آج میری کرتا ہی تیرے قدر انداز کچہ آج کل سوا فروغ کی طبیعت مری ناساز کچہ آج اور و نسو ہر سو طاقت پرواز کچہ آج دم بخود و پیری مہمان ہیں جو غماز کچہ آج کل کچہ اغوار ہوا ہو گوسر افراز کچہ آج
--	--

چمکدین تیرا غبار سنہل بیوقوف صحبت بار کا بی طور ہر انداز کچہ آج	سید ہوا ہوں کیا میں ہی براؤ رنج راحت نام سے نہیں ملوقت سوانح
--	---

بہم آئو کوئی علم الفت کا ذائقہ
 سنے بن خدین نہیں ایسا سہا
 راحت کی یہ پوچھائی یہ دوسرا
 آسمان کی بالی نہ راحت سہا
 کیا نہ فاصل عالم اسکا
 ہرگز نہیں وہ جہاں کی راحت سہا
 سبب کی سمجھیں حسن اور نگار
 راحت کی سمجھیں حسن اور نگار
 مہمان کی ہر پہن پناہی سوانح
 کیونکہ زیادہ عیش و عشرت سہا
 آریاب عیش بہاؤ میں غمزد و غمزد
 شہین شوق کی شب میں کوئی نہیں

خوش نصیب کہن تہ جاگر کسی نصیب
دیکھا نہ خواب عیش ہی ہر سو رنج

بہار عشق اور توبہ کر چکا علاج باقی نقطہ صبر و حکمت موت کا علاج

خروم و بار و سو بفايده علاج در و غم فراق طبع و سوا علاج

[illegible]

سہر عیادت کو دو مہراہ عمیر کے
اپنی مریضیں محبت کا اچھا لیا سنت

اکدن ہمارے ن ہی لیکرے جائیگا درو حکم ہمارا طبیو ہی لا علاج

خود سر کمال جدول دیوانہ نامہ صحا
ایسی جنون زدہ کار کوئی کیا علاج

بسم الله الرحمن الرحيم

بیر بیان منت کی بینش و سستی در میخانه
کیون ز کوه خرابش زین کوهی پائیز
گرفتی باز در حسن دوش شیراز و نهج
شدن و نهج و کیا روشن چراغ خانه
پیشانی یقی بین هر دو در میخانه
چشم عاشقانه

۱- کتابخانه
 ۲- کتابخانه
 ۳- کتابخانه
 ۴- کتابخانه
 ۵- کتابخانه
 ۶- کتابخانه
 ۷- کتابخانه
 ۸- کتابخانه
 ۹- کتابخانه
 ۱۰- کتابخانه
 ۱۱- کتابخانه
 ۱۲- کتابخانه
 ۱۳- کتابخانه
 ۱۴- کتابخانه
 ۱۵- کتابخانه
 ۱۶- کتابخانه
 ۱۷- کتابخانه
 ۱۸- کتابخانه
 ۱۹- کتابخانه
 ۲۰- کتابخانه
 ۲۱- کتابخانه
 ۲۲- کتابخانه
 ۲۳- کتابخانه
 ۲۴- کتابخانه
 ۲۵- کتابخانه
 ۲۶- کتابخانه
 ۲۷- کتابخانه
 ۲۸- کتابخانه
 ۲۹- کتابخانه
 ۳۰- کتابخانه
 ۳۱- کتابخانه
 ۳۲- کتابخانه
 ۳۳- کتابخانه
 ۳۴- کتابخانه
 ۳۵- کتابخانه
 ۳۶- کتابخانه
 ۳۷- کتابخانه
 ۳۸- کتابخانه
 ۳۹- کتابخانه
 ۴۰- کتابخانه
 ۴۱- کتابخانه
 ۴۲- کتابخانه
 ۴۳- کتابخانه
 ۴۴- کتابخانه
 ۴۵- کتابخانه
 ۴۶- کتابخانه
 ۴۷- کتابخانه
 ۴۸- کتابخانه
 ۴۹- کتابخانه
 ۵۰- کتابخانه
 ۵۱- کتابخانه
 ۵۲- کتابخانه
 ۵۳- کتابخانه
 ۵۴- کتابخانه
 ۵۵- کتابخانه
 ۵۶- کتابخانه
 ۵۷- کتابخانه
 ۵۸- کتابخانه
 ۵۹- کتابخانه
 ۶۰- کتابخانه
 ۶۱- کتابخانه
 ۶۲- کتابخانه
 ۶۳- کتابخانه
 ۶۴- کتابخانه
 ۶۵- کتابخانه
 ۶۶- کتابخانه
 ۶۷- کتابخانه
 ۶۸- کتابخانه
 ۶۹- کتابخانه
 ۷۰- کتابخانه
 ۷۱- کتابخانه
 ۷۲- کتابخانه
 ۷۳- کتابخانه
 ۷۴- کتابخانه
 ۷۵- کتابخانه
 ۷۶- کتابخانه
 ۷۷- کتابخانه
 ۷۸- کتابخانه
 ۷۹- کتابخانه
 ۸۰- کتابخانه
 ۸۱- کتابخانه
 ۸۲- کتابخانه
 ۸۳- کتابخانه
 ۸۴- کتابخانه
 ۸۵- کتابخانه
 ۸۶- کتابخانه
 ۸۷- کتابخانه
 ۸۸- کتابخانه
 ۸۹- کتابخانه
 ۹۰- کتابخانه
 ۹۱- کتابخانه
 ۹۲- کتابخانه
 ۹۳- کتابخانه
 ۹۴- کتابخانه
 ۹۵- کتابخانه
 ۹۶- کتابخانه
 ۹۷- کتابخانه
 ۹۸- کتابخانه
 ۹۹- کتابخانه
 ۱۰۰- کتابخانه

[illegible]

کروٹا بے بین کلافت تباہ ناصح
 میں کہ سطح کروں یاں میں میان ناصح
 ہمارو سنہ کو لیگا کہ یازبان ناصح
 کہاں عشق اگر تجھے پہنچو عیان ناصح
 بزرگ حبیب دراز و نگار عیان ناصح
 کچھ آج کل ہر بہت ہمیں ہریان ناصح

ضمیمہ ہو کر سمجھتا نہیں مجھ سے
کرم کیا غم عشق نور مر و دل میں
ہم اپنے کیا کر تو ہیں ہزار ویکو
تبو نہ کا کلمہ پڑے تو ابھی ہماری طرح
یوں ہوں عاشق دیوانہ گزہر کی پند
کہیں ہماری طرح یہ بھی پسند کیا شاید

تعلق نہ صرف نصیحت بان سپاہ و سپہر
جو سن لو سپہری محبت کی داستان صبح

کیونکہ نہ یہ سبکی کی طرح ہوں بہتر شمع
 کہ چتر کو نہ نیندیں و نہ خالان ختن شمع
 گوشت ہی میں جاتی ہر معلوم شمع
 ان شمع میانوں کا ہر انداز سخن شمع
 یہ عین جوانوں کی طرح ہی ہوں شمع

ان شعلہ زخو نکا ہو ہر اک عضو بدن شوم
اکہمیں آفت کی آہن غلچہ بدن شوم
شیشہ و حیان خمر ز کی ہر شرارت
دو فقر و نمین ڈیرہ بدن لاکوگر و چین
در پڑہن بہت تہ نہیں لگتی ہر لیکن

[illegible]

[illegible]

بیتا کر کو چھین کر لیب چلتے ہیں
حجاب میل کو توڑا ہوجی کڑا کر کے

کبھی کے نہیں ہے میری قدم گستاخ
بہشت انہیں کے ہو اور آج ہم گستاخ

کھاڑی میں شبِ حل ہو گئی آخر
 نہوے پاؤں فراق اوس کوئی دم گستخ

ہوئی بلند جوانی شرفشان فریاد
 و دل جلاہوں گریہ پوچی تاربان فریاد
 وہ عندہ سبب آنی جو تاربان فریاد
 اگر سی رہی بعد فنا ہی جو تباران
 نہ نیندا آتی ہر محکومہ موت آتی ہر
 جہاں کاسن برجم کو دکھا دیگی
 تری گلی میں جو عاشق کمان افشہ
 چمن کی سیہ مبارک ہو ہر صغیر و نکو
 جلاہوں تیرا فرخ آتش گل

کر لگا صورت اسبند آسمان فریاد
 جلائی نوک زبان میری شمع فریاد
 نغان کر رہی صیاد باغبان فریاد
 کر لگا صورت ناقوس آتھوان فریاد
 خیال لہ سین کیا بلا جان فریاد
 ابھی سنی نہیں عشق کی صحران فریاد
 پیادہ روندگانا کہ ہر پاسبان فریاد
 میان قفس سینک در زبان فریاد
 رنگی مرغ حین ہر آشیان فریاد

۷۵
 ہزار بیل قیدی زکی فغان فریاد
 پیا کسوگ نشین اتھین ہمارے بعد
 سال کو فتن قلق درد غم فغان فریاد
 ابھی چین میں ہوں الگ کین بزرگ صیاد
 صوز کر آہ میری غدا کس در صیاد
 اداس کس قفس چین کی در صیاد
 ادھر فلک کس مری گریہ کی در صیاد
 وہ زہر دادم کس کین کی در صیاد
 پیٹھ لگ دلو کس کین کی در صیاد
 سر پہ تاج کس کین کی در صیاد

قلم طعن شریف واصل
 صورت پانی کیون تیرن کلماتی جان
 همان رتبه واد افکار کس از بار بند
 نه قدریم میان کی بودینار بند
 بوزنی کمال بین کمالی
 بنین این کمال شایسته
 کند شوق پیوستگی نظر بین آنی
 بین بست و صمد دیوار فضا را بند
 ابھی کچال دہ بہ پنچال کی زیادہ کی

جوت شیان سر او شین شعلہ آتش کھلے

قلم نصیب ہو کیا سیر بلخ و کنگے
 عدد و جان ہر او ہر باغبان و در ہر صیاد

و میکہ خسارتا با نکو چو شر تا ہر چاند
 جستجو میری جگر است کہ تا ہر چاند
 تیر تو ٹوسو جو کہ تر کچو پاتا ہے چاند
 و میکہ تیری کسے چاند کا قاتل فروغ
 نام کیا کہیں کسی پرانی انبی ہر پسند
 جب گشتا ہر وہ برق حسن کہ ہر نور نقا
 و میکہ شکو خرام نازاوس خوشد کا
 جب چہ ہر شر ط کیا کم لکھنوی ہر سر
 روشنی بد عارض میکہ اوس ماہ کی
 ہر کی شبت عارض لکھنوی پانی ہر جب

او ہر بیج شرف ملی میں چیتا ہر چاند
 آسان پر شعلہ جو کہ نجاتا ہے چاند
 دو ہی تیر میں نور غم سر گشت جاتا ہر چاند
 سر کبک شبت بگشت غم سر نجاتا ہر چاند
 ہر کو وہ خسارتا باں کبکے بہاتا ہر چاند
 تاب نظارہ کمان ہر چو نہ بیا جاتا ہر چاند
 چاندنی کی کپڑ کیل ہی بچا جاتا ہر چاند
 اکن اک مثل مہر کنعان نظر آتا ہر چاند
 کبکے مانند از خود جد میں آتا ہر چاند
 تیری تصویر تیری آئینے میں کلماتا ہر چاند

میں دودہ ہو سیر سے زمینار بند
 ہوا و فندہ جو ہر وہ از نیار بلخ عالم
 ہری خال و کیکہ بہت نشین ہر
 ہزار بار ہو کبست لاکہ یار بند
 پس فتابی ہوتا بہت طاغی ہر

۶۶

زین جو کہ چوہر از این
 چکر و در دوران و قدر کی افست ہیں
 کلا ہے کوئی مضمون آباد بند
 پیر چوہر کی قدر کا ہے و صلہ عالم
 کہ شیان کو جی ہر چوہر و شفا بند
 عروج ہفت پارس پہنچ نہ سکے

بہا و شوق کی درواز کی ہر بند
 خیال خلعت پہنچے کتبہ ہر بند
 صول کیا جو ہر چوہر کی شفت ہر بند
 وہ انجیب از تیر چوہر کی شفت ہر بند
 خنکی کا پاتہ شیشہ ہر بند
 خنکی کا پاتہ شیشہ ہر بند
 خنکی کا پاتہ شیشہ ہر بند

غیر فراق چین صدہا سیری دارم
 سر زخمی دہا جی رہا صیاد
 سر زخمی دہا جی رہا صیاد
 سر زخمی دہا جی رہا صیاد

محیط عالم خانی میں فائدہ منعم	سر غرور رہا اگر جواب دار بلند
شب بلاق یہ در تھا جلہ نغمہ ہا	ہو یو جوانا نہ سوزان کی کچھ شرار بلند

سر غرور ہو یو سرکشون کو پست قلق	
جو رزم میں ہوئی حیدر کی ذوق فقار بلند	

اسیر کر کے تو لادم نہیں جفا صیاد	نفس چین تو نکنا مرا جدا صیاد
بہنسے نہیں کسی نا آشنا کو سہین	ہزار شکر کہ ہو صورت آشنا صیاد
رسمیت میں نصیب کسی باغ عالم میں	ہو اجو صید تری دام زلف کا صیاد
دیا ہو دام فی زلف تو مرغ و لکھو مرغی	قریب و ائمہ خال عذار کا صیاد
نہیں سچا رنج اسیری تو کچھ مجھ کو لکین	یہ حق ہے کہ ہر کم سن بہت مرا صیاد
نہ دسو کرتا میں قطع امید از ادوی	اسیر کر کہ اگر پر نہ کاشا صیاد
دکھایا نہ چین و جوا و سکو آئینہ	خود اپنی دام محبت میں پین گیا صیاد
بہر و کہا یا شکار افغانی کا اپنی چوب	کہ ہکو زندہ گرفتار کر لیا صیاد
کسی کا سو سم گل میں آشیانہ اوجاڑ	خدا سو در زمین گہ بار کیا تو صیاد

یون گز خط می بار کا دم ہم تر
 بر نور صیغ ہو میان غار جا
 دو چار خون ہو تری دل چاندین
 جب بکشتا جی دیکھتے تلوار بار جا
 اوس مسکا ہو زہ خاک در آفتاب
 دو تیر آسمان بیا ایک بار جا

۷۷

ناری قد ہون و دشمنی نہ پڑنا چاند
 دیکھا ہر شخص جہود نور عذار یار
 بس ہو اگر تو حلقہ عشاق کی طرح
 اوس ماہ و شکر اگر در پر نہ دیا چاند
 پیسا سو فلک جو تیر تیر کوشال
 ہو گا کہی فرغ نہ اوس ماہ کی حضور
 لکھانہ کمر کے فلک پر ہزار چاند

آواز اس میں تیر میں ہی ہے
 شقائق ہر دوری صغ و افکار جا
 اکلانہ قلق خواہد از بار جا
 مثل جہا نہیں از سکندر از بار جا
 لب و حسن خدا و پندار از بار جا
 لکھانہ قلق خواہد از بار جا

کجایک چنان برین سبب متباد
 نشان جو چهری یار زلف سیاه
 کجایک چنان برین سبب متباد
 نشان جو چهری یار زلف سیاه
 کجایک چنان برین سبب متباد
 نشان جو چهری یار زلف سیاه

لازم کر از برون کی داه واه
 جابر شبر در ستون کی داه واه
 اس ششنگ کو چهری چشمتون
 جابر شبر در ستون کی داه واه
 اس ششنگ کو چهری چشمتون
 جابر شبر در ستون کی داه واه

۴۴
 دانه بکاره زن کو چهری چشمتون
 در آرم جو چهری چشمتون
 دانه بکاره زن کو چهری چشمتون
 در آرم جو چهری چشمتون

در ردل کو قلع آرام بودا کیتوری	نامہ لایا نہیں قاصد کوئی لایا تعویذ
<p> چپائی ہوئی ہر دانتی رو کر آہ پر رکھی ہر بارہ یار فریق نگاہ پر میری نظر ہوا دس کرم کی نگاہ پر نازان شو جیو زن دنیا کی چاہ پر یوسف کہی چہر نہ کیسی نگاہ پر طاؤس کبک ٹہرین کچھ کچھ پڑا چہ نامہ اوٹھو ہوتا ہریان دا خواجہ سوچ ہو کھی لگی ہوئی ہر دماہ پر صدقہ ہر غل دل تیر تیر نگاہ پر بجلی کا شک مچھو او سکی نگاہ پر عاشق اثر ہر در رسیدہ کی آہ پر </p>	<p> لائے خدایا وس بت ظالم گمراہ پر جا بگی جان سرمہ چشم سیاہ پر ہر زائد و کموز و عبادت کی چشمہا کچھ اسکا اعتبار نہیں ہو فاجر پر ہنگام دید سا سحر اس شک ماہ بہر ہر وی پراو کی قدم مار نو لگ خواہاں نقد ہوش بدین وقت حال کب ہو پسیں خیر رنگین کی رخ پر صید افگنی میں ایک ہر نور چشم پر ویکھا جو کچھ پراو نکمیں چسک گئیں اس تر کو خطا کہی کہتے متا نہیں </p>

سو داخرا برین سبب متباد
 نشان جو چهری یار زلف سیاه
 سو داخرا برین سبب متباد
 نشان جو چهری یار زلف سیاه

[illegible]

دزدیدہ نظربین کی ایک بین ازرقہ دل
 تاقی عین لکان نہادیندی چور
 کلیم لاکر شیت بین دیکھو انقلاب
 کار و گزین تر بین ہر گز
 بے پروا نہ چھوٹنیں وہ غلو شری
 ارشیں گناہ ہی رحمت ازرقہ

ہو قوت کی نہیں ہے چادر نظر اور سم فن
 اوس ماہ فخر میں کی ایشیا اور کوریا
 ارغان کی پادشاهان میں چادر اور کوریا
 وہ ناخواند بنی دوش موز پیرا میں
 بارہا جسم ہونے کی عزت کا ہر مقام
 بنگلہ دہر دیکھ کر سراسر جسم لڑا
 ہے ایشیاں بوم ہائوں کی گوریا
 لاٹوچوں اس قدر کہ سراسر جسم لڑا
 وہو کا ہوا او نہیں مڑے چشم ہور
 تلوار تکی کی جو آئے نہیں بوم
 چہرہ میں لڑا کی جو آئے نہیں بوم

ڈھیر پڑی نہ چرک جاتنی ڈور پر آتی نہیں بلا کوئی روز نہیں موز پر بیان بکھار کے خبر آتی ہے ڈور چپائی ہے مثل آئینہ حیرت چکور میلان لگا ہر ساحل دریا شور پر	شکل لڑا وقت بکھو اور آفرین اوس صفت گوشت گیر بن میں ہر اک طرح شکل جو لکھ کر ڈھانڈھیں ان پائین جوا رفتار ناز دیکھ اوس شکستہ کی لب بچہ اوس بلج کر کتبہ بچو خط
--	--

وہ دل بکھا ہونے کی پس مری کی قلع
 چپکے ہی مری قلع مری کی قلع
 موسم لگی اسی میں مری قلع مری قلع
 دلو پہلا قلع تنگ میں مری قلع مری قلع

اوس گلگوصل کی جو مراد آفری و قلع
 چادر مڑ ہائوں پہو لونگی بیل کی گور پر

بل جاتی ہے جو او گئی گمانیں بچی گور پر دیکھا نہ مہربان قمر کو چکور پر ڈوبنا جہاز ساحل دریا شور پر لات آج تمہاری ہے حاتم کی گور پر جلتا نہیں چراغ بھی حاتم کی گور پر کیا اعتبار محمد صغینی کے دور پر	بعد فنا ہو سوز دل اس زور شور پر رکھو گلگوصل کان نہ بیل کے شور پر دینی ان کی بلج کر آغار عشق میں اک بوس کا جتا و مہر احسان کس طرح روشن ہو نام زینت ظاہر سب عیش اور چرخ بیری نہوت دکھا میں
--	---

چپکے ہی مری قلع مری قلع
 موسم لگی اسی میں مری قلع مری قلع
 دلو پہلا قلع تنگ میں مری قلع مری قلع

فخر کی آواز گلا رہیں شمشاد
 فخر کی آواز گلا رہیں شمشاد
 فخر کی آواز گلا رہیں شمشاد
 فخر کی آواز گلا رہیں شمشاد

وہابی ایک لڑی بیکر پنڈیر
اوس نے فرزند تالی تمام رات
صلی خدا کے واسطے پیاں کھنک
بچپن پہ فرش پہ لگ جانی بوانک
کویا کر کے ہوئی دستار
تو بیکر پنڈیر

خدا حافظ و ابدا در راه اسلام عالمی کا قاتل
 دم قتل کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 دیکھا جاتا ہے کہ قاتل کو مارا ہوا ہو
 ہر ایک کو اس کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 قاتل کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے

قسست ہر گروصل سیر ہو یا نہ ہو انیا میں صبح حجر کی کنو ہی ہم نہ ہو باہر ہو امین جاسو انہو شب وصال اوس ہر دلی دید کا افسردہ شوق شکو خیل تھی وکی سفیدی جاذبی قوت کی بات در ذکر دریا بہاوی	آؤ تو مٹو سے وہ بار کی پلنگ پر و شام ہی کو گج سد بار کی پلنگ پر کو پھر جو او سنو انہو سار کی پلنگ پر گردن ٹوٹ کر تو رہیں تار کی پلنگ پر چادر کسی تھی ایسی ہمار کی پلنگ پر تکیے جو رنگ ہمار کی پلنگ پر
---	--

ہٹی کر نیچے بیٹھا رات بہر قلق رکھا قدم نہ خوف کو مار سے پلنگ پر
--

دم وصل میں بھراؤ کر آنی ل پر قضا بولی پڑی جب کہ لہو کی پڑ بول نگاہ ناز کی ہر مائل پر نہ کامل خدا شرم کی کہ صید گاہ در غانی میں شرمیل و رکاوٹ میں نہیں بخشا	تباہی میں جہاز آیا ہمارا کر ساحل و شام میں نگاہ ناز چوٹا طائر دل پر کوئی صیفی کہی جلتی نہ کمی تیغ قاتل پر قدم ہمارا رخ دل فہمی قنار بسل پر ستار دلی ہو نشانِ عشق و شمع محفل پر
--	--

ہر ایک کو اس کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 قاتل کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 دیکھا جاتا ہے کہ قاتل کو مارا ہوا ہو
 ہر ایک کو اس کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 قاتل کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے

ہر ایک کو اس کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 قاتل کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 دیکھا جاتا ہے کہ قاتل کو مارا ہوا ہو
 ہر ایک کو اس کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے
 قاتل کی آگاہی کیونکہ تلو کو مستی سے

[illegible]

شام گلشن کی شوق پہنچا کر سمن دیکھ کر
 پنج چوٹا سا قاتل کی کین شوق قتل میر
 چونتہ ہوں پوچھ کر کسے دیکھ کر
 نیوی ہر ادھار لگی کی صورت نیکو دیکھ کر
 گھر بار قتل کرتا ہی سمن قاتل میر
 شفیق دانی اگر غم غراب در سمن دیکھ کر
 سینہ جانا آسمان حسن ہزار گلشن دیکھ کر
 ۷۶

بال سنت کے جو کوا لڑی میں جان کر دشت جشت کہیں ہو تا گریبان پر جھوٹ لوگو تو رکھ دو لگا میں آن پر بد نام تو کہو جبرک لچر افشان سر نہیں ہر کار خون جبر سلیمان پر جو بلا آئی ہوا شرب جبران پر ٹیڑھی ٹوپی نہ کوا مہ تابان پر داغ جاو گل ستارہ جانان پر بارش ننگ ہو اور شورش طفلان پر جتنو جتو میں کو پرتے ہیں قرآن پر عوض خیر مغلل شہر مردان سر	بڑیاں لہٹ کی میوانو کو ہنسا دیکھ بال نچی ہن کر تار گریبان سمجھ تنے غیر دیکھو لڑی مصحف نکلے جو چاند سوچ تو میں چاہیو تار آسمان سر دم پر اور اس شک ہی کی پنا موت آلو کیلین کاش نہیں آئیں پنجو کو بل نہ چلو خوب نہیں چاہیں تیرا شیا ہر جو چنوں اور انگین بکلی چکا داب آنا دشت ہی سچ بزدل قول قسم کس کی کوئی د میں ہوں نیامین شہر کشورک پنا
--	---

اب تلک گرم نبض کر نیکی کچھ فکر کی
 اور آسپوئی قلع فصل رستان پر

کسیلے پامال بیٹوین ترکو سر جو و کر
گون واد سوقت میں جانی خلق پاک حضور
کے ارد گرد ہوا اچکا در پہوڑ کر
ادس تنو کو نہادو سی بار بار
شاید بہار کی ہو کر زم دل پر
پہر کر بوسہ کرنے ہیں عورت کا
در کھلا رہو اہل حق ایام شادمان
جستہ ناز کو کھاتے شہسوار
وادی ہستی تونی من

<p> ہٹ گئے جب سکو اگر طائر دل چہرہ سخت جانی نہ کیا میر تو دم اچھا سلو آمد تو آب تصور اس بیت ایک پیاں سبھی قائل اداں قطر آب تیغ کا جسکو ادس یاد نوتا کا نہ کی ہرگز خطا پوگ بغیر نیس و آخر ہم خوابین لگاڑ </p>	<p> آپٹا باز نگاہ یار کند سے چوڑ کر تیغ قائل بیخا ہے چلی منہ موڑ کر پردہ اکھونچ کی شکر گاہ کی حلیم چڑ کر مانگتا ہے خود دہان زخم تن منہ پھوڑ کر نادوک شکر گان کو ابو کی کامیون چڑ کر لیگیے تشریف تہ تو ایک شو شا چہرہ </p>
---	--

[illegible]

[illegible]

سازگار عالمی وضع یہ دیکھی تھی کہ سب کو قتل کر دے
 ہمارے ہاں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے

وہ عاشق بن گیا ہوں گرجان پیکر
 پسند کرتی تھی فکریوں کی نظر تو سونکر
 پاپون پر گری پاری کرشمہ شیر سرائدار
 ہر مفسدہ پرداز کو واقفہ گراندار

ہر رنگ کی صحبت میں قلم و شمشیر
 یہ لائے طبیعت کا گریہ سہرا انداز

کی یہ اہمیت ہے دل دیوانہ پیر
 ہنسنے تیرے کو یہ طبع جگہ دی تو کیا
 رستہ میں دو محکوم اور یہی دیوانہ چنڈو
 سینے اگر ہمارا ہی فسانہ چنڈو
 چوٹانہ میری ماتہ سو چنانہ چنڈو
 مہمان پر یہ رونق کاشانہ چنڈو
 بدتر بلکہ سی سی کاشانہ چنڈو
 انجاسی گہر رہا پر سی خانہ چنڈو
 ہر کبک شمع ماہ کا پروانہ چنڈو

تو کئی کئی قلمی قلم ہر بات کا انداز
 کہ نہیں تھی تھی تھی تھی تھی تھی تھی
 طرز نامہ تو عنادل سے اور طرز انداز
 مسکراتی کاتر و چرخ و سیلانی کو نصیب
 چنانہ مال لیبی بوی کی نہیں ان کی کو نصیب

اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے
 اس وقت میں ایک شہر ہے جہاں ایک شہر ہے

کیا اور لائی سبائے تیر کی بوباس
 بوسہ تیر بن ہم بادہ کشی کو بے
 بڑ بڑست بوجا تیر بن ہم بادہ پست
 صحبت گیسو شکنیں کاتری جو پڑ
 پہونگی سچ میں خوشبو کیان تو ہی
 تنہ بہ تنہ رکھتا تیری مر گئے یوسف کھج
 اور نسیم نفس سرد کھلا دے اکل
 گلشن کوئی صنم میں تو کہی لاصیاد
 ہنسا لیری میں اس گل کو جو ہون دی گ
 عرق جسم پر کیا نخل چن سینچے ہیں
 کم لحدو نہیں گلزار مجھے فرقت میں
 کس گل تر کا قصور کہ اور عیبل زار
 اور قلوب لغت گیسو کو چپا تیر جو عبت

کہ لباس گل زمین لہن کی بوباس
 مسکتے تیر بڑی کو رہن کی بوباس
 ساقیا خضر زمین ہر دہن کی بوباس
 ناقہ خال میں مشک نص کی بوباس
 بچ گئی ہو گل تیر یون کی بوباس
 جان جی نگہ تیر ہی سبب قن کی بوباس
 ہر گل میں ہر مرغ غنچہ دہن کی بوباس
 بلبو کو جو راغون میں چن کی بوباس
 آؤ خوش محو ہو ہی لہن کی بوباس
 رخت گل میں تیر جو جائتین کی بوباس
 محل و نسیم میں کافور نص کی بوباس
 بس گئی لہن میں سان چن کی بوباس
 کہ جی پیر کی نہیں شکفتن کی بوباس

کیا اور لائی سبائے تیر کی بوباس
 بوسہ تیر بن ہم بادہ کشی کو بے
 بڑ بڑست بوجا تیر بن ہم بادہ پست
 صحبت گیسو شکنیں کاتری جو پڑ
 پہونگی سچ میں خوشبو کیان تو ہی
 تنہ بہ تنہ رکھتا تیری مر گئے یوسف کھج
 اور نسیم نفس سرد کھلا دے اکل
 گلشن کوئی صنم میں تو کہی لاصیاد
 ہنسا لیری میں اس گل کو جو ہون دی گ
 عرق جسم پر کیا نخل چن سینچے ہیں
 کم لحدو نہیں گلزار مجھے فرقت میں
 کس گل تر کا قصور کہ اور عیبل زار
 اور قلوب لغت گیسو کو چپا تیر جو عبت

ہم چلے اور سنا نام کرین دیار میں
 دیت سر پہ چوٹی پرانے دیار میں
 فرقت زدوں کی رونق میں دیار میں
 چشم غفلت میں جو چوٹی پرانے دیار میں
 بعد فنا عیان ہو چوٹی پرانے دیار میں
 پنجسے صاف محل پہلی غبار میں
 چوٹی پرانے سوزاں سے مزار میں

۲۱
 بہار لہن میں کہ سو سو گلزار میں
 ہر شب اپنی شمشیرت میں کہ منتظر
 دوا لگان عشق کا سرور لہن قلیق
 تنظیم میری خاک کی دیلا عذاب میں
 لہن میں تیر ہی مہم میں ہی بہر تیرا داس
 غنیمت میں سچ ہو عزیز وطن و داس

ازم آئی بہر دیلا بود در کن دودار
 غنوں کو بہر دیلا بود در کن دودار
 ازم آئی بہر دیلا بود در کن دودار
 غنوں کو بہر دیلا بود در کن دودار
 ازم آئی بہر دیلا بود در کن دودار
 غنوں کو بہر دیلا بود در کن دودار

اشد دیکھیں میں پارانہ کو ازین عشق
 ہوتا ہو ایک دن تم کو عشق کا سحر
 دھل پیڑا کا نام میں سب کو فرود
 امدن پسنی گئی میں ہر اصرار
 لڑائی ہو عندیپ جن میں ہر اصرار
 پھر اچھن یہ سب اور اعلیٰ کمان
 فصل شایب کا جویت بدوکار میں
 اور کمان ہر اعلیٰ کو تیار
 قسمت میں از و تار میں ہر اصرار

کونکے سر کوئی جی پر دوا دے نہیں
 ہم مرزا کا سرخ ہن کرنا جو بار عیش
 ساقی کا لطف دیکھو کتنی ہن چکے غیر
 کرتا ہوا جھل قلاق بادہ خوار عیش
 لیتا ہوا دس ستم ایسا قصاص
 شیریں کو چاہی تھیں سو چوتھی
 کرتا ہوا جو تھیں ستم ہر برابری
 برسوں ہلال دیکھو ہم ہر کی عیش کا
 لب پر دہان نغم جگر کیہ شور ہے
 فصل ہزار آبی ہنائیں بڑیاں
 اگلے سو چن آد کھڑو آسپینگر
 انصاف نہ ہا تھیں دو باغبان اگر
 بلو جفا کر کرتا ہوں سرور قلاق
 کیا لون میں غریبانی پیدا قصاص
 کونکے سر کوئی جی پر دوا دے نہیں
 ہم مرزا کا سرخ ہن کرنا جو بار عیش
 ساقی کا لطف دیکھو کتنی ہن چکے غیر
 کرتا ہوا جھل قلاق بادہ خوار عیش
 لیتا ہوا دس ستم ایسا قصاص
 شیریں کو چاہی تھیں سو چوتھی
 کرتا ہوا جو تھیں ستم ہر برابری
 برسوں ہلال دیکھو ہم ہر کی عیش کا
 لب پر دہان نغم جگر کیہ شور ہے
 فصل ہزار آبی ہنائیں بڑیاں
 اگلے سو چن آد کھڑو آسپینگر
 انصاف نہ ہا تھیں دو باغبان اگر
 بلو جفا کر کرتا ہوں سرور قلاق
 کیا لون میں غریبانی پیدا قصاص

[illegible]

نہیں کہیں گے کہ یہ ایک بڑا بڑا کام ہے۔

بیخ فروغ حسن سر بسمل ہوا چراغ
 پروانو نکلو جلائے کمر قابل ہوا چراغ
 روشن سر سبز عنادل ہوا چراغ
 روشن ہوا امین گہر کا پیشکش ہوا چراغ
 شب و کمر نور حسن کا قائل ہوا چراغ
 دیوانہ ایسا کہ مہر کامل ہوا چراغ
 چمکد مین و روش سر کامل ہوا چراغ
 روشن کوئی سر پہ بابل ہوا چراغ
 ہر روز گناہ فنیہ پر اک تل ہوا چراغ
 روشن میان کوٹھ قائل ہوا چراغ
 نین ہی جلائے کمر نازل ہوا چراغ
 جلائے کمر جبین حائل ہوا چراغ
 او کو مقابلہ کر ہی قابل ہوا چراغ

شعلی کو فطربا روشن تہا بزم پر
 کرتا ہو پیش شمع رخ یار گریبان
 لالہ اوگا جن میں تو محبو یقین ہوا
 آہو نسو داغ دلکو نہوتا تھا کچھ فروغ
 انگشت شعلہ شہادت بند کی
 فانوس تک کے پڑی کڑو تجکو دیکھ کر
 اوس مردوش کے پر تو نور عذار سے
 سمجھا میں نوجوان قن و سکا دیکھ کر
 بڑ کا یہ شعلہ حسن سراپا چار کا
 نالہ شرفشان وہ کیا شکو سمجھ لوگ
 سہلایا تھوڑا بچہ کی شمع بچہ کے
 اوس شمع دکا گرم نظارہ ہوا جو میں
 فری کو آفتاب سے دیکھا ہم سہری

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطراز الجليلين

والتاريخ المذكور في هذا الكتاب هو تاريخ سنة الف وستمائة
وهي سنة ثمان مائة وستة عشر من الهجرة النبوية
والتي هي سنة اربع مائة وسبعة وعشرين من الميلاد
المسيحي

هذا الكتاب هو كتاب تاريخ سنة الف وستمائة
وهي سنة ثمان مائة وستة عشر من الهجرة النبوية
والتي هي سنة اربع مائة وسبعة وعشرين من الميلاد
المسيحي

هذا الكتاب هو كتاب تاريخ سنة الف وستمائة
وهي سنة ثمان مائة وستة عشر من الهجرة النبوية
والتي هي سنة اربع مائة وسبعة وعشرين من الميلاد
المسيحي

ہر کلمہ میں ایک عالم ہے ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے ہر کلمہ میں ایک عالم ہے ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے

خوشید شش پنا اگر دیکھ پا کر داغ	ما تبتشع منی فمراشوس ابی اود
لاکھ سیر میر داغوں کے انچر ملاو داغ	اوشین کمان سونٹیں اور یہ تپک
تو یہ کاپنی دامن سحر جبرامی داغ	زاہد کو ہر جو صحبت زندانہ کی ہوس
دست جفا چرخ سحر داغوں پہ کما داغ	دم ہر بہر بیان سیر نوئی اپنی حدیش کے
اکلی ہمار میں تو نیارنگ لاکھ داغ	سینے کو میرے تختہ لاکھ بنا دیا
راحت سنان دل نہیں کوئی ہوا داغ	سوزش سوا سکی رنجی سینہ میں لگی
ڈر ہر کہین آگ کوئی اور لگا داغ	ہر کار ہر آتش فرقت کو سنو میں
مشعل سہار خاتمہ دلمین کما داغ	ہو جلوہ گر خیال رخ آتشین اگر

یہاں ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے ہر کلمہ میں ایک عالم ہے ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے

دل سیر اور دلیں لاکھ کا اتر قلوب	
پیدا ہوا ہر بلوغ جہان میں ہر داغ	
یہ مگلتا ہوں عیادت اور سنا سوچ	مراغبار الہی شوک کوے نجف
چھا ہوں لیکے میں دیکھا آرزو نجف	رہیگی مچکونیا نہیں بھی جستجو نجف
انگین میں تصویر زلف حیدر کا	ہمارا در نجف ہو گیا ہر موی نجف

یہاں ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے ہر کلمہ میں ایک عالم ہے ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے

ہر کلمہ میں ایک عالم ہے ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے ہر کلمہ میں ایک عالم ہے ہر حرف میں ایک کائنات ہے ہر آواز میں ایک آسمان ہے ہر دھڑکن میں ایک زمین ہے ہر سانس میں ایک آتش ہے ہر آنکھ میں ایک سورج ہے ہر ہاتھ میں ایک کائنات ہے ہر قدم میں ایک زمین ہے

پیش و فرادستی کی ساری چیزیں بے فدا
کیا دون ہو کر دلاں کے بنائے مشوق

ہو اگر عاشق مخلص کا تو کمر
دینا گالی نہیں کم ہوسر

پس عشق کو دیکھا نہیں بہتر مشوق
اور ہم سے ہیں امتیاز اس مشوق

نخلت در لعلی
عالم حشر کو گدا
بیلیای تو جو گدای
لین سم کرتی پیا
دل لگان تو کنی گنا
آرزوی خود دل میں
ای شب بھر صم
سامان کوئی آفت

اک پر نیراد کو تسخیر کیا ہے جب سے
پیر مشتاق قلعہ رہبرین اکثر مشوق

<p> دل میں ہے اور کون کونسا حال تباہ عاشق دی ہر اللہ اور میں شیخ نگاہوں کو کچھ دل عشق تو کیا تم سبھی واقف ہو خدیوان خدیو میں شیخ ختم چال و نکال از کون کونسا عبادت کو دم نہ زنج آئین بد و بدین و از قصہ کی لگی رہتی ہے </p>	<p> پوشش کعبہ نیا بخت سیاہ عاشق تار و تیر و دین و لاکھونین لگا عاشق عرش عظم کو ملا دیتی ہوا عاشق و کعبہ رستہ میں ہر وقت لگا عاشق کوئی کیوں وقت سفر کرے یہ عاشق حال عشق کا ہر پیش نگاہ عاشق </p>
--	--

[illegible][illegible]

کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق

دل پر مجھ سے کادیا نہ چشم ساقی یاد کامل میں شبنم سحر ہو کیو مگر جام سجان را کرتی ہر مستی میں حال ہوس کا نہیں آنکھ سے دیکھا شاید جان پا جا تا تو دبا تو نہیں ہر دل مرد تیری باز محبت کا زلا ہے چین ہے مفلس کے لگے بات تو دکھائیں مزا طوطی گلشن اعجاز ہو تیرا خط لب وہ سٹے غیر سے تم اور حسین سے نہ ملو چاہتو والو نہ پیرنگ جہان نازگر دل تو پھر دانتے شمع رخ دلبر ہے مرا فکر ملبوس کیا آکپوے یا نون کو سمیٹے تو سیکڑو نکو تو قلاق پیا کرنا	حیات میں ہے جام پر مینا عاشق تیرے روزی پر مری شبنم عاشق جام ساقی پر تر کیا نہ صبا عاشق کسکے دیدار کا کرتے ہیں قیامت عاشق اس تکلم پر ہر اعجاز مسیحا عاشق مولانا تیرے ہن سر پہ کوسو عاشق مالدار و نہ عبت ہر دن دنیا عاشق ہمتو کیا دیکھیں توجھن حشر و سما عاشق جو معشوق کا تیرے نہیں بدلا عاشق میں نہ معشوق کیسا نہ کیسا عاشق سحر سرت پر مگر رخ جگر کا عاشق کہی ہو تو نہیں آلودہ دنیا عاشق کوئی معشوق مگر نہ پانہ پیا عاشق
---	---

کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق

کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق

کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق
 کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق کلام شوق

Handwritten text in Persian script, likely from a manuscript or document.

شیخ ابوالکلام
مجموعہ
نور

اخوا و حیح تجھ جو لاکھ پاباں زوال
 لاشہ اوٹہ جائیکا تو صحر میں گی باقی
 فرد زخو و خیانتی ہو گیس سال
 صحبت میل و گل و غمٹ تو دور پے
 آخرا سر شعلہ مزاجی کی بھی کچھ حضور
 میاں سے لیے سرتن سے جدا کیے مرا
 پر زخن میں ہو کر پتو لڑات میں مر
 سبز کر کشت تمنا سر جی ابر وصال
 اک نظر دین میں یا عمر میں دیکھا جاں

اسد اللہ مد کو یہ کافی ہیں قلق

حیلے رو بہ کس طرح دھونڈینگے دشمن کتب

یہودی نہیں ہیں سرگزیند خاک
روند کہی تو آکو تہارا سمنند خاک

اس خاک را کو یہ ہوئی ہر پند خاک
پر بد اسج سوا میں ری روز جزا خاک

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

<p> لاکھی ہر میر بار کو درج دیا نگارنگ دیکھا وہاں سو کر عجب کچھ یہاں نگارنگ بیٹو کچھ ہر نسل سحر و نیا کارنگ اب چند روز دیکھیے جلکے وہاں نگارنگ </p>	<p> لاکھا بونہر دیکھ کے مجھ کو ہر شک ہوا بہشتی کی جم عدم میں بہت وہو نہم تھو نیل آنکھوں کا ڈیرا ہے تنہا و دین سحر اسو عدم کو چھ قاتل ضرور ہے </p>
--	--

وصف مہی و بیان عجیب نواز سبکیا
محفل میں جم گیا قلق خوشی کا رنگ

<p> سنگین گل عذار کی بو باں لڑوگ او سکو کرم سر پہوین بر آس لڑوگ نام جنوسہ کو تو ہین و سواس لڑوگ ہونگا سیر سچ غم و یاس اور لڑوگ جو تو ہین مضطرب دم افلاس لڑوگ کما تو ہین و سکو زانو نیہ الیاس لڑوگ ہو چین بر منوسہ تو یاس لڑوگ </p>	<p> ہتو ہون کسکو در بین پاس لڑوگ واعظ ہین ڈرا نہ و فور گناہ سے سودا عشق یان تو ہر سرین بہر لڑوگ آزادگان عشق ہر اک حاملین ہین لڑوگ چین سیر یو یا تو توکل کو قائمست یان جو قسط ہوس تو دندان کو رید لڑوگ سنو کل بیکل نہا تمنا لازل سحر لڑوگ </p>
--	---

بیچیدیا کاجوٹا سا آج کل
 کس شوق کی آواز پڑی جو
 چاقو کی زبان کا خون آگے
 لڑائی کا گم کا ہے اشعار کا
 پہنچا دیکھو پوچھا تو ہیں
 خلق وصال کی تیراں قاتل
 ہم جلا دیں گے تیراں قاتل
 اتنا امان کہ ہے

حاصل ریاضت و تصنیف اب هو اسپهبد شوق
 شیشه بی کوئی بود و دیباچه جلال
 میخانه بهائین نین کون در دست
 بانی و جهان عشق شب زلف یار
 لب آینه بهار گل مدح و مدح
 کس که این سخن ساید و دل

<p> داغ پر داغ محبت کو سحران بھی میری ویران ہر پرینچو اوٹ سی پاس گو کچھ نہیں درج داغ سو دا ساری دنیا کو بکیر و فسو چڑایا بکو </p>	<p> ہو گم شدہ آفاق و فاداری دل موت کے پاس تو پکارہ بیماری دل سوز الفت ہو مگر گرم خریداری دل لاکھ جانس میں منون گرفتاری دل </p>
--	---

قائدہ ملت اسلامیہ عراق کا اس سیمینار میں
راست جان ہر قلعہ و روڈ گرفتاری

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

پیشہ بین ملک ہر اکرم، ملک و قوموں میں
شیشے کی طرح خون بہا، ملک و قوموں میں
قرب و عناد کی بنیاد، ملک و قوموں میں
کیونکہ وہ شہنشاہ کی سنتاؤں کو نکل
نکلا قدم نہ کو چھوڑا، ملک و قوموں میں

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عشق زخمین کردن بداد تو را کیس و بار
 این بود که می روی سودا کیس و بار
 این خدایت جهان بین این دودا کیس و بار
 این بود که می روی سودا کیس و بار
 این خدایت جهان بین این دودا کیس و بار
 این بود که می روی سودا کیس و بار

دم میں تمہاری آنکھوں میں دم سے ہم
 اورو کو بھی بندھیں کہیں چشم کہ ہم
 اوس شوخ کو گہرا نہ نگاہی دم سے ہم
 تسخیر کر کر پو پو نکو نقش دم سے ہم
 سیکو یہ چال یار کو نقش دم سے ہم
 راحت بہت اور سناہیں کہ چشم سے ہم
 خوش چنگا بکین نہ تو قید غم سے ہم
 رکھتی ہیں کام خنجر قاتل کو دم سے ہم
 جانبر نہ تو نگرا فی کیس کو دم سے ہم
 جام اناکم سچ نہیں جام ہم سے ہم
 نالش کر پو پو خاکم ملک دم سے ہم

بر عہد اگر سمجھتے تو دیر نہ دل کہی
 پاتو ہیں کور درو میں اس مہر کا فرغ
 جادو یار ہیں قہر غصہ کے ہیں چاہے
 اقلیم عاشقی میں سنیان وقت ہیں
 پامانو نکا ہو پیٹھ افتادگی بلند
 درد جفا سے ہوتی ہر چشم دغا کمال
 بچتا رہی ہیں کلمات یار سے
 دلو ہمارے الفت مرگان پار سے
 جب تک نیگا ہو رہے تریق خال لب
 کر تو ہیں فیض بادہ سیر طلسہ
 عشق میان پیار مارا ہی بیکناہ

اب الفت کہیں لکھتے آرام ہم
 اب تصور میں بھی ہے سناہیں گام ہم
 شش عقدا نام لکھتے جہان ہم سے ہم
 پو پو ہیں دس غمگین طالع ام ہم
 یا رہا غار قیامت ہوا بین سال

روز جزا کا خوف نہیں کچھ ہیں قلاق
 یا بیک خد الفت شاہ ام سے ہم

عشق زخمین کردن بداد تو را کیس و بار
 این بود که می روی سودا کیس و بار
 این خدایت جهان بین این دودا کیس و بار
 این بود که می روی سودا کیس و بار
 این خدایت جهان بین این دودا کیس و بار
 این بود که می روی سودا کیس و بار

لیکے دل وہ کہے گا پیر کا
 پیر کا عشق اور سب سے قبل تھا معلوم
 جب کہ میں نے اس کو دیکھا تو میرے دل میں
 حال جو میرے عشق کا معلوم
 پیر کا عشق اور سب سے قبل تھا معلوم
 پیر کا عشق اور سب سے قبل تھا معلوم

سابقہ جب تک اس کا یہ معلوم
 حال انسان کا ہو گیا معلوم
 روز آوے گا اس کا دل ناخوش رہے گا
 پیر کا عشق اور سب سے قبل تھا معلوم
 پیر کا عشق اور سب سے قبل تھا معلوم
 پیر کا عشق اور سب سے قبل تھا معلوم

۱۰۰

لیون انور کا عشق تم کو کیا دینا ہم
 خاندان دینا ہم کو کیا دینا ہم
 خاندان دینا ہم کو کیا دینا ہم
 خاندان دینا ہم کو کیا دینا ہم
 خاندان دینا ہم کو کیا دینا ہم
 خاندان دینا ہم کو کیا دینا ہم

<p>سچی بچپن ہر دینا صلی کا پیغام ہم</p>	<p>ڈر یہ کہ پیغام رب کا سرخوش ہو جا</p>
<p>جب کوئی نایاب بات آتا ہو منو لکھن</p>	<p>اگر قلق بیشک سمجھو میں سے ادا نام ہم</p>
<p>ہوئے ہو مطلب آشنا معلوم چشم و ابرو سے ہو گیا معلوم یہ تھی مہکوا تھا معلوم لکھنا یہی ہے نا معلوم تجھے اے بخت نارسا معلوم ہنسکے بولا وہ بت خدا معلوم اس میں ہوتی ہو کچھ دغا معلوم طرز تقریر سے ہوا معلوم بولا مطلب نہ کچھ ہوا معلوم ہو کو ہوتی ہے پار سا معلوم</p>	<p>صاف باتوں سے ہو گیا معلوم کشتہ تیغ نگہ سے کیجے گا ابتداء محبت دل کی کچھ دین ہی نہیں ہو وہ ناپید در تک او سکے فری سانی ہو جب کہ مارو کو تجھ پر تے ہیں مہربان آجکل ہے وہ لڑھر تم سخن ساز ہو بڑے ایجان جب معے میں ذکر وصل کیا پر گمان دست رز سوا عطا ہو</p>

عذریہ گل خندان بیوہ میں صیادین ہم
 عذریہ گل خندان بیوہ میں صیادین ہم
 عذریہ گل خندان بیوہ میں صیادین ہم
 عذریہ گل خندان بیوہ میں صیادین ہم
 عذریہ گل خندان بیوہ میں صیادین ہم
 عذریہ گل خندان بیوہ میں صیادین ہم

تمام کرده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان
 تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان
 تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان
 تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان

<p> صفت بگلشن نغمین برادرین هم خانه برادی عشاق کی بنیادین هم درین لاکو کورین قتل و جلا دین هم واجب لرحم بین یا قابل بیدارین هم طفل کتب هوتم بحیان ایستادین هم کیا هو خواهی صیادین برادرین هم </p>	<p> قدر رنجی نه برانین نی باون کمال شکوه کرتا بهون شای کو تو فراترین احسان رسو تو تیغ ننگه یار کا قول سهم شکایت نغمین کر تو تمین صفت هم سمجستی برین پڑ بانی هوئی بائین گیسو یار کسودو کو کیا خانه خراب </p>
--	--

آج بوئی تو قاتل قطع امید دیدار
 نگران اسلیه سو رخ جلا دین هم

<p> هم او کی تهور و نون و جابه دین کیسی جو کوئی کبوتر تباہ دیکتورین یہ خوب صالت تیغ نگاہ دیکتورین کین کریم ہی ایدل گناہ دیکتورین پری هوئی جو تباری نگاہ دیکتورین </p>	<p> کرنگر همسره کیو مکر تباہ دیکتورین گمان قصه گشته چکو هوتا سب ستاری انگور گشته پری سهرین مر او را لور با کر سن نه واعطکی یقین سو مکر گشتگی قسمت کا </p>
---	---

تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان
 تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان
 تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان
 تمام شده از دستان و دستان و دستان
 ز دست از دستان و دستان و دستان

[illegible]

[illegible]

وہ کہہ کر پھر کچھ دیر بیٹھ کر سوچا کہ اب کیا کرے۔

یونان و سلطنت ہر شب آفرماتی نہیں
 سب تو قصور باغ بنوائیں فلک منصف ہو
 ہر عاشق قسم تو نسو پا گیا ہو قدر کر
 خوب بکيا خوب ہو نہ پارسو ککھو
 ہم ہی غم و غم و غم لے لیتے ہیں کیا کرین
 دم بدم آؤں میں شہزاد کس حجاب میں
 جان عالم ہر اس سلطان عالم و خلق
 دیکھو جو بن دم گلگشت چشم مست کا
 شام کو نسبت از لعل و آلا نہیں
 گوہر زمان عالی کر دین کس نہ صف
 گوشتا چشم آفس ہو کچھ ہو کی لکھ
 نور گرد کہ اگر چاندنی ہی گرد ہو
 اس قدر یہ عدالت شہ کا ہر انسان تو کیا

[illegible]

[illegible]

فوق ہون اور ان کے لئے کما کر

بر تو فلک و زمین و آسمان را در جیب
پشتا بر عکس ماه کا ضبط آب میں

پیری فرمے سبکا عوض لیلیا قلق

جو جو مز اور ہلکے تھے عمد شباب میں

کہا تاہم رعل خون جگر آفتاب میں

ہوتی بہت دیر پہلے ہی گلاسٹن

موتخضر اسیر ہو گئے دام شراب میں

جلسه سوهدهنگ کا قہوجاں ۱۰۳۵

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب و دنیا ہی سب سے سم پر کتاب
نہ ہرگز ہرگز ہرگز ہرگز

مستندیں و درجہ بجاں سطر اب یی

لرین ہر جینک پر خامی کیا بین

مستی ہر مین مست کی کیا اس راہ میں

پروانه شاد و خوش شیب کتابت

لیکسان اپنا حال خطا و توابین

دل پر ملول یا دلخ بر نقابین

کیونکہ غصہ تیز ہوا اور لکاشاب میں

دل ہوا میری کس پہنچ تو اب میں

بحرہ کی چونسار سکاڑوؤں پر ہوش

لاکھ پنجاڑ ایک گونہ اور ایک سو

لا شوق به نشیمنه سیه سیه

و اما در این کتاب که در این کتاب است

میں نے جو کچھ کہہ دیا وہ سب سچ ہے

[illegible]

موس صبح ہوئے زندہ بھیج کیا

مزمع زنده شتر بود و گوشتین حج و باز پرس |

[illegible]

میں الٰہی حبیب کی طرف سے ہوا ہے
 اس سے بہت محبت رکھتا ہوں
 یہاں رہتا ہوں
 اہل عدم کو ان میں پوچھتا ہوں
 رونی کی دعا دے دو
 غفلت میں رہتا ہوں
 عیسیٰ علیہ السلام کی دعا
 اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ

خاکِ نری پیر ہمدردن بھی طلب ایدل پیر راہ گیسو ہی پر خط نہایت بنست العنب کی فرقت لکھو نہیں گویا برباد کر رہا ہو کیوں میری خانہ کالم سکیو ہر پاس مہمان تو دلو کو توتی ہر غیر نرسوا بے ہمتا بھی پہنچتے نہیں کسی اے ماہ صبر خوبی اگر تیار کچھ بھی وہ برق حسن سی ملو میں نہیں رہا معشوق کی فتنہ عاشق کو نفع کر دے وہ کفتاب بان آیا ہر کس چک سے چوڑا ہو یا رہی منزل ہی میں بیچ سے	رنگِ نر ان کی صورت ہر وقت ہر سفر میں لٹ جاتے ہیں سا فرکت اسی غریب میں بوتل لگی ہوئی ہر آٹھون ہر کمر میں کیا فائدہ فلک کا ہو گا مری ضرر میں اے زلف یار اندھیر سے تر تری گھر میں اگر تو آہ میری مشورت ہی اثر میں حسن جناب سے سفت چھپتا نہیں نظر میں بجلی چمک ہی ہو دامان ابر تر میں لب خشک ہیں کس کو آب گھر میں ساقی مجھ صبحی تو توبھی جام زر میں سب دل دوستی کا کھل جاتا ہر سفر میں
---	--

اس سے بہت محبت رکھتا ہوں
 یہاں رہتا ہوں
 اہل عدم کو ان میں پوچھتا ہوں
 رونی کی دعا دے دو
 غفلت میں رہتا ہوں
 عیسیٰ علیہ السلام کی دعا
 اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ

حائل خلق کیا ہر بار ہوئے ہو
 جبکی نہیں دو کچھ درد ہی جا میں

خط لکھا ہے خطا مان نہیں
 خط لکھا ہے خطا مان نہیں
 خط لکھا ہے خطا مان نہیں
 خط لکھا ہے خطا مان نہیں

سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 چاہتی ہو کہ کوئی غیرت ہو پس چاہو
 رو قدم چلکو جو نو چال دکھا کر اپنی
 خون عشاق سے لارم ہر پر ہیز کرین
 شیخ نکمہ ہو دیار بہرین تجبانه
 دیکھو کشتہ خیز یار بہرین کیا او شہنشاہ ہے
 فصل گل فی خزان بھی ہو گلزار اگر
 سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 یہ بیادار کی سرکار میں دیکھا ہو
 کہیں چو نہ ہو سہی ملتی تو یار بہرین
 تھکان کو گلوں سے بہن خوش ہو کر
 کسی من جو نہ او بھانہ سہی صحبت گل
 قلعہ شہادت بہن منہ کی کھلا کرین

مشہور ہے کہ یہ ہیں یوں کہ خریدار دین
 کہ قدر کو گم کر دیتی ہیں بازار و نہیں
 شو کو رین کہانی ہرین کیب بھی کسار و نہیں
 کہ شمار آپ کی آگہو لگا بیار و نہیں
 ایک ہی کے در پردہ ہن ہن پرتا و نہیں
 جنس ان سہکار کھوانی جو بازار و نہیں
 طائر دل ہر ہنوز او نگہ گرفتار و نہیں
 بند تر ہو و شرم لگ گم بازار و نہیں
 بگمہ بھی گم جاتی ہیں گم بازار و نہیں
 جن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن
 عید قربان ہو محبت گر گم بازار و نہیں
 او ضعیفی تن نارا پناہ و نہیں
 ہر ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن

سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 چاہتی ہو کہ کوئی غیرت ہو پس چاہو
 رو قدم چلکو جو نو چال دکھا کر اپنی
 خون عشاق سے لارم ہر پر ہیز کرین
 شیخ نکمہ ہو دیار بہرین تجبانه
 دیکھو کشتہ خیز یار بہرین کیا او شہنشاہ ہے
 فصل گل فی خزان بھی ہو گلزار اگر
 سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 یہ بیادار کی سرکار میں دیکھا ہو
 کہیں چو نہ ہو سہی ملتی تو یار بہرین
 تھکان کو گلوں سے بہن خوش ہو کر
 کسی من جو نہ او بھانہ سہی صحبت گل
 قلعہ شہادت بہن منہ کی کھلا کرین

بگمہ بھی گم جاتی ہیں گم بازار و نہیں
 جن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن
 عید قربان ہو محبت گر گم بازار و نہیں
 او ضعیفی تن نارا پناہ و نہیں
 ہر ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن
 سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 چاہتی ہو کہ کوئی غیرت ہو پس چاہو
 رو قدم چلکو جو نو چال دکھا کر اپنی
 خون عشاق سے لارم ہر پر ہیز کرین
 شیخ نکمہ ہو دیار بہرین تجبانه
 دیکھو کشتہ خیز یار بہرین کیا او شہنشاہ ہے
 فصل گل فی خزان بھی ہو گلزار اگر
 سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 یہ بیادار کی سرکار میں دیکھا ہو
 کہیں چو نہ ہو سہی ملتی تو یار بہرین
 تھکان کو گلوں سے بہن خوش ہو کر
 کسی من جو نہ او بھانہ سہی صحبت گل
 قلعہ شہادت بہن منہ کی کھلا کرین

سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 چاہتی ہو کہ کوئی غیرت ہو پس چاہو
 رو قدم چلکو جو نو چال دکھا کر اپنی
 خون عشاق سے لارم ہر پر ہیز کرین
 شیخ نکمہ ہو دیار بہرین تجبانه
 دیکھو کشتہ خیز یار بہرین کیا او شہنشاہ ہے
 فصل گل فی خزان بھی ہو گلزار اگر
 سیر کرنا و کوی و دیکھا ہو جو بازار و نہیں
 یہ بیادار کی سرکار میں دیکھا ہو
 کہیں چو نہ ہو سہی ملتی تو یار بہرین
 تھکان کو گلوں سے بہن خوش ہو کر
 کسی من جو نہ او بھانہ سہی صحبت گل
 قلعہ شہادت بہن منہ کی کھلا کرین

ہوتی کی دوسری طرف سے
 فریاد دے کر پوچھتی ہے
 ارمان رہ گیا ہے دل پہ
 منزل کی بانی قلعہ میں
 کوئی نہیں شریک کیا ہے
 انجمن کے سربراہ ہیں
 سو سو زمیندار کی نگاہ میں
 اندر و شوق جیت جیت
 دم بڑی ہم کہیں نہیں
 دھوکہ دینے والے ہیں

آج کل ایک بار کسین سال ماہ میں موٹا بھینس نے مسافر کو راہ میں پٹا لگا کر تیغ کا تیری کلاہ میں بھر قضا کا گھاٹ پر تیغ لگا ہوا گرتا ہی کوئی دیدہ و دانستہ چاہے اگر درویش سا تو نہیں بن گیا ہنگام جان شادوں کا قتل گاہ ہیں ہوتی اگر خضر ملاقات ماہ میں لپٹا ہوں ہر شہر و شہر شہر ماہ میں ذرا کی دھمک چوٹی گوداہ میں امیدوار رسید میں بچہ گاہ میں جیسے دھنک لکٹی ہو ابر ماہ میں کوئی جو حکمران میں تیغ کو راہ میں	آج کل کوئی مقرر نہیں ہوا چینی گلی میں بچی حسین نے نقد دل کرتی ہو قس باگیا ادا اسکی خلق کو روتی ہو اس آکھ فدا تو جہاں دل آگیا دھن چوٹی یک یک خوش چشم تودہ ہو کہ خواہ ان بندہ میں ہر شور آمد آمد قاتل جو دیر سے کیا تھکوا خط ریت ہو اتنا تو پوچھتا اور سو قد گیا ہوں ہر سر باغ جب خورشید دماہ کی ہو چوٹی کھڑا کھڑا آتا ہوں شکار گل گر تھے نوا سینہ درویش کی لنگ میں دیکھا ہوں غصہ سے کہ کسی نہیں فرما خال
---	---

۱۱۸
 ہوتی کی دوسری طرف سے
 فریاد دے کر پوچھتی ہے
 ارمان رہ گیا ہے دل پہ
 منزل کی بانی قلعہ میں
 کوئی نہیں شریک کیا ہے
 انجمن کے سربراہ ہیں
 سو سو زمیندار کی نگاہ میں
 اندر و شوق جیت جیت
 دم بڑی ہم کہیں نہیں
 دھوکہ دینے والے ہیں

ہوتی کی دوسری طرف سے
 فریاد دے کر پوچھتی ہے
 ارمان رہ گیا ہے دل پہ
 منزل کی بانی قلعہ میں
 کوئی نہیں شریک کیا ہے
 انجمن کے سربراہ ہیں
 سو سو زمیندار کی نگاہ میں
 اندر و شوق جیت جیت
 دم بڑی ہم کہیں نہیں
 دھوکہ دینے والے ہیں

[illegible]

وہاں سے لوگوں کو روک دیا۔

[illegible]

سب رنگ برینانی بی غماز ظاهر
 دلی دردین بخت کسین
 سب رنگ برینانی بی غماز ظاهر
 دلی دردین بخت کسین
 سب رنگ برینانی بی غماز ظاهر
 دلی دردین بخت کسین

دلی دردین بخت کسین سب رنگ برینانی بی غماز ظاهر	دلی دردین بخت کسین سب رنگ برینانی بی غماز ظاهر
---	---

دلی دردین بخت کسین
 سب رنگ برینانی بی غماز ظاهر

عزیزان جان قلمی بود کاغذ عشق تان لکوی
 کرکاسی اس من همان کایه سیر زبان برسون

خلو نکلید سیر لاد و شریف انجمن مین تو بدو گل خالی کیا اس پی برین مین	عشق ویدین سب سحره مردوزن عطربهار لک جو آخوه جبین مین
---	---

عزیزان جان قلمی بود کاغذ عشق تان لکوی
 کرکاسی اس من همان کایه سیر زبان برسون

عزیزان جان قلمی بود کاغذ عشق تان لکوی
 کرکاسی اس من همان کایه سیر زبان برسون

[illegible]

ارزدی جاسی بلان جیستے ایکن
 گوشت عصبان بزمی جیستے ایکن
 پادون پیدلار نہ سوڈا سقد ہیشا
 خانلو دیان ہونی ہر ہستی ایکن
 ارزدی جاسی بلان جیستے ایکن
 گوشت عصبان بزمی جیستے ایکن
 پادون پیدلار نہ سوڈا سقد ہیشا
 خانلو دیان ہونی ہر ہستی ایکن

میں کیادام میں لغو کر بلائیں آئیں
 بیس میں ہجر کر راتوں کو بلائیں آئیں
 عاقبت کام مر میری دفائیں آئیں
 گھر مرا چوپی گردون بلائیں آئیں
 پانی برسا کہیں کیا شہ سچ آئیں
 جب بان بند ہوئی تب صلائی آئیں
 خواب میں سیر ڈال کو بلائیں آئیں
 تیرے سیر کو یہ راس دوائیں آئیں
 سیر کے حصو میں نزل سے یہ غذائیں آئیں
 جبکہ گنتی میں ہماری خطائیں آئیں
 فتنے میں بیوہ جانا گھٹائیں آئیں
 چھوگر غریب ہنس صدا میں آئیں
 دھشت سے یہ تلک اپنی ہائیں آئیں

بیچ سوز کو حقیقت میں ہر بچا مشکل
 جانکر شفیقہ لہف ہلاکت کو مری
 منقل اسچھاؤ نسو ہو کر تجھ وہ جب
 ہوتی ہی گیسو دلدار کا سودا محکو
 رو کر میں جو دم سرد ہری ہنس کے کا
 بیونچ پیغام صال و کو دم نزع محو
 لگ گئی آنکھ تصویر میں اون لغو کر
 کیا تھا بخش میں سیف قہر سے طلب
 نعتیں کہ تری ہیں سب کہتا ہوں غم
 بڑا بے کو کر مہمہ کہے روزگار
 دیکھ کر تو یوں کو طاقو نہ بیخار کے
 منتقم غم درد روزہ کو سمجھ کر کرے
 کچھ ہو میں چاہے کچھ خودی سک کا ہر روز

ارزدی جاسی بلان جیستے ایکن
 گوشت عصبان بزمی جیستے ایکن
 پادون پیدلار نہ سوڈا سقد ہیشا
 خانلو دیان ہونی ہر ہستی ایکن

ارزدی جاسی بلان جیستے ایکن
 گوشت عصبان بزمی جیستے ایکن
 پادون پیدلار نہ سوڈا سقد ہیشا
 خانلو دیان ہونی ہر ہستی ایکن

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the historical account, mentioning various figures and events.

[illegible][illegible]

141

مجادون این کائنات
 خیال کن که درین عالم
 نظامی و مردمی
 عجب نصاب و کرم
 زینب و عین
 فاق و عین
 از کرم بی

سینه تو تمام بجز دل آتشکی نه تاب
 یه ابل قلبه یی شمین کرتو ترستی شتا
 مشهور جب کا صاعقه و برق نام هر
 ارباب فهم جو که بین گون کسین کو یون
 کوثر چه چلکه دکیس کا ادو کی آبرو
 پوچھو نہ کچ خرابه نشینو کا حال نا
 ملک سخن کو تیغ زبان کیا ہر سر
 بھڑکا بھی سچ غم خیز بار سب

اہل زبان کو ناز ہے میری زبان پر
سب کا اہل و عیال سے صحت و عیال بہن

<p>جوانی روشنی جاتی ہو کہیں کس سن بناؤ چکر زمین گھومتی ہو نہ تباہی نہ بناؤ آگے چوک جانے لگوں انداز انتقالی کو</p>	<p>بہارِ عشق تلی ہو جوان پری چراغِ نیکو سرخیِ خاں دانی کچھ نہ ہو پیرِ بیلِ بون سرخِ بون نگاہِ نازِ سحرِ ماکہ قیوم کو</p>
---	--

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

قصہ میں نہیں نمودن کہ کون کون
 جہاں سے کسی جوانان قہر میں
 جہاں سے کسی جوانان قہر میں
 جہاں سے کسی جوانان قہر میں

چشم تبار کی آفت میں غیاں	صحرای حسن کی ہر دیکھو چلو
کیا کر رہی ہو پیشہ مشاغل کی ہمار	آرایش عروس میں دیکھتے چلو
کرتی ہو راہ شوقین کس کو پاہل	زقاریا کے ہی چلن دیکھتے چلو

آئے ہو صید گاہ جان میں تو اتر قلق
طرز شکار تبرنگن دیکھتے چلو

غمزوہ ہجر سے کشتہ بیدار ہو	کون حسرت زدہ ایسا ہو کہ ہوشیار ہو
جان دہر میں تو اتر ہنفسوں میں نہیں	پاس تنہا ہو کہ رسوائی صیاد ہو
حسرت زادی کی چوہ کوئی اور کر ہو	جس گزقار قفس کی کوئی میعاد ہو
ہم اسیران قفس ہوں نہ اگر فریاد ہو	استعداء نوح کا شایہ صیاد ہو
مشوق کا تو یہ تقاضا ہو کہ ٹوٹا و گلا	قول بہت ہو کہ منت کش جلا د ہو
شک کی جالی سے رادار جفا تو سمجھا	ریخ دل شاکی سیر جمی صیاد ہو
آہک میں یکا رہیں وہ جکونہیں حسرت	دل وہ کس کام کا جو کشتہ بیدار ہو
دشت دشت میں چب چبش خون ہوا	کہو کہ بن قصہ مری غار جو فضا ہو

پوستی دشت غلجست آئی مسکرا
 روح بخون غلجست آئی مسکرا
 عاشق انپاد میں سر لونج مسکرا
 عیشیہ ہون جولا د ام میں مسکرا
 جذب مجبوحی کا دیکھو صفا کو
 پانہ کی گز زنجیر غلجست آئی مسکرا

۱۳۳

قون کا محضر بنیاد میں جلا د کو
 دیکھنا قسمت کی خوبی غیاں میں دیکھا
 قنار لیکانہ طرب و شہر جلا د کو
 صورت جوہر جلا د کو
 کون کا دل کو بار

دل کی ہر دیکھو چلو
 دل کی ہر دیکھو چلو
 دل کی ہر دیکھو چلو
 دل کی ہر دیکھو چلو

[illegible][illegible]

مکتبہ اسلامیہ دارالافتاء دارالاحق کامیاب

تا توان ہوں نہ جادو کروں، سر نہاد چہ بی غم
 نظر آئین سر نہاد چہ بی غم، سر نہاد چہ بی غم
 ایک قطرہ بھی ڈبو گیا ہے قلم مجھ کو
 بنی آدم کی تاجت تھی جی اس کو
 چاک دل غلق کی صورت گنم مجھ کو
 از بادش کوئی کہ دیکھو نہ یاد تو اگر
 پاؤں سب کسواں ہو گئے ہیں تم مجھ کو
 جاگزیں یاد واک رشتہ میاں کی ہو
 بام دل ہی باز پرچہ چسماں کی ہو
 غم پر پھول چڑھاؤ تو سیر کے ادھر

اتنا احسان کرو ضعف تو بن کر مری سوز الفت سے پہلی جاتی ہے ہڈی ہڈی تخلیق و نسو جب دود پر ہو ہر روز یاد میں گیسو ابرو کی جو سویا شب کر دیا ایک تری آنکھ کے پر جانے سبقت ہو تیری حمت کو غضب سے کر	لیج دیکھو تین دیکھو نہ مگر تم مجھ کو نہ جلا اور تو اس برق تبسم مجھ کو متین تہاؤ نہ کیونکر ہو تو ہم مجھ کو خواب میں آئی نظر ارضی و کرتب مجھ کو ہر فن ناوک نظارہ مردم مجھ کو تجھے ہر وقت ہر امید ترحم مجھ کو
--	---

ڈھونڈ رہی سی انٹو کو پاتا نہیں میں اب قلق
 کر دیا عشق کرنے یہ زخود گم مجھ کو

نگہ مہر دیکھو جو ذرا تم مجھ کو لاکر بے یار مجھے ہم طرب میں ارش جسکی مروت سے نہیں آنکھ صلا نشوین عالم بالائی ہی کچھ دیکھو نہ بہائی اند کو موسیقی کی زبان کی گنت	آنکھ کا تارا سمجھنے لگین مردم مجھ کو سم ہوئی سنتی ہی آواز ترنم مجھ کو ایسی بودید سراور چشم زحم مجھ کو ساقیا آج تو دردی دردہ ہم مجھ کو رہنا ہی یار کا ہکلا کے تکلم مجھ کو
--	--

۱۳۶
 جگر تیرے نشتر ہے نہ سہاویں
 سبھی جاکر تیرے دروازے پر
 ہاں ہاں کہہ دے تیرے سوا
 جگر تیرے نشتر ہے نہ سہاویں
 سبھی جاکر تیرے دروازے پر
 ہاں ہاں کہہ دے تیرے سوا

جگر تیرے نشتر ہے نہ سہاویں
 سبھی جاکر تیرے دروازے پر
 ہاں ہاں کہہ دے تیرے سوا
 جگر تیرے نشتر ہے نہ سہاویں
 سبھی جاکر تیرے دروازے پر
 ہاں ہاں کہہ دے تیرے سوا

ان کے ساتھ ساتھ ان کی تعلیم اور ترقی کا بھی خیال رکھنا چاہیے۔

سو کو کھاٹا ایسی خوش نصیبی
 تقدیر بن کر دین تجری ہر کو
 زخمی کر دے اگر ارادہ ہو بار
 پہلو بار کو شیریں سے خوش حالی
 کی کتاب نے کیا کیا ادب بار
 کی کتاب نظر سے رہا عجب
 کی کتاب میں ہے ہر کوئی
 کی کتاب میں ہے ہر کوئی
 کی کتاب میں ہے ہر کوئی

فوہونی کے لگی سب اعلیٰ حالت کی پائی کام
 اب کہ نہ کہنی حالت کی پائی کام
 دیکھو کہ یہ وہی حالت کی پائی کام
 سننے میں تو یہی حالت کی پائی کام
 ردون میں یاد کی حالت کی پائی کام
 قدراؤن میں یاد کی حالت کی پائی کام
 ملک جہان میں یاد کی حالت کی پائی کام
 نشیہ درون میں یاد کی حالت کی پائی کام

موت بہتر ہے جو دنیا کی کام
 خطر کو کیا دیکھو دنیا کی کام
 وقت دور کی کام دنیا کی کام
 ہمارے بعد تو گئی کیا دنیا کی کام
 ہم آخر ہو تو ہیں لو میں تم تاخیر کرلو

خط و نسخ کی صفت میں شامی ترقی ہو چکی ہو
 قلع کیا حفظ قرآن کا مع تفسیر کر رہا ہو

ساتی فرشته لگایانہ جام شراب
 ایجان اولو مصحف رخسار نقاب
 واعظانہ تو باتہ سرکار ثواب کو
 کم ظرفی کا اتنی نہ بدستیان کرو
 جیسے چشم اسی سرور حایان ہوں
 ساتی سرور اس دل ریا کا گرو
 وہ رحم دل ہوں آنکھوں سے دریا بہا کر
 بیمار عشق عارض تابان ہوں طیب
 عاشق سبب ہیں گرمی بازار ریا
 زلزلہ اشارہ ہے کہ کوا اور اسی من

وہ لکھن کے کچھ قفس میں دانی تھی کامرہ
موت بہت اسی میں دانی تھی کامرہ
خضر کو کیا ہر چیت جاودانی کامرہ
دقت ہو سکا یوں کا زلف ہو لائیں
بے زبان پراہنگ دانی میری تھی کامرہ
میت اوروں کو معنی ہوا آگاہ دل
تب کچھ ہوا تو سب طلب غمش تھی کامرہ
پول ہوا تو سب کھیت سرور تھی کامرہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

چونکہ جی نہیں آتا کہ غصہ کی آگ
 جو اندازہ نہیں کر سکتی کہ غصہ کی آگ
 جو اندازہ نہیں کر سکتی کہ غصہ کی آگ
 جو اندازہ نہیں کر سکتی کہ غصہ کی آگ

گالیان ہی اوس شیریں لذت بخش ہیں | اوس فکر و غنیمت میں ہر ربانی کا مزہ

کیا ملی ہر لذت اوس کی خوش سیاتی و رطلق

ہونٹ چٹواتا ہوا اوس شیریں ربانی کا مزہ

<p>نخ روشن سحر جاب کی آنکھ یار کی اسنے آنکھیں دیکھی ہیں وہ نظر باز ہیں کہ لا کون میں ابرو آفت کی بد بلا گیسو گر سراپا ہیں نور سہنے مگر آفتاب اور ماہتاب نہیں نظر کم سر دیکھتا ہے ہمیں اتور وہ مگر خواہے دید رات کو ٹوٹتے نہیں تارے شب غم میں نہ جانے تک نکلا</p>	<p>جس کی آئینہ حلب کی آنکھ پیشکین سکیں ہر غضب کی آنکھ تاک لیٹو ہیں اپنے ڈھب کی آنکھ چو نہیں قہر کی غضب کی آنکھ سارے اعضا میں تخت کی آنکھ دلی وہ آنکھ ہر شب کی آنکھ چشم حاسد ہر بوس کی آنکھ یہ گئی اشک بنو کب کی آنکھ رہتی ہوا شکبار غیب کی آنکھ ہر گئی آج ہر صبح کی آنکھ</p>
---	---

بہر ہون انجو جاک اوتا دیکھ
 لاشیں پانچان کو نہ دیکھ
 اس جہ میں ہیں ایک سرور دیکھ
 سو کو بیان لا کر اس جہ میں دیکھ
 بدشاہی وار ہیں آنکھیں دیکھ
 وعدہ خلافی انجا سرا انتظار دیکھ
 قہر تو نہیں کہ ہی ہیں دیکھ
 اپنے سچے میں سر ہلا دیکھ
 دیکھ دیکھ میں سر ہلا دیکھ
 بت کرتے ہیں جاننا انک دیکھ
 پھر نکلیں ہیں سم آسمان تو دیکھ
 مانتے نظر دین دیکھ

دیکھ دیکھ میں سر ہلا دیکھ
 دیکھ دیکھ میں سر ہلا دیکھ
 دیکھ دیکھ میں سر ہلا دیکھ
 دیکھ دیکھ میں سر ہلا دیکھ

جہاں جہاں تیرا چہرہ ہے
وہاں جہاں تیرا چہرہ ہے
وہاں جہاں تیرا چہرہ ہے
وہاں جہاں تیرا چہرہ ہے

ہو لوگوں اور سب کے چہرے میں نماز کی یاد رہے ہر گھنٹہ میں	ہو لوگوں اور سب کے چہرے میں نماز کی یاد رہے ہر گھنٹہ میں
نہیں چاہیے کہ چہرے میں آتش ہو اور نہ ہی آتش ہو	نہیں چاہیے کہ چہرے میں آتش ہو اور نہ ہی آتش ہو
دانا کا جو روئے ہے سحر و شہر ملکوں میں ہے اور ہر گھنٹہ میں	دانا کا جو روئے ہے سحر و شہر ملکوں میں ہے اور ہر گھنٹہ میں
کیا کیا ہفت ہفت ہفتوں کی لالی ہے جو ہر گھنٹہ میں	کیا کیا ہفت ہفت ہفتوں کی لالی ہے جو ہر گھنٹہ میں
بہتر ہے کہ چہرے میں خیرین کی ہر گھنٹہ میں	بہتر ہے کہ چہرے میں خیرین کی ہر گھنٹہ میں
دھم آگیا بونہی یہ ڈھکا یا دھرنے سوار پاس ہو شو غلام کر ہمارے	دھم آگیا بونہی یہ ڈھکا یا دھرنے سوار پاس ہو شو غلام کر ہمارے
شیرین لبی تو دیکھا وہ منظر قلیہ کی زور و سحر اور ہمارے	شیرین لبی تو دیکھا وہ منظر قلیہ کی زور و سحر اور ہمارے

ہو کہ وہ کہہ کر اس کے نہیں ہوتے قلق	ہو کہ وہ کہہ کر اس کے نہیں ہوتے قلق
کہا ہوں کہ ہر گھنٹہ میں	کہا ہوں کہ ہر گھنٹہ میں

ہو کہ وہ کہہ کر اس کے نہیں ہوتے قلق	ہو کہ وہ کہہ کر اس کے نہیں ہوتے قلق
کہا ہوں کہ ہر گھنٹہ میں	کہا ہوں کہ ہر گھنٹہ میں

دشت میں تیرا چہرہ ہے
دشت میں تیرا چہرہ ہے
دشت میں تیرا چہرہ ہے
دشت میں تیرا چہرہ ہے

دشت میں تیرا چہرہ ہے
دشت میں تیرا چہرہ ہے
دشت میں تیرا چہرہ ہے
دشت میں تیرا چہرہ ہے

خون کی خاطر
 بے پروا ہو کر
 دل سے بے پروا ہو کر
 دل سے بے پروا ہو کر
 دل سے بے پروا ہو کر

وہ لاکھوں فریقین صد اصور ہر نالہ رسم آہو غما ہر روز از خود رنگی اپنی وہ لاغر ہون چو دروڑ ہون چو تیر کی تجھیز او گین گے دانہ ہا شکستہ نخل سید کن تکلف سیکشی میں یا قیام ظرف کرتی ہیں جنوں سو سطر باند ہر جہاں آہو تیر	ہر اک انجھو گچشم خورشید قیامت ہے عیان نقش شم آہو اپنی چشم ہے مگھینی بتر غم پر مرے قنود تریبت ہے ہمارا ابرو زنگان ہی بنگلہ رحمت ہے پلاؤ جامجو جلو کو کیا ساغری حاجت ہے پیرا خوش شہنشاہ کو دیو جی سلطانیت ہے
---	---

یہ جو جو پیر
 بجا ای تو خدا
 بندے کا شہر ہو
 جو چاہو کرو کہ شہر ہو
 جو چاہو کرو کہ شہر ہو
 جو چاہو کرو کہ شہر ہو

قلق اس نمونہ آری کا کب محلو سلیقہ تھا
 وزیر عند لب ہند کا فیضان صحبت ہے

عارض میں تمہارے کیا صفا ہے دنیا کہ جو سرے کا بنا ہے بیار جو تیری جہم کا ہے دولا کہ فریب حضرت عشق سب کثر میں جسکو نام کامل	نمنہ آئینہ اپنا دیکھتا ہے یہ تیغ نگہ کا پر تلا ہے زنگس پہ کب آنکھ ڈالتا ہے بندہ نہ کہے گابت خدا ہے نقشہ کف ہر کار کا ہے
---	---

۱۲۵
 دل کو ہر اشد ہے یہاں ہے
 وہ بیت ال قدرت خدا ہے
 ناز با تو تلوی بی گوئی کی سکنا ہے
 خال نہاد شہادت کو یہاں ہے

یہ جو جو پیر
 بجا ای تو خدا
 بندے کا شہر ہو
 جو چاہو کرو کہ شہر ہو
 جو چاہو کرو کہ شہر ہو
 جو چاہو کرو کہ شہر ہو

عسل فانی چون زردم گلزار دانه میانی
 شمع گلین هو گل میخیزد ز گلزار دانه میانی
 منتشر باغین گشت گیسو بود چو
 مشک نازنینی طبع خوشبو بود چو
 وصلی رات کون آری مصطفی دیکه
 متصل رخسار جو آینه زانو بود چو
 زلف شکون آرا چو زلف زلف
 تمل چو پیشگاه ملکین بر تالاب بود چو
 حلاوتان بود خوش چشم دانه ملکین

اب گیسو که شجر پر آشیانه چای
 نامبر بر جنگلی کبوتر کوننا چای
 آج تو دیوار گاش بهاند چای
 بحر فکرت مین لا غوطه لگانا چای
 سیر ز رخسار کویه دام دانا چای
 سهری مٹی کو تجر میده هر طانا چای
 خال خسا پیری کا کالادانا چای
 صورت حرن غلط بجا و طانا چای
 طائر دگو هار رام دانا چای
 پنج شاخه پر بهار آشیانه چای
 باره کور دور کیا قاتل تار زبانه چای
 آج تو ایدل تجر غلین بجانا چای
 حاکم کوی گرد کور دوری لگانا چای

طائر جنگ خنا کاج جان چلیس
 خط مین گوی حقیقت شربت گردی اگر
 جوش خشت کبریا بر کشت گل کیم طرح
 وصفه دندانین درونکی هر کونکولاش
 چین گیسو در کما و دل رض کی بهار
 رس تنهار هوا بود خاک مین جنگ جو
 عارض تابان کمال پر بر رخ چشمه
 صفت دل خوش خال غیر از جان جهان
 پهنس گیا هر دام کامل مین جان
 نیجه گلگون کور گل هم بودین عهد
 چل نہیں سکتا ہمارا توسن عمر جان
 بعد مدت زینت پہلو بود آوہ پری
 ہو نہیں آج راج رنجی تیغ ناز بار کا

عسل فانی چون زردم گلزار دانه میانی
 شمع گلین هو گل میخیزد ز گلزار دانه میانی
 منتشر باغین گشت گیسو بود چو
 مشک نازنینی طبع خوشبو بود چو
 وصلی رات کون آری مصطفی دیکه
 متصل رخسار جو آینه زانو بود چو
 زلف شکون آرا چو زلف زلف
 تمل چو پیشگاه ملکین بر تالاب بود چو
 حلاوتان بود خوش چشم دانه ملکین

عسل فانی چون زردم گلزار دانه میانی
 شمع گلین هو گل میخیزد ز گلزار دانه میانی
 منتشر باغین گشت گیسو بود چو
 مشک نازنینی طبع خوشبو بود چو
 وصلی رات کون آری مصطفی دیکه
 متصل رخسار جو آینه زانو بود چو
 زلف شکون آرا چو زلف زلف
 تمل چو پیشگاه ملکین بر تالاب بود چو
 حلاوتان بود خوش چشم دانه ملکین

کتابخانه عمومی

یوسف بھی سادہ آدمی بن ہاں نظر کی
 دیکھیں پسند کرتے ہیں ہاں نظر کی
 راحت کی نرم دل کی ہوں نہیں اسیر
 اب کی غل سوس کو میل کر کے
 یان ام دیال کو پوریا نشین اسیر
 گل پر ہون جلازمین کیوں جاکو بیلو
 پونچھیں میں آتش گل کو فراق
 بشت بندہ رہیں درغض ہیں کمال

شہرت ہر میر و نالہ و شہم پر آب کی
 راحت اوٹھاؤں ہر دشواری محال
 قد نخل گل ہر یار کا مینی ہر شاخ گل
 اوٹھسوار زیب ہر پا پوش میں کرن
 مرئی سوسیر محفل ماتم ہر برم سے
 سو یا نہ شب کو آپ نہ سو نو دیاجو
 اشک کیا با شک ہیں بخت جگر کباب
 کیا کیا تر پٹ پ کر کشی ہر شب خاق
 دلمین کہی کہی مری آنکھوں میں رہتا
 دریا پہ کس پری نہ کیا غم میکشی
 تبدیل رنگ ہو گانہ منہ جام میں کب
 کیا دخل کوئی دیکھو ناشایر و دیار
 ادس کو کوڑا کوڑا کی میراتی ہر دربار

ہستی ہر ایک کتا ہر برق و سحاب کی
 سونگمی ہر کوسنہر گل آفتاب کی
 لب گ گل ہرین انت ہرین گل گلاب کی
 پلکین خروچا ہر چشم رکاب کی
 ساقی سیاہ پوش ہر بوتل شراب کی
 کیا بچا بیان کھوں دس محباب کی
 پلکین غمی ہرین ہرین سخنیں کباب کی
 ایسی ہی رات قبر میں ہوگی عذاب کی
 شوخی تو دیکھنا مری خانہ خراب کی
 ہر دست صبح میں جو پیالی جلاب کی
 مرجانی ہر گلو نگو طیش آفتاب کی
 خورشید خشرنگی جالی آفتاب کی
 کیا تو نرا صباری مٹی خراب کی

یوسف بھی سادہ آدمی بن ہاں نظر کی
 دیکھیں پسند کرتے ہیں ہاں نظر کی
 راحت کی نرم دل کی ہوں نہیں اسیر
 اب کی غل سوس کو میل کر کے
 یان ام دیال کو پوریا نشین اسیر
 گل پر ہون جلازمین کیوں جاکو بیلو
 پونچھیں میں آتش گل کو فراق
 بشت بندہ رہیں درغض ہیں کمال

چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر
 چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر
 چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر
 چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر

آکھوئی روئے لیں سر آگیا کر ہو افتادگان خاک سے پہونچ کمان گزند کتے ہیں زہ زبان درد ندانہ پیر کر آخر دین فرسی مٹی غریز کی کیا خوب فرق عاشق و شوقین ہوا کسکو بجز شراب خوش آتا افتاب زربانی پانی ہو کر برف صاف مٹی جیل	ایجان ہراس آمد و شد کی خبر کے دیکھو مار جاؤ راہ سفر کے خراساں کیسے ماہی آب گر کے آسمان پہ آئینہ گلاب در بدر کے طوق آہنی ملا کر طوق زر کے سبائی ہو غیر پیڑ مینا سحر کے درکار ہر غسل ہو آب گر کے
--	--

منتقل میں ہم بھی سر بکھ آؤ بین اقلق
 کرتا ہر قفل دیکھیں وہ بیداو گر کے

یہ دعا دیکھو دریاں سہم رات چلے یا خلاق تو غیر دلی کچھ گمات چلے لگیا عشق تباں پیر کا خط سودیم سابقا شکو مبارک رہی آرزو نہو	خانہ آباد کہ مشتاق ملاقات چلے بڑھو ساتھ میری وہ بت بیزات چلے طرف کعبہ جو آقبلہ خجابت چلے تیرے بچاؤ سے ہم رند خرابات چلے
--	--

جب قلاق راز غنی پھل روئے ذات
 کیا کیا بند مری بہن خاکسار کے
 ساتون غفلت کو یوں اس غبار کے
 چاہتہ بنو سداؤ یوادی غبار کے
 کس دہشت کو رسم غفلت بیکار کے
 سن کر شہر و گیسو شگین مار کے
 آؤ یوں کاروان حقن کرتا اس کے
 آؤ جو ہمیں باغ غار دہ غارت کے

۱۲۹
 کیا کیا بند مری بہن خاکسار کے
 ساتون غفلت کو یوں اس غبار کے
 چاہتہ بنو سداؤ یوادی غبار کے
 کس دہشت کو رسم غفلت بیکار کے
 سن کر شہر و گیسو شگین مار کے
 آؤ یوں کاروان حقن کرتا اس کے
 آؤ جو ہمیں باغ غار دہ غارت کے

چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر
 چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر
 چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر
 چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر چلے سوار ہو کر

چاہے کون بھی ہو جو زار کو دیکھ جائے
 یا جو جہنم میں ہو یا جہنم کی آگ میں
 یا جو جہنم کی آگ میں ہو یا جہنم کی آگ میں
 یا جو جہنم کی آگ میں ہو یا جہنم کی آگ میں

اور اوڑھنے پہلے ہمارے مزار کے	لوشت فراہمی اور کھوسہ جگہ بنادیا
غنیچے سلام کرتے تھے ٹوپی اوتار کے	گلگشت باغ کو جو گیا وہ گل فرنگ

تڑپا یہ سوز دل سو پس مرگ اور خلق	
آنسو ٹپک پڑ ہو مری شمع مزار کے	

یقین تاج کو مل جائیگا کلیان و کبریا میں کی اور تری ہر سلامی بغین کس شک گلشن کی تر و مضر کیا بنقا ہر مرغ نوا زن کی زرد راج خون لہر پر و ایک لک شرفی گن کی گل و بندہ اچھا خانوس کیا شمع گردن کی تر و بوٹا سقا ست چڑھ چڑھ سب چکن کی کہہ اے جاوہر مجھ کو چلی ہر بار ہزن کی یا پتی پتی تیرے خط کیا نام کی انگن کی مجھ کو ہو گا ہو گا گویا کالی ہو لی ہر سوس کی	روشن ہو مشا جہنم میں سیم صبح گلشن کی صدائے نعلیل ہر صا آواز ارگن کی ستارہ لیتی ہو یا کوئی بیل چکتی ہے تر و دولت کو ہم کھشتی لالہ لہر کی پہونچ سکتا نہیں پوائے دل گردہ پرتا کو نکلا اور ریاض حسن بہشتی شجر کی یہ بہکاتا ہو سو آکھا موبان گیسو کا منتانہ ہو گیا خیر آہ او سب سہن کا لب ترک تنہا پڑا ہسی کو ملنے سے
---	--

دیکھو یہ دھن کی شمع کو موم روغن کی
 شمع کو موم روغن کی شمع کو موم روغن کی
 شمع کو موم روغن کی شمع کو موم روغن کی
 شمع کو موم روغن کی شمع کو موم روغن کی

چاہے کون بھی ہو جو زار کو دیکھ جائے
 یا جو جہنم میں ہو یا جہنم کی آگ میں
 یا جو جہنم کی آگ میں ہو یا جہنم کی آگ میں
 یا جو جہنم کی آگ میں ہو یا جہنم کی آگ میں

[illegible]

حبیب و شوق کمال جو شریعت جاری
 کو خدا و خدا دین کی
 برای آدم سوزان شعله در
 غذا و قضاے ایمان غلب
 اب دوس آئینہ او کو دلین کرے
 قرب و خفاں برباد کرے

کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی
 کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا
 کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی
 کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا
 کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی
 کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا

<p>جہان جاکر نہیں بہتر ماسفر قلق وہ پہلی منزل کا سفر ہے</p>		
<p>تو زیر اوتم شمار ہی مری خبر نی بیچ میں ہو کولار کی زلف سیاہ بڑھ چلی جس میں ہو تو ہم اسیر ہو ہی پر پہلی بہتر قدر سو اس کا ہو فرس خلی بعد فدا مر اغبار ڈھونڈہ پہر گلی گلی زاد سفر کی فکر گت ہی ہو چلا چلی اب نہیں میر دل کو تاب باد بہار پہر چلی لیکے فلک چراغ ڈھونڈہ پہر گلی گلی فصل شب بیوفادہ فراق ہی چلی تیغ خرام ناز یا رجاں ہی چلی چلی اب ڈھونڈو رہر دو گمنامین گلی گلی</p>	<p>عشق میں جہان رحمت کا منت میں کوئی باہر تیرگی رفت میں بن گیا آتی جو فصل پذیر ہو تو نفس تین او گل گلشن فدا ہوئے نیندا کی کیا خواہش تجو پر یاد ہی کہ تھی شمار دانش و طاقت و ہر بڑی کو سار ہر سفر لاؤ پیالہ شراب گر کو پہر آیا ہو حساب اس کو تہ سمان جاہ جسما نہیں بکج کلاہ سو سفید آگیا دریا خضاب کا گلا لبیک کا دل ہوا فکر سورج و جان کی شمار سو لو کوئی دھو چا پڑے ان جسنو گلو</p>	<p>کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا</p>

کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی
 کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا
 کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی
 کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا
 کوئی نسیج صبح گہری طرف سے کوئی کلی
 کی تو ہاتھ آگیا لب کا بچہ غبار تھا

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 کیا جو ان سے بھی نہیں درخش کر سکتا
 سب سے گہرا ہے دل کی باتیں
 انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے

اہل کمال ہو تو ہیں فیض ہی بہت

دعویٰ ہوا تو خلق مجبور اب ہنم کر
 اوسے گلا نہیں جو سخن ناتنا ہے

فرط گہ ہو کہ نہیں دلوں پر اس ہے	ہو کہ بہت بڑی تری حیرت کی اس ہے
شاید کہ قریب ہے وہ ہم نفل کہیں	سہلو میں لکچر کچ ہمارا اوداس ہے
مشتوق سے تیری ہی نہیں خیالی اذناق	یہ ہی تو ایک طرح کا صاحب اس ہے
رہتا ہر فصل گلین بہت بڑا مزاج	تو یہ نہیں شراب کی بند کو اس ہے
گرتا تار اوس چین آرا ہے یہ مگر	کیا اور شست زر کو سوا گل کو پار ہے
جب سیر اور بہار میں ہم تو کہتے ہیں	جی سست ہو کمال طبیعت اوداس ہے
گو صاحب کجا ہو پر بزم خیر میں	سیر اگر ہو وہ پاس بعد القیاس ہے
سیکیش کہ کچھ پتے ہیں دور اخیر میں	ساتھی سلاستی کا یہ تیری گلاس ہے
بوجی چٹک شریں کا ظاہر سے ہوتا ہے	دنیا میں پردہ پوش شہر کا لباس ہے
فرقت میں ہی گزرتی ہر آنی تو نہا ہے	اندوہ ہنشین سے مضامین اس ہے

دل انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 دل انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 دل انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 دل انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے

انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے
 انہی تاروں کا اور نہیں اب اختیار ہے

[illegible]

پس چون که صاحب دین کی چو پستی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بر او نمود و چون ضایع او در سستی
 و چون در غایت خست و در سستی
 و چون در غایت خست و در سستی
 و چون در غایت خست و در سستی

الهی سومی که جو بار یک تر جی	قیامت میں با سانی گز جلو غنیمت
چمن او گزری ملک در آید گل کس	ہوا کو کیا عداوت تھی اخی گل میں سے

قلق کہ اور پڑہ اسپر اہل جہم کتہ بہن	
نہیں ہم سنہو یا ہر قصب یفک نعل سر	

جی یکل ہستی کرتا تیری نام کامل کر	عناد لکھو گنگمی اور پڑتی ہر سنبل
ہوا گلشن عالم رہ نصف اگر طبعی	جہاتی آشیانہ بلبلو کا آتش گل سے
شاہ جاتی بہن در کاچہ منت پر تے کو	سواری تے تو نعلی ہوا کی کس محل سے
مریخا نہ رنگین تم کیا لطف دیتی ہر	ستونہ جو کوئی تہر و گلشن کو بیل سے
کھاتے بجا و رشک چمن تو سیر گوگر سے	گلی کوچہ ملک آتی ہر تیری نقش کو گل سے
اگر فرار دس کان ملک ہو جی تو سن لینا	کوئی ہوا لا شگوفہ باغین فریاد بیل سے
خداں ہو کر بہار حسن خوبان پر نہیں آتی	ترقی کی نہیں امید ہر گز اس منزل سے
رہا کرتی ہر قوت و قوس و جہن کی دوت	زر گل کہو بیا کوئی کتب میں گل سے
وہ دوزخ ہو پھر اگر ہی جان و جنت میں	گر زبان شیر مہر ہوں ہی زنجیر کھل سے

نزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی

نزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی
 بنزد او نماند و چون شادمانی

[illegible]

دن کی ہر گھنٹہ میں ایک نیا عالم پیدا ہوتا ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔
 ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔
 ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔

اگر تم میری عزت کو یہ اندیشہ ہو
 یوں گیا پھانسی کر اوس گھر میں گشت
 کہیں قابو میں طبیعت ہو کہیں بڑ قلم
 چشم میگوں تھی کن کی جو گشتیں
 کہ نہیں فکر نجات عمل بد انگہ
 بزم خوبا نہیں قیود جو مجھو مگر طمی
 دل تجھ دیکھے بلا اور بھی اک سر پرلی

مکمل ہستی میں ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔
 ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔
 ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔

کبھی کیسوں نہوا کیسوں نہ کا جب گرا
 سالہا سال قلع کافر و دیندار لہجہ

بن کر شنگے ہم اک نمبر میں کرتے
 گئے ہزاروں ہی غمخیز ہیں گھر
 مدد مگھ کی جا اور در ہر منزل گاہ
 گئے وہ دن کہ پہاڑ اتر کر کوہ کر سینگے

کہہ متعین ہیں سب ہل سخن زمین کے تلے
 کھلا جرخ ڈکبا کیا چین زمین کے تلے
 سافر و کھو ہیں وطن زمین کے تلے
 پھر اچھا کیل بکو بہن زمین کے تلے

ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔
 ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔
 ہر ایک انسان کی زندگی ایک نیا عالم ہے جس کی ہر بات ایک نیا عالم ہے۔

تو کوئی دیکھ کر حیرت سے نکال دے
 کھانا ہار کر کھانے سے روک دے
 کھانا ہار کر کھانے سے روک دے
 کھانا ہار کر کھانے سے روک دے

بشر کر فیض کو خیر و برکت
 پناہ دے اور خیر و برکت
 پناہ دے اور خیر و برکت
 پناہ دے اور خیر و برکت

طالب علم اگرچہ بے ہوش ہو نہ لکھیں کہانیں	گر کوئی نیکو عمل میں نہ ہو تو وہ سمجھیں بات کی
باتیں سنو تا کہ ہر سارے کلمہ کو نیکو لیں	تا کہ تیری تہی کہی جھکو نہ آدھی بات کی
اگر تو قرآن کا نور حسن خط پر کرتے ناز	چاندنی نہ تہی ہو تو طوی در پہلی رات کی
ضبط آہ سرد و گریہ سوز کیوں دم پر ہے	سچ ہو کیا تکلیف دیتی ہو اور مس بات کی

بھیٹتے کعبے ہی میں یادیر میں کرتے مقام
 اور قلق کیا مفت تمہارا یگانہ اوقات کی

۱۶۵
 نہیں قابو میں دل رہتا حرارت ہی کی کر
 ہمیں ہی یاد کر لیتے ہیں وہ سب کی محبت میں
 کہی ہم لکھتے ہیں وہ سب کی محبت میں
 طبیعت کو دیکھ کر کہتے ہیں وہ سب کی محبت میں

اور آسمان سمجھ کے ذرا کچھ ملال دے	ظالم ہمارے حسرت مل تو نکال دے
آغاز کا نہ دہیان نہ فکر ہال دے	سو سن کو درخشا تو بس اپنا خیال دے
جب ہی محبت و نسو ہو جھکو اونہیں نہیں	کیونکر کسی کھول میں کوئی دلو ڈال دے
شعاع طبع یاں یہ دم فکر شعر ہے	شعاع سخا کو نور کو سا بچو میں ہال دے
ہو سکی جفا و نسو میں غائب مری سوا	یا تو مفرعو بادہ جواب سوال دے
خلاق آسمان زمین مہر اگر کرے	دانشد بر ذری کو اوج کمال دے
ہاں میں کہتے ہیں وہ دیکھ خرام	اگر دے تو مثل بشر چال ہال دے

بشر کر فیض کو خیر و برکت
 پناہ دے اور خیر و برکت
 پناہ دے اور خیر و برکت
 پناہ دے اور خیر و برکت

[illegible]

۱۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۲۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۳۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۴۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۵۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۶۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۷۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۸۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۹۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۱۰۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے

[illegible]

اگرچہ میں اب آئینہ سے
ظہورِ بے یلکون کا دل میں
میں شوقِ یونِ قاتلِ شہزادوں
بہارِ بادِ بے آوازِ آئینہ سے
گمراہی کے فضا کی جہان سے
میں ہر وقت میں نہیں

لیلا و زلف و جوش و خون گل عذار
 دکان گل فروش دل داغدار هست
 یزید عشق و دلین کدو تار گل
 این چنین بینیم عظم بیدار
 مشهورین جهانین تون مرزبان
 قول و قسم کایار کی اعتبار
 اور مجاہدین بیوش تیر و دلاور
 بنیل خیال گل کایار گور
 کیونکہ کایار عیاس و حق نشسته کلام
 قاتل کایار نجف تو فرار آبدار
 لکنت بدون حال و دودہ نشسته
 نایل قاتل

وہ قاتل تیرو کو جوہر کی زمین ہے	جہان بیکار دور آسمان ہے
چیمبر اپنا ختم المہر سلین ہے	ہمارا خاتمہ بالخصیہ ہوگا

جدا جب سے مرا جان جہان ہے
نہایت دل قلاق اندو گہین ہے

ہوسہ یوں چشم مست کا وقت شکار
 بہستان یار کا یہی قیامت و بہار
 دل اپنا بابل چین روٹو یا رہے
 سر سبز خط سوں کیا چین رو یا رہے
 چلتے ہیں مرگ بھی ٹھنڈا کو قبر کو
 آگ کو نہیں جو تیشہ دیدار ہوں کہاں
 احوال کہ چشم ترک حفاظت ضرور
 نیزنگ دہر کو نہیں حیرت زور و ثور
 نمودار ہو چکے ہیں آلودہ غلش

ساغر خط ہا بون نشہ مو کا اوتار
 گویا نہال قد شجر سیوہ دار ہے
 یہ باغ وہ ہر جسمین ہمیشہ بہار ہے
 ہر طرفہ ماجرا کہ خزان چین بہار ہے
 ہم خاک ہیں اوسہیں تنگ حصار ہے
 پیاسی ہر گونہ میں گہرا تبار ہے
 یہ کاسہ گدا ئی دیدار یار ہے
 تصویر کی کہیں میں ہمیشہ بہار ہے
 کانٹو ٹکڑو میرا پتھر پاسو خار ہے

قاتل کا پنجہ فوراً آبدار ہے
 لیکن کجا قویاس نہ ہو
 قاتل قلم نین رگ ابر ہمار ہے
 آئینہ وہ تو آپ میں ہم آئینہ
 ہم اپنی خودی کا آئینہ
 ہم نقد دل جو سونین اپنے ہا
 راز نگاہ یار کو ہوا ای لک
 ای خودی جو آپ میں ہم کی لک
 ۱۷۰

[illegible]

جہاں جہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے
 وہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے
 وہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے

<p>لے میں جس لڑکے کو تجھ کمال ہے اگر مخرام ہو گا اگر حسن باغ میں سینہ سپر ہیں عاشق جہاں دیکھوں انکی توجہ لار میں ہم گور جہاںک آٹھ اس شہسوار ناز بہ مٹتا ہے بار بار</p>	<p>دیر میں نقد ز ملک برون ہکا ٹینگے انگار و پیر و یک جہن کوٹا ٹینگے تیغ لگا ہ ناز و کب آزما ٹینگے جیتے ہیں لکسی سز ہر داں ٹینگے تیرے سمندر حسن کو ہم خود بنا ٹینگے</p>
--	--

ہم کیوں طاعت انکی کریں فائدہ قلیق
 کیا یہ بتان دیر خدا سے ملا ٹینگے

<p>جہاں جہاں ساقی کو کھلا کر نہایت تڑپا رہا ہے وہاں ساقی کو کھلا کر نہایت تڑپا رہا ہے وہاں ساقی کو کھلا کر نہایت تڑپا رہا ہے</p>	<p>جہاں جہاں ساقی کو کھلا کر نہایت تڑپا رہا ہے وہاں ساقی کو کھلا کر نہایت تڑپا رہا ہے وہاں ساقی کو کھلا کر نہایت تڑپا رہا ہے</p>
---	---

لے میں جس لڑکے کو تجھ کمال ہے
 اگر مخرام ہو گا اگر حسن باغ میں
 سینہ سپر ہیں عاشق جہاں دیکھوں
 انکی توجہ لار میں ہم گور جہاںک آٹھ
 اس شہسوار ناز بہ مٹتا ہے بار بار

دیر میں نقد ز ملک برون ہکا ٹینگے
 انگار و پیر و یک جہن کوٹا ٹینگے
 تیغ لگا ہ ناز و کب آزما ٹینگے
 جیتے ہیں لکسی سز ہر داں ٹینگے
 تیرے سمندر حسن کو ہم خود بنا ٹینگے

ہم کیوں طاعت انکی کریں فائدہ قلیق
 کیا یہ بتان دیر خدا سے ملا ٹینگے

جہاں جہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے
 وہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے
 وہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے

جہاں جہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے
 وہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے
 وہاں ساقی کو کھلا کر
 نہایت تڑپا رہا ہے

[illegible]

[illegible]

وگرنہ اس کی حرمت کو تو درکاراں مانتے ہیں
درویشوں نے ہر یار کا وہ آستانہ ہی

سہین بختیوزہ بختیوزہ دخل کیا مرضی ملک کی
جبین سا رتوہین ہر دم ملک جن شہر تو کیا

عناد کی صدا کیا بوم ہی چوس جگہ عنقا
قلق اور گلشنِ مریں میں پناہ شیانہ ہر

پراگندہ دماغ نازک صیاد کیا کہیے
دل نشاد کو دم بہر کی خاطر شاد کیا کہیے
قضا اپنی سنو تو شکوہ جلا دیا کہیے
سی سر شکوہ بقیدی صیاد کیا کہیے
مرگ جاگیر بوسہ فقط امداد کیا کہیے
تخیر ہو علاج وحشت فساد کیا کہیے
مرد مجبور بہین ادبائی سید او کیا کہیے
رق راکھ خود ہوا و آواز او کیا کہیے
مانہ خود فراسوشی کا اپنی یاد کیا کہیے

نفس میں بڑول سونا نہ فریاد کیا کچھ
 نفس میں مصغیر ان چمن کو یاد کیا کچھ
 ہزاروں قتل کروا رہے ہیں کیا عداوت ہے
 غنیمت دم نہ سمجھا مجھے اسیر نہیں رہا
 زخم کرو عاشق بڑے بت میں کیا کتا
 تیرے مجھ کو کی قصد میں تباہ اسکو سورا
 دکھا دیر ہمارا کچھ بھی دل پر بس اگلیا
 دم عرض ہائی ہنس کے وہ صیاد کتا
 طلسم نہ جو انی تھا عجیب ایک قوس پر

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

انکسین ہوئیں نہ ہند تھارے نہ ہند تھارے
 مرنے کے بعد بھی یہ تمنا تھی دیدی کی
 سو زین دون ہاتھ کا گرامہ ہوئی
 لیزین ہی کشتہ دھو رہا تھا فلق
 سو کو درازت میں کام آئی توں
 فیض قدم کی بارگاہ مظالم

کس صبح گزرتی ہو زین مست کی
 خون خزان جو سو گھر گوار کی طرح
 وہ زندہ بادہ کش ہیں کہ ہم بربادی
 جتنے وہ بات بات پہ ہمسو ہو گئے ہیں
 سینہ سپرہ ہم ہیں کہ قاتل نو بار
 سب برکت ہیں دیکھو ہو کون خر و
 چشمان یار جو رہیں سستی میں کس قدر
 لایانہ کچھ جواب پیام او پیام بہ
 دلی پرانی جلوہ پر آنکھ او سو بار
 بچھا چھیر کر سر بازار ہم انہیں
 بوسہ دیا کہی تو جلائی کیواسطے
 گرمی عشق کہیو ہو تر بغیر غسل
 خالی ہو کر ہیں من طفلان جو اجنبی
 سو تو زین خست خم کو سر ہاڑ کر ہو
 جب بوسہ بہار میں کچھ ہم ہر ہو
 خالی کیو ہیں خم کو خم اکثر بہر ہو
 کہو تو نسو تنو وہ نہ کسی دن کمر ہو
 خالی کیو ہیں ہمیں پیچھو بہر ہو
 خضے یہ بات ہو وہ شکر دہر ہو
 کیا یہ ہر ہن میں سنبڑہ سنا چر ہو
 کیا گنگنیاں تھمتہ میں وہ چاہر ہو
 ہیں جاندنی کا کسیت یہ آہو چر ہو
 دو کوٹیاں ٹالیں وہ ایسے کمر ہو
 دو چار گلیاں ہوئیں کچھ غری ہو
 حام قمر ایسے بلزراہ غری ہو
 دامن کوہ میں تو ہیں پھر ہر ہو

ہم جس دل پہ پڑی کسی نے مرید کی
 یہ وقت چشم پوشی ایل فانیہ
 جان آنکھ میں زار تر ہو دیدی
 مسی دہان تلک کی دیکھی تو شک ہو
 وہ شوق جو کئی ٹلین حدید کی
 عالم غافلون کی چونکے گلا
 عالم کی چشم شوق کا ہر ایل زین

عطر ہار حسن کا انور کس کی
 کس از زمین نہ مصحف خوار کس کی
 سون میں تاج برون کس کی
 سون میں تاج برون کس کی

نہیں زیادہ توجہ کی کہ ہندو

کی پیدل کو دیتا ہو رخت و سس جو

کے سر بازوں نے چھو لیا کی گوارا دیں

شمار شہادت و یکساں کڑی ملازمتی

جو پیش فیس میں آستان سے کام لیں

میں درویشوں کے گلے کا درد ہے

کہ وہ دوزخ کی گونج سن رہے ہیں

دل عاشق پر غور کریں

یون نکاحیہ نورس کی تار بسا
جسطح شمس پہ نور شال گیم
نادم ہو لکال میں اپنے بوجھان
دلکا لکاء نہ سنا پچن یا عشق
جنت رہی یہ طور پر عشق میں
آسان نفی دیدارانی لک لطف زلف
ہو میں تم دوری کی امید ہم سر
لکامین خزان کہ ہمارا چاکرین

سین کستا دکاتا جو فلک نیرنگ یون ہو کو
قلعہ جیسو تماشائی باز گیر نظر باند ہے

<p>کچھ عرض حال کی نہیں حاجت کریم آئی نہ ملک و س گل ترکی شمیم جلنے سے میری یار ہو خوشنود اگر مرا وہ ہوں فقیر مست نکاح سو عار ہے پر و ہمتا کر کہ تو ہیں آج اتنا دسترس ہو تو نہیں مطیع حسنینان روزگار در کار ہو خجف میں جو جاروب دینی پیا سا ہوں آب تیغ سیراب جلد کر کیونکر نہ جگو ہو در گوش صنم غریب جلتا ہوں مثل طور میں اس شگ سنگ ہو سیر باغ کو صنم مرگتا نصیب</p>	<p>واقف ہو خوب وہ مری حال سقیم اتنا گلارہ باغ جہان میں نسیم سمجھوں فزون حجم کو باغ نفیم بد لون کہی نہ شال میں پی گلیم چاہیں تو چین لین یہ میضا کلیم تو رنگ اس طلسم کو ہم لوح سیم حسی لین نفس یہ میضا کلیم جلاد منہ نہ موڑ ثواب عظیم الفت خد ابھی کتا ہر طفل تیم کیا تخیل میں باتیں میں تہین کلیم کی ہر مری غبار فرسازش نسیم</p>
--	---

ان حاد تو نکاحیہ نورس کی تار بسا
کیا تم میں سیکر سو جاوڑ من تی
ہو تا تو پوچھتا میں غلطون حکیم
وہ شیخ عجیب اگر ہکلام ہو
نکاحیہ نورس کی تار بسا
جنت وصال یار در دوزخ فراز بار

عاشق کو کیا غش جو نصیب
سچ و طمان عشق و رکاب
سربیکر و خدا سے بیخ
اسی بخشش سے قیاق
عاشق کا سنا سنا ہر غصہ و رنج
عاشق کا سنا سنا ہر غصہ و رنج
عاشق کا سنا سنا ہر غصہ و رنج
عاشق کا سنا سنا ہر غصہ و رنج

کے ہم تک کس اور درین بیجا
کہ ہم تک کس اور درین بیجا
کہ ہم تک کس اور درین بیجا
کہ ہم تک کس اور درین بیجا

جیب کی آسان و فوری سالکی
مکمل از تفصیل خبری برادر دلاور
رقا رقص حب و ادا تو در حال
فقدان مدام غلام محبت

میرا ساقی وہی ہوش رہا دیتا ہے
 بادشاہی جو دیتا ہے غلام دیتا ہے
 تیرا انسان کو کب غلام دیتا ہے
 ہستی میں عیب ہو کر ایک ہے
 لہتی ہو فلاحی بیجا اور ناپوری اور
 بدوانہ دین و دل و دین اور
 ہلو دین و دل و دین اور

شاہ و گدا ہیں دونوں میر ہو کر
 کس کا ہنسا ہو تو اس کو تو ہنسا ہی

آمدنی جو ادنیٰ تو کس وق سے تعلق
 طیار یاں کین صبح سے شام سال کی

ہر چہ جو کہہ کیچ ہو تر تیر و درم ہے
 شاخون کہ گھر گھر کسین پچا نہ تہم
 امید کوئی فاختہ کی اوس سو کہو خاک
 شاہو کی طرح شہرین صحرانہ خون
 سرگرم رہوشت جہون کوئی ہسا
 محتاج نہ خاک ہیں ک سورہ قل کر
 حجت سے نکیرین کی اور مجاہدین
 دکھایا نیا شور ش خنل نے عالم
 نرگس کو تو آنکھوں آیا کوئی اوسون
 اب تفعل جو زمین ہنگام عبادت
 چلا کو چل بولی کہ بشیر ہم ہے
 درگاہ ملک و کو بیکر شکل علم ہے
 ہر راہ خوارہ بھی نہ ہو در و قدم آئے
 دیر ہو کر دکھا سر بازار ہم آئے
 کیونکر نہ قدم لینے ہمارے درم آئے
 شاہو کی نہ کچھ کام نشان و علم آئے
 مولا کی صدا آئی نہ گہراؤ ہم آئے
 بر جان تو زندہ ہو کر دو غنیمت آئے
 سفیل بین اور گیسو کو پچا نہ ہم آئے
 آنکھیں تو دم و ز کو وہ دم آئے

کون کسٹا ہو کہ ہو تو میں نہ لڑتے خالص
 سو کما کر لڑتے ہیں نہ لڑتے خالص
 او میں سو طرح کی قدرت ہو کر ہو رہیں
 چاہتا ہے تو قدرت سے سوار دین
 تیرے قاتل ہی اگر نہ لڑتے جانی ہوں
 جیسے پچر کر کوئی کوئی غلام دیتا ہے
 شور خنل ترا لایم حشر ترا

سوز و غمت بجا کما دیتا ہے
 خنل اندر دیتا ہے کوئی کما دیتا ہے
 ان مجاہدین کی الفت نہیں جان کر دیتا ہے
 دل جو دیتا ہے نہ دیتا ہے
 کیا شہر و کسے حال دل تو دیتا ہے
 بیخیاں دیتا ہے نہ دیتا ہے
 سوز و غمت بجا کما دیتا ہے
 خنل اندر دیتا ہے کوئی کما دیتا ہے
 ان مجاہدین کی الفت نہیں جان کر دیتا ہے
 دل جو دیتا ہے نہ دیتا ہے
 کیا شہر و کسے حال دل تو دیتا ہے
 بیخیاں دیتا ہے نہ دیتا ہے

عشق تو چو چارچرخ غصه ستارگان
 سوز عشق تو در کون آسمان
 سوز عشق تو در کون آسمان
 سوز عشق تو در کون آسمان

<p> عشق عشاق کو تعلیم وفا دیتا ہے پہلی منزل پر کڑی غفلت نہایت کوئی نہیں فاوٹ نہیں رہتا ہے قتل کر ڈالگی آرائش قاتل اک روز خیمہ شوق ہمارے دل سودا کی کو جب گمشا آؤتی ہے تیرا دکھ لگتا نہیں گرم بازار کی خوریزی سفاک رہے اور تو رنڈو چلتا نہیں بس غلط کا سچ پر خورشید قیامت میں غصہ جگتی ہے کار آتک سولیتا ہر جودہ چاہتا ہے کسی نعمت میں نہیں پاترہیں ایسی لذت آسمان بھی سو کوئی تم گار نہیں دل بچم کو جو چیر و تودہ کیانا لان </p>	<p> طرز پیدا دھینو نکو سکھا دیتا ہے یہ جس قافلہ و انون کو صدا دیتا ہے کون دل کو ادب عشق سکھا دیتا ہے ہوم پر خون کی وہ رنگ حنا دیتا ہے راستہ کو چمکے گیسو کا تبا دیتا ہے کرم پر خرابات چکا دیتا ہے تیرا جان باختہ یہ لہو صدا دیتا ہے دختر رز کا گر عیب لگا دیتا ہے شاہد ہی یار کا نقش کھن پاد دیتا ہے دائرہ سوختہ کو نشو و نما دیتا ہے بوسہ جواو لب شیریں کا نر دیتا ہے حسرت خان کین سب لگی ملا دیتا ہے جام خالی کو بجاؤ تو صدا دیتا ہے </p>
--	---

و خونین سر پر صوفیوں کا
 عین کلاش و شادمانی کا
 عجب عجب اور عجیب کی دعا
 یکایک نیم دنیا پر سر سبز کی
 گلشن میں غلغلہ کا منہ چمکے
 رہا ہوں تو تصور جانان کی
 میں درویش کی جاہ نہیں مارا ہوں

علیٰ من یرد علی ہر دامن ہر دامن
 احلام سلطان ہن ایل بجوم
 ہر وقت یہ دعا ہے ایل بجوم
 ہر وقت یہ دعا ہے ایل بجوم
 ہر وقت یہ دعا ہے ایل بجوم
 ہر وقت یہ دعا ہے ایل بجوم

نقل کی راہ بند ہمارے
 اوس دشت ہون کی
 جاہلوں و جان پادارین ہوں
 اوس دشت ہون کی
 جاہلوں و جان پادارین ہوں
 اوس دشت ہون کی

[illegible]

اس ہوس میں کھنڈ افسوس کا رنگ آئی
کی روز گری بے پروا کی یاد آئی
میں شکاری کی یاد میں بنا دیا
نوجوان پر معاف دہم میں بنا دیا
وہ خفون کو کوئی ایسی علامت آئی
جہ نہ کہ تو کہ کلمہ نہیں دینا
نوازش ملک دین میں ہی آئی

کسے زندہ نہ ہو سوا اسکو قبول ساقی
 مسجور و غنیم جو نظر جمع زیاد آ یا
 کبھی ایجا بھی تو بھیجا مجھ گلہ نشہ داغ
 درہم داغ تو بیل کو دوڑ کر گل کو
 بوتلین بادہ گلگدوئی نشہ باد تو بھی
 خیر زری کہیں سر کبھی بات آئی
 یاد کیا صحبت رندان خراب بات آئی
 یار کو پاس آئی تو یہ سوخات آئی
 فصل گل باغین کرتی ہوئی خیرات آئی
 ساقیا کجی بڑی دہوہم سر برسات آئی

کسے زندہ نہ ہو سوا اسکو قبول ساقی
 مسجور و غنیم جو نظر جمع زیاد آ یا
 کبھی ایجا بھی تو بھیجا مجھ گلہ نشہ داغ
 درہم داغ تو بیل کو دوڑ کر گل کو
 بوتلین بادہ گلگدوئی نشہ باد تو بھی

مطلب ل کوئی اپنا کبھی نکلا نہ قلاق
 ان تو نکل نہ کسی کام ملاقات آئی

دھڑھو گلو تکرودہ صنف کول رہا ہے
 آثر رریائی میں یہ دل بول رہا ہے
 غیر نفسی مری واسطی جو بول رہا ہے
 کس کس کا نہیں طائر دل ہم میں ہے
 جامی ہو اجاتا ہی باہر نکلا گل
 شاہو کی طرح کی ہر شہوت جنون میں
 اغیار تو کیا دل بھی اور بول رہا ہے
 صیاد شکر مرے پر کول رہا ہے
 آب در دندا غنیم جہ سم کول رہا ہے
 طوطی خطا عارض کا تری بول رہا ہے
 کیا باغین جہ بند قبا کول رہا ہے
 دیوانو نکاتہمراہ مری بول رہا ہے

شہین کو یہ کوئی نہ ہو سوا اسکو قبول ساقی
 مسجور و غنیم جو نظر جمع زیاد آ یا
 کبھی ایجا بھی تو بھیجا مجھ گلہ نشہ داغ
 درہم داغ تو بیل کو دوڑ کر گل کو
 بوتلین بادہ گلگدوئی نشہ باد تو بھی
 خیر زری کہیں سر کبھی بات آئی
 یاد کیا صحبت رندان خراب بات آئی
 یار کو پاس آئی تو یہ سوخات آئی
 فصل گل باغین کرتی ہوئی خیرات آئی
 ساقیا کجی بڑی دہوہم سر برسات آئی

کسے زندہ نہ ہو سوا اسکو قبول ساقی
 مسجور و غنیم جو نظر جمع زیاد آ یا
 کبھی ایجا بھی تو بھیجا مجھ گلہ نشہ داغ
 درہم داغ تو بیل کو دوڑ کر گل کو
 بوتلین بادہ گلگدوئی نشہ باد تو بھی
 خیر زری کہیں سر کبھی بات آئی
 یاد کیا صحبت رندان خراب بات آئی
 یار کو پاس آئی تو یہ سوخات آئی
 فصل گل باغین کرتی ہوئی خیرات آئی
 ساقیا کجی بڑی دہوہم سر برسات آئی

کسے زندہ نہ ہو سوا اسکو قبول ساقی
 مسجور و غنیم جو نظر جمع زیاد آ یا
 کبھی ایجا بھی تو بھیجا مجھ گلہ نشہ داغ
 درہم داغ تو بیل کو دوڑ کر گل کو
 بوتلین بادہ گلگدوئی نشہ باد تو بھی
 خیر زری کہیں سر کبھی بات آئی
 یاد کیا صحبت رندان خراب بات آئی
 یار کو پاس آئی تو یہ سوخات آئی
 فصل گل باغین کرتی ہوئی خیرات آئی
 ساقیا کجی بڑی دہوہم سر برسات آئی

عشق جگر آتش منور نہیں ہے
 وہ در عشق میں جلا ہوا نہیں ہے
 تیری جی اداسیت پر نور نہیں ہے
 یہ صبح یہ طرز یہی نور نہیں ہے
 سوچیں بوی کی جوت شفق شام جو نہیں ہے
 یہ راہ تیری گنگ میں سنیں نور نہیں ہے
 چو چو گنگا کو نہی ہے دیکھتے مصطفیٰ
 بیکو کہیں عشق میں نور نہیں ہے
 بیا دھاری ابھی مشہور نہیں ہے
 کون کون کی نور نہیں ہے

کس کس کو دل صبر نہیں ہے
 وہ کون کون کی نور نہیں ہے
 عشق کا دل میں ای طرح ہے
 عشق کا دل میں ای طرح ہے
 دن روز شب کو نور نہیں ہے
 مشہور خبر کی حالت تو نہیں ہے
 سنبھلے کر مر رہا وہ نور نہیں ہے
 تو پورا کو جو پوچھتا ہے تو نہیں ہے

کہ وہ یہ طلبا کو تکلیف نفا میں ہمیشہ جانا کہی آہو نکر لگا دکھالین فروغ اپنا نہ مہر شرب جز شکوہ سنا ایک سو ہی شکر تیرا سن کو مران ذکر کیوں تو ہوتا داد اپنی نہیں ہے ستم دیدہ ہوتا ہستارہ خط شوق کا اوٹھو تو اوٹھا دسویں مرثیہ یا رعیت کرتی ہر کاش ساقی کی توجہ ہر عبت جہنم پر کیوں طور کی مانند جلائی ہو تو کو دل دیکھ کرین شکوہ بیدردی دہر معنا ہو تو معنا وہ رقیب سو کرین ترک یوسف حسین میں بیا کرتا تھا کل	اچھا ہو دوا یہ وہ رنجور نہیں ہے زکس کی طرح آنکھوں میں معذرت نہیں ہے بڑ پر وہ ابھی وہ بت پر نور نہیں ہے غنچہ اکوئی آپکا مسرور نہیں ہے تم جس سے ہو نام یہ وہ ذکر نہیں ہے اگر باد شمع یہ دستور نہیں ہے پیغام بر اپنا کوئی مزدور نہیں ہے سولی کو سزاوار یہ منصور نہیں ہے مگر کچھ ہی جس سے یہ وہ انگو نہیں ہے سرمہ جو لگان تمہیں منظور نہیں ہے ار باب محبت کا یہ دستور نہیں ہے یہ طر ملاقات کا منظور نہیں ہے گونج خلق صاحب مقدر نہیں ہے
--	--

بلا کر چنان آرد نور نہیں ہے
 مجھے بھی یہ کار کو بخشے دیکھ ی
 یہ اسکی عنایت کی کچھ دور نہیں ہے
 شکر ہو تو گزرتا مغان دیکھو اور
 کیا تو یحیٰ نہ بہت دور نہیں ہے
 ہر چند وہ مہر میں پر نور نہیں ہے
 جو تیری کف پائین پر نور نہیں ہے
 فیروز ہی کا وہ نور نہیں ہے
 دل جلا ہی طور صفت اس میں
 بلق نظر آگے منظور نہیں ہے
 اس کی فلق نام منظور نہیں ہے
 بنو قریبہ ایسا ارادہ ہے
 زمین پر نہ اٹھ اوسکی ارادہ ہے
 اوٹھا کفرن پریشاں نہ ہے
 جہاں نہ صورت قارون عدم کی راہ ہے

کنگار گنجت جو قل لاه پیرا
 اس از نامین کن علم کوئی راه پیرا
 دوزخ شوقین دوزخ عقل کا گزیرا
 کہ بار کوہ او شا کر برگی کا پیرا
 بجز کوہ دینوار الفت کا پیرا
 می گلی بینم شام کی نہ پیرا
 عجم عاشق کیسہ دیکھا پیرا

یہ جست و جو کمرین میں ہوئی وقت ہوئی نہ غیر و نہ کو بہر کا نرسو ساحت تری کتاب میں کو شہسوار حکم جو پیر سرم سوار کو تو اسید پر گزرتو یہ فرم کجی و طینت ظالم بری نہیں ہوتی چلا جو شہر سو صحر کو میں خوشی ہون یہ سید دل بھی ہو شقائق و کمان ہر تمام عمر نہ لے نام رہنمائی کا جو لیلا ہمیں جلا دسو قربان گاہ	کہ بال سوسہی جو باریک تھی وہ راہ در حضور محرم داد خواہ چلے مرا غبار بھی ہمراہ گرد راہ چلے کہ پاک کہ تو ستو آلودہ گناہ چلے نہ سید ہی کنسی اضی سیاہ چلے تو مجھے خود بخود اوڑا دڑ کر سنگا چلے ادھر بھی کوئی ترانا دک نگاہ چلے خضر اگر مرو دشت جنوں کی راہ چلے تو اس خوشی سے طریم کہ عید گاہ چلے
---	--

قلع خدا کا سہی ان ظالموں کو خوف نہیں تیان دہر کا ستون سے داد خواہ چلے	گناہگار چڑھم کہ بگیناہ چلے چلے جو غلط و زنا اپنی اپنی راہ چلے
--	--

قلع خدا کا سہی ان ظالموں کو خوف نہیں
 تیان دہر کا ستون سے داد خواہ چلے
 گناہگار چڑھم کہ بگیناہ چلے
 چلے جو غلط و زنا اپنی اپنی راہ چلے
 قلع خدا کا سہی ان ظالموں کو خوف نہیں
 تیان دہر کا ستون سے داد خواہ چلے

۱۸۶
 خط تیار سے نون کا صبر ہر وہ راہ چلے
 پہنچ جی جا بیکجا منزل پہنچا چلے
 بیک مسطح پاشاں ماہ چلے
 جفا یاری وری جان پرندہ مارا چلے
 دفا شاعر شو شرط و فانیہ چلے
 قلع خدا کا سہی ان ظالموں کو خوف نہیں
 تیان دہر کا ستون سے داد خواہ چلے

[illegible]

سبب یہ ہے جو جیسے تھی جیسے تھی جیسے تھی
 گل و فاد و نعت میں رنگ دیوے کسے
 ہماری اداسی ملاقات میں رنگ دیوے کسے
 وہ دیر زبان پر تخی کی ہو تو کسے
 زبان سخن سفک تو دے تھی تو کسے
 گریہ میں مر و صفت کو کسے
 کہو یہ چارہ گون و بہار آؤ کسے
 کہ تیرے میں ہی صحت رہے کسے
 ایامات اتنی ہیں معانی کہ کسے
 ۱۸۸

لہن دامن چاشنی تر و بو تو کسے غل جو اسیر تو زمین آزاد بند کسے نفرت تھی نہ رست میں ہی کسے لپٹی ہو خاک دامن زین سمند کسے وابستہ دل ہو اہو تو کسے جو بڑھ چلو تو یاد رکھو بند کسے داڑھی بڑا کر چکے جو شیند کسے سیکے میں طرز نالہ سوزان کسے ملے تو بہن جب کہ ہمت تو وضع کسے شیشے بکار تو بہن صدا کسے چوڑی نہ پینسکے دیو ہی اس کسے وزرہ نکل سکی نہ تمہاری سمند کسے صید ہو و نکو کر تو بہن مشکین کسے	بنا ہو مثل شیرہ جان تو نہایت شہد دیو انکان عشق کی گشتی بہن بڑیاں او شچا مر ازار نہ ہرگز نہائیو او شسوار مر کو بھی چوڑا تہہ راستا سوز کی بڑیاں مر کو باؤ نہیں چاہے کیا کیا کشتی بہن شرم سوہ نہال باغ فردا حشر او شینگے وہی لوگ روئید ولسو تو کسے منہ آتشین غدار نخوت ہمیشہ کرتی بہن نخوت شعار جاتو بہن میکیو جو ہم مست بڑیہ وہ بد بلا نہایت کر چچ آدمی تو کیا او شسوار لاکہ صبا او طامی خاک سبے جو دیکھا آنکھو نکو او کسے تو نہایت
---	---

سبب یہ ہے جو جیسے تھی جیسے تھی جیسے تھی
 گل و فاد و نعت میں رنگ دیوے کسے
 ہماری اداسی ملاقات میں رنگ دیوے کسے
 وہ دیر زبان پر تخی کی ہو تو کسے
 زبان سخن سفک تو دے تھی تو کسے
 گریہ میں مر و صفت کو کسے
 کہو یہ چارہ گون و بہار آؤ کسے
 کہ تیرے میں ہی صحت رہے کسے
 ایامات اتنی ہیں معانی کہ کسے
 ۱۸۸
 گل و فاد و نعت میں رنگ دیوے کسے
 ہماری اداسی ملاقات میں رنگ دیوے کسے
 وہ دیر زبان پر تخی کی ہو تو کسے
 زبان سخن سفک تو دے تھی تو کسے
 گریہ میں مر و صفت کو کسے
 کہو یہ چارہ گون و بہار آؤ کسے
 کہ تیرے میں ہی صحت رہے کسے
 ایامات اتنی ہیں معانی کہ کسے

گل و فاد و نعت میں رنگ دیوے کسے
 ہماری اداسی ملاقات میں رنگ دیوے کسے
 وہ دیر زبان پر تخی کی ہو تو کسے
 زبان سخن سفک تو دے تھی تو کسے
 گریہ میں مر و صفت کو کسے
 کہو یہ چارہ گون و بہار آؤ کسے
 کہ تیرے میں ہی صحت رہے کسے
 ایامات اتنی ہیں معانی کہ کسے

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پانچواں گانہ
 وہ نگاہ لطیف ہی تو دراب
 پھٹی سی کیا نگاہ ویرانی
 چکر چکروہ سفاک عالم کی
 چکر کر چکروہ سفاک عالم کی
 پانچواں گانہ
 وہ نگاہ لطیف ہی تو دراب
 پھٹی سی کیا نگاہ ویرانی
 چکر چکروہ سفاک عالم کی
 چکر کر چکروہ سفاک عالم کی

191

عزیز دیک

بے تری این تہاں میں اس کے تین
جس جگہ تہاں میں اس کے تین
ہو رہی ہے اس کے تین
اس کے تین میں اس کے تین

چند غزلیں اور رباعیات اور مفردات جو حال میں
تصنیف ہوئی ہیں درج ذیل ہوتی ہیں

غزل اول

خوشی ناز و دلفریبی جو صنم کشته نین
 او پر روت و دیوانه بین چه پند وضع
 می روی بجام تک تناسل شوخ خورجی
 آن نگاه مهر تو کردی بدم من نهال
 شیشه می کطیع سیم سی بین زک کج
 نفع هوا الفت کس تو بین که نقصان می
 بات که تو غیر و دیکین همین و درین طرح
 ساقیا ایو بین شغلی گدا و مسکده
 بر سر حرم بر فلک پرورد مانع

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

نیل بوم

تجسس بگر کوی شوق و تره کتنه
شادمان بینه سوزین کوی نم کتنه
ضد سنج چلن کی طاعت و فدا کتنه
گو کرمین بچه درام و درم کتنه
ده کرده لوح و دهان و نغم کتنه
هر جی کب برن خرت جسم هم کتنه
دور سر او کی و سید اور هم کتنه
بسته سر او کی کا خذ ظلم کتنه
شوق در و میل جواب جرم کتنه
خصلت بنده نوازی تو نغم کتنه
سر کشان دهر سر کواس و غم کتنه

دوهری نازکی زنجی سب سجا
عشیش کس تو سپر زمین عشقین
کوچه قاتل کوچه سر کمر یکا
حوصله بکجه ریاری رست کاجی
ایک خوش شیمی نازان اینا کتنه
قرص هر تون هر کسک شری شوی سجا
یا شفیع الدین کونین تیر کوسوا
لکته عین حب خد شوق کتنه
بهتد دیوانه این او کوجو هاری زمین
کر ترین دعوی خدائی کا بهر کس کتنه
شوکرین کسانا جو تقدیرین لکما هوا

اتو قلع و الله ده ایمان سوزین بر نصیب
دل سوزو لوگ افست شاه اهم کتنه

نیل فاست و دلش بین او کی
کوی شریک بر کوی وقت کاشین
عبد و تو کینه مرست کام و دشمن
کونی دانی بی حال بی بهر چلی
فقر خا زمین و فودنه شمسوار است
کیا نه دودره و قاپو لاری کوی کبی
شمار و قول کاپو کور اعتدال کتنه
بناد و ایک شک او دمی غافل
تقلید پر بهارا اگر غدار است

۱۹۸

ده هم اسیر خدایان
پهین بی ایک دران
بین نقیصان ابی انصاف
شخصه بی وصال بارگاه
جو بکوت و کین و ناله
و تانیه چلی و کین و ناله
تو کین و ناله و کین و ناله
تو کین و ناله و کین و ناله

تو کین و ناله و کین و ناله
تو کین و ناله و کین و ناله
تو کین و ناله و کین و ناله
تو کین و ناله و کین و ناله

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

رابعی
 هر دم نه قلق ناله و فریاد کرد
 اب آبی هر آوازیه اش آلود

رابعی
 مالک جو تمها را هر دو سیو یاد کرد
 قید غم و هم سیو اسیر آزاد کرد

رابعی
 سر دود هو بین مجسوس عصیان عظیم
 اس تیغ الم و جگر و دل هر دو نیم

رابعی
 سر دود هو بین مجسوس عصیان عظیم
 اس تیغ الم و جگر و دل هر دو نیم

رابعی
 سر دود هو بین مجسوس عصیان عظیم
 اس تیغ الم و جگر و دل هر دو نیم

رابعی
 سر دود هو بین مجسوس عصیان عظیم
 اس تیغ الم و جگر و دل هر دو نیم

رابعی
 اه بین بی بی اسالت سو هم
 سید نکیو نکر هو جو تو بیه فرما می

رابعی
 اک خاک کی می پی پیه لطاف و کم
 این بنده خاک را نه چشم چکیم

رابعی
 اک خاک کی می پی پیه لطاف و کم
 این بنده خاک را نه چشم چکیم

رابعی
 رب تری و بهر سرسان هر دو گاه
 یون سو کرون سوال تری هو

رابعی
 بهر تانین محروم کوئی حاجت اه
 لا حول ولا قوه الا باللہ

رابعی
 بهر تانین محروم کوئی حاجت اه
 لا حول ولا قوه الا باللہ

رابعی
 ملک کی خوشی کا حکوئی کام کیا
 جو کام کیا قابل الزام کیا

رابعی
 ملک کی خوشی کا حکوئی کام کیا
 جو کام کیا قابل الزام کیا

رابعی
 ملک کی خوشی کا حکوئی کام کیا
 جو کام کیا قابل الزام کیا

رابعی
 ملک کی خوشی کا حکوئی کام کیا
 جو کام کیا قابل الزام کیا

رباعی

از تو چه گویم که چو میخوابم	از منصب شاهی نه لوار میخوابم
بیدارم و در گریه و اندوه	از تو دل مشتاق ترا میخوابم

رباعی

چون من نشوم گرم ثنائی احمد	کس نیست شفیع سوائی احمد
روزش را نشاء کند	باشم نه دامان لوائی احمد

رباعی

در شهر بهر چه بود کس را	درین بهر بجان نیست در کس را
و انیم که یا یم مراد کونین	اگر قرب در پاک شود مدفن

رباعی

ای بادشهر ملک قناعت مری	وی خسرو اقلیم کرامت مری
بر درگاه تو بیای لنگ آمده ام	ای شیرستان ولایت مری

تمام شد

تقریظ مطبوعہ سابق کئی قلم اعجاز نگار منشی غلام محمد خان صاحب ڈیرا و دہ اخبار

حسن پرستان سخن کو صلا اور یاران فن کو مژدہ ہو کہ پرستان معنی کی پرہیز آتی ہے
جیسورت پرستان زمان بلکہ اہل پرستان کو شرم آتی ہے حسن جمال سے پرہیز کی
ہوش بھلاتی ہے صورت پرستوں سے کہ وہ صورت پرستی چوڑین معنی آشنا بین معاشرو
کہ وہ بادہ مستی چوڑین پارسا نہیں ذوق صبحی سرتاسر تلخ کامی اور کدورت کی نشانی ہے
خلاوت روحی شوق معانی ہے جس سے غص کو افزائش فہم کو گنجائش ہوش کو درستی
حواس کو پستی ناتوان کو توانائی ناشکیب کو شکیبائی حصول ہوتی ہے کیفیت شراب
طبائع رندان بد مشرب کو قبول ہوتی ہے صفائی طینت پاک طبیعتوں کے لیے دختر رز
حاجم ہے احمد کہ میں سلمان ہوں مجھ کو تقلید شاعری منظور نہیں پاس اسلام ہے
ہاں یہ ہو سکتا ہے کہ شراب طبع کا ایک مایہ اور حوران خلیہ کا پیام سنون تو اس کے
خیال سے ہی بے بادہ ست ہو جاؤں اور ہر کچہ تر ہات فرماؤں لا حول ولا قوۃ ہی ہرزہ دار
یہ کیا ہرزہ درائی ہے کیا تو نے یہ خوشخبری نہیں پائی کہ حضرت یار السلطان آفتاب لدولہ
مہر الملک خواجہ ارشد علیخان بہادر شمس جنگ عرن خواجہ اسد المتحلیں قلق کا دیوان چپا ہے
اور اس سے یہ سب مدعا حاصل ہوتا ہے لیجئے اب تو ہم بے پروا ڈرے جاتے ہیں
اور اقلیم سخن میں ہو پیکر وہان کی سیر اور شاہدوں کا مشاہدہ کراتے ہیں اسے میان
کیا کہتے ہو چپ نہیں رہتے ہو بیان آؤ ہم تلامذین اور کلید امید وصال جامہ بد کی
نور تلامذین سنو مینو سوار شہر لطافت بہر گلشن مین ایک مقام حضرت گنج ہے اس کی
اک سطح نگینوں کا غم غلط کرنے والا اور دفع رنج ہے اگر وہاں جاؤ گے ضرور

ناظرہ مراد پاؤں کے یہ فکر مجھ کو ہوش آیا اور اپنے تئیں بھت آگین سرت قرین پایا
 دیکھتا کیا ہوں کہ میر پر مجلد دیوان قلق موجود ہے اور رنج و قلق مفقود ہے از بد
 ایک مدت دراز سے ذوق کو انتہا شوق کو ابتدا تھی بیتابی دل حد سے سوا تھی
 آرزو کا روز گلا گھٹتا تھا تماثنا کا ہمیشہ خون ہوتا تھا دیکھتے ہی جان میں جان آئی
 خواہش قلبی نے شکل مراد دکھلائی دیدہ و دل نے نور و سرور پایا روح پر فتوح نے
 لطف تازہ اوٹھایا عینکے مے بنیم بہ بیداریت یارب یا بخواب ہا اوس وقت
 حالت وجدانی میں یہ حسب حال مصرع یاد آیا عیار در خانہ و من گرد جان میگروم
 اڈیٹر صاحب آپ نے تو بڑی لمبی چوڑی تقریر توصیف کی اور کلام قلق کی کمال
 تعریف کی مگر آپ کیا سمجھے کہ اس میں کیا ہے اور اوسکا ہر شعر کس رتیبہ کا ہے مانا کہ
 آپ وقائع نگار میں ہوشیار یا منتخب روز نگار ہیں مگر یہ کہہ کر تسلیم کریں کہ زبان آور
 میں بھی کامل عیار ہیں ہاں بعض بعض شخصوں سے سنتے ہیں کہ آپ بھی کبھی اس رتیبہ
 غواصی کر چکے ہیں داستان خیال گوہر مقصود سے بہرہ چکے ہیں مگر تارک لذات کے یہ
 مثل مشہور ہے کہ سادہ ہوں کو کیا سواد۔ اسی قیاس پر ہم کہتے ہیں کہ افسردہ دل
 کیا قادر بقول ذوق ع افسردہ دل کے واسطے کیا چاندنی کا لطف ہاں حد
 یہ سب سچ ہے ہم اس گوہر شاہوار کی قدر کو نہیں پہچان سکتے ہرگز نہیں جانیں
 اسی واسطے کہ ہم بھی اسکی تعریف میں تو غل نہیں ہوا مگر مورخانہ خیالات درائی میں
 تامل نہیں ہوا کہ یہ تقریر کلام تقریر طوں سے نرالی ہے خوبی شعرا و صفات شاعر
 اظہار واسطے فضول تصور ہوا کہ اسکی ذات اس سے منفی اور کمال فن سے بالکل
 عالی ہے شاعر مزاج ہے اور ہوں گے

کیا روشن بیان سحر زبان نازک خیال شیرین مقال اور باکمال ہے اہل لکھنؤ تو اونکی قابلیت کے پہلے ہی سے قائل ہیں اس میں کیا قیل و قال ہے البتہ اخلاص خاص اور فیض عام جناب منشی نو لکشور صاحب والا مقام نیکنام کا قابل ستائش ہے کہ اونکے مطبع نے ایسی کتاب چھاپی اور شتاب چھاپی یا الہی جب تک نطق و سخن رہے اور اختیار لطف نو و کس رہے تا عروسان معنی کا جو بن بصد تمکین و ناز اور کمال کلام کا اعجاب رہے یہ مطبع دنیا میں نیکنام و سرفراز رہے اور اخبار مضامین عالی سے شاخ سدرہ تک بلند پرواز ہے یا خدا مقبول این گفتار باد پناہ جان باشد او وہ اخبار پند

تکم خاتمہ دیوان قلیق مطبوعہ سابق خیرۃ قلم حوالہ رقم محمد اوار حسین تسلیم ہوا

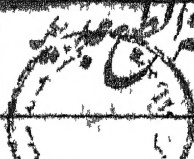
قلیق کو لکھنؤ میں خدا و سخن	کہ تھہرائیں گرشعور اکندہ	وہ ہر مزاج پہر کلام	وہ اقلیم معنی کا ہر بادشاہ
میں سخن سقیر ہر بلند	کہ پیر فلک کی نہ پوچھو نکل	بلکہ کہیں مضمون حکمت پر ہو	ہر اک نقطہ ہر غیرت مرداہ
جو صریح ہر اور راہ ہو اور پری	پرستان کا دیوان ہے پشیمانہ	وہ باریک معنی ہیں نا خدا	کہ عاجز تو دریافت ہو متباہ
ہر اک صفحہ محسود بلخ و بہار	مر یہ قلم کبک کا قہار	مگر غوطہ کیا نیگا غوص	بجو غزل کی نہ پائی گستاہ
کہ کو کوئی اوس سے فرعونان	وہ ہوسلی ہر خامہ ہر ماریاہ	عدو و دوست و شعر ہو دیو و	کہ وہاں کی حکمت آہ آہ
چھپاؤ کا دیوان کو ایسا صا	کہیں کیا کہر جسکو شب و	نہو تو اگر لفظا بہر ہو	نہ رہنا کاغذ چھٹی لگا
یہ مطبع کو صاحب ہر فیض عام	کہ ہر خاصہ لطف فضل اکہ	وہ ہر ملک ملک کا لشکر	
وہ ہر سرخ فیض و کرم	امیر از نوں کہیں آجیہ	کرم میں عنایت میں اعلیٰ	
مرا قول چرخ و کمر کی	ہو ہر نو کا کوئی خاموہ	مختار ہیں سچ راہ و	
شیا کہ کوئی بان وہ کر	کہ ہو علم کی بسکیر سنگاہ	یہ سب کہ جو جانا ایک	
ہر اک	ہر اک	ہر اک	ہر اک

همیشه در این شهر شکوه و جلال	نزدیم و ملازم کی و سکو و راه	به یونان یک مطلع و عین	در عاصم وری و اربابان گوراه
خداوند با نیکو انجم سپاه	تر و استاز به یونان خواه	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین
زمین پر بر آسان جنتک	به یونان یک مطلع و عین	سلامت و یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین
هر روز و شب در پی هم غمخیز	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین
تر و زم عشرتین تا ظهور	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین
جود خواه به تیر او و کلبی	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین
لکما حالیه شعر تاریخ زمین	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین	به یونان یک مطلع و عین

قطع تاریخ مطبوعه سابق تصدیق می نمودی مخفی است و فانی شاگرد میر وزیر علی صبا

نشت به مطبوعه کلام فلق	زین در آنچه کنم و صفت	کرد و فانی از پادشاهش قم	شاعر مشهور کلام نگو
------------------------	-----------------------	--------------------------	---------------------

Checked
1987

الحمد لله علی احسانه که در دیوان نادره زمان تصنیف خطب کتاب الدرد و خواجہ ارشد علی خالص است
طبع نامی جناب فنی نو کشور صاحب من تمام لکن در سری مرتبه و حبس سه مجری مطابق ماه بهر سال

